

ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา

อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี

THE NEED FOR FURTHER STUDY IN VOCATIONAL EDUCATION OF
MATTHAYOMSUKSA 3 STUDENTS IN BORTHONGWONGCHANWITTHAYA
SCHOOL' S SERVICED AREA , AMPHUR BORTHONG
CHANGWAT CHOLBURI

นางจงจิตต์ อัมสาริกา
MRS.JONGJIT UMSARIKA

๑๗.
๗ ๒๑

เลขหม.....
เลขทะเบียน..... 30992
วัน, เดือน, ปี- ๔ ๐.๕ 2541

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2541

ISBN 974-622-220-1

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

THE NEED FOR FURTHER STUDY IN VOCATIONAL EDUCATION OF
MATTHAYOMSUKSA 3 STUDENTS IN BORTHONGWONGCHANWITTHAYA
SCHOOL' S SERVICED AREA , AMPHUR BORTHONG
CHANGWAT CHOLBURI

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

1998

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี

นักศึกษา

นางจงจิตต์ อ่ำสาริกา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์ไพรัตน์ พิกันน้อย

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.สุพักตร์ พิบูลย์

ระดับการศึกษา

ครุศาสตรบัณฑิตสาขานิติศาสตร์

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.

2541

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ตามกรอบโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) และศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพในด้าน (1) สภาพส่วนตัวของนักเรียน (2) สภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว และ (3) สภาพแวดล้อมด้านการเรียน

การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา จำนวน 10 โรงเรียน จำนวน 925 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ความถี่ร้อยละ การทดสอบไคสแควร์ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS / PC+

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

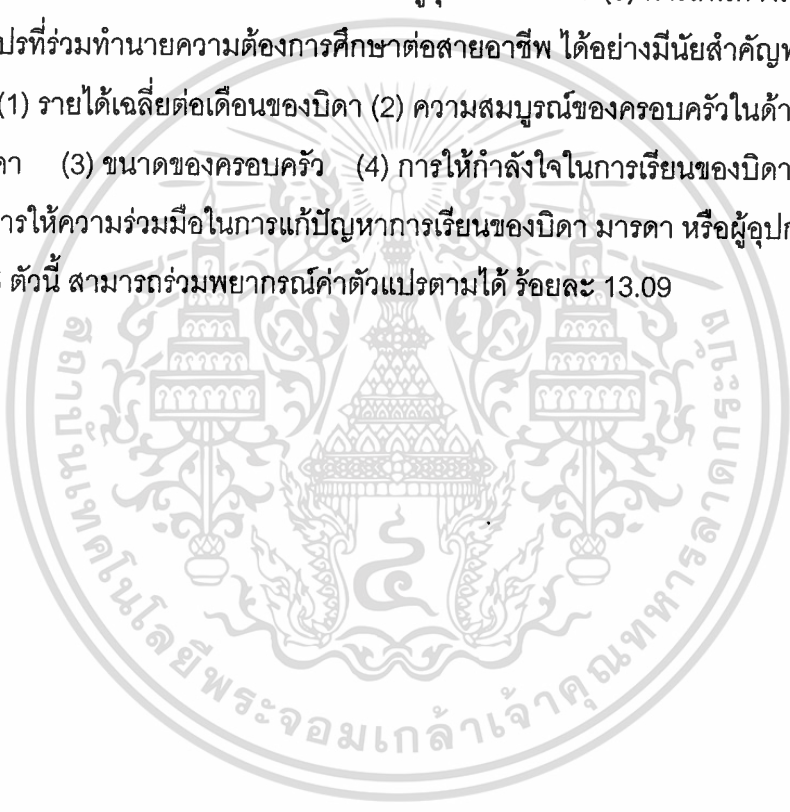
ในด้านความต้องการศึกษาต่อของนักเรียน พบว่า ร้อยละ 70.27 ต้องการศึกษาต่อ ร้อยละ 7.68 ไม่ต้องการศึกษาต่อ และร้อยละ 22.05 ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อหรือไม่ นักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ร้อยละ 61.38 สายสามัญ ร้อยละ 22.62 และยังไม่เลือกสายวิชา ร้อยละ 16.00 เฉพาะนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ พบว่า สนใจเลือก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างยนต์มากที่สุด รองลงมาเลือกศึกษาต่อประเภทวิชา
พาณิชยกรรม สาขาพาณิชยกรรม นักเรียน ร้อยละ 81.96 เลือกศึกษาต่อหลักสูตร ปวช. ที่เปิด
สอนในสถานศึกษาสายอาชีพโดยเฉพาะ ร้อยละ 12.28 เลือกศึกษาต่อหลักสูตร ปวช. ที่เปิดสอน
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา และร้อยละ 5.76 เลือกศึกษาต่อหลักสูตรระยะสั้น

ในด้านตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ เมื่อพิจารณาเป็นราย
ตัวแปร พบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ประกอบด้วย (1) เพศ
(2) ขนาดของครอบครัว (3) ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา (4) คะแนนสะสมของนักเรียน
(5) การให้กำลังใจในการเรียนของบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ และ (6) การเดินทางมาโรงเรียน

ตัวแปรที่ร่วมทำนายความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ประกอบด้วย (1) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดา (2) ความสมบูรณ์ของครอบครัวในด้านการอยู่ร่วม
ของบิดา มารดา (3) ขนาดของครอบครัว (4) การให้กำลังใจในการเรียนของบิดา มารดาหรือผู้
อุปการะ (5) การให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียนของบิดา มารดา หรือผู้อุปการะ โดยตัว
แปรอิสระทั้ง 5 ตัวนี้ สามารถร่วมพยากรณ์ค่าตัวแปรตามได้ ร้อยละ 13.09

Thesis Title	The Need For Further Study in Vocational Education of Matthayomsuksa 3 Students in Borthongwongchanwittaya School' s Serviced Area, Amphur Borthong Changwat Cholburi
Student	Mrs.Jongjit Umsarika
Thesis Advisor	Mrs.Pairat Phaknoi
Thesis Co-advisor	Dr.Suphak Pibool
Level of Study	Master of Industrial Education in Vocational Administration King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang
Year	1998

ABSTRACT

The purposes of this research were to investigate the need for further study in vocational education of Matthayomsuksa 3 students in Borthongwongchanwittaya School' s serviced area, Amphur Borthong Changwat Cholburi , as classified by Nationnol Vocational Curriculum Structure (N.V.C.S) B.E. 1986 (1st revised in B.E. 1989) This study had been also exploring some independent variables involving students' decision; which were 3 aspects as (1) students' personal condition (2) family's economic and social condition and (3) learning's environment condition.

The sample of this study consisted of 925 students from 10 school in Borthongwongchanwittaya School' s serviced area. The questionnaires were employed as the method of gathering data and analysed to find the frequency distribution , percentage , Chi- Square test , and multiple regression analysis by SPSS/PC⁺ program.

The findings were as follows:

There were 4 aspects of the need to furthur education , firstly; the study revealed that the need to continue studying was about 70.27 % , not to study was about 7.68 % and not decide yet was about 22.05%. Secondly; those students who decided to study in school decided to study in vocational field were about 61.38% ; 22.62 % in academic field and those students who did not decide were about 16.00%. Thirdly; the

vocational field students stated that they were interested in choosing to study industrial subject and the subjects of machenic and commerce respectively. Fourthly; the numbers of students went to study in specific vocational and technical school were about 81.96 % , some of them went to vocational curricular in secondary school were about 12.28 % and the remainings 5.76 % were in special short-term course.

The variables involving with students' decision for further their education in vocational fields were listed as (1) sex (2) family size (3) paying tuition fee problems (4) students' grade points average (GPA) (5) parents' or foster's reinforcement and(6) transportation (or distance) between home and school.

The positively significant predictors (variables) of the need for further study in vocational education of Matthayomsuksa 3 students showed as follows : (1) father's income, (2) warmth of father and mother staying together (3) the family size, (4) parents' or fosters' reinforcement and (5) the participation of parents or fosters to help solving their students' learning problems. Those 5 independent variables were able to be co- predictor about 13.09 %

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาให้ความช่วยเหลือจากบุคคลหลายท่าน คือ อาจารย์ไพรัตน์ พิภน้อย ดร.สุพัทตร์ พิบูลย์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความกรุณาแนะนำ ตรวจสอบ และแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอน ให้ความรู้ต่าง ๆ จนผู้วิจัยสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.ศิริพรรณ ชุมชุม ดร.กานดา นาคะเวช ผู้อำนวยการงานศัลยกรรม ผู้ผู้อำนวยการอำนวยการ เกษร และ ดร.สุรัตน์ ไชยชมภู ที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ที่กรุณาให้ความร่วมมือ และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล คุณณวัฒน์ จันทร์เพ็ง ที่ได้กรุณาเป็นผู้ดูแลในการใช้คอมพิวเตอร์ คุณไพศาล อ่ำสาริกา คุณมาณี เกียรติกุลวัฒนา คุณสุรัตน์ ศรีดามา และเพื่อน ๆ ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับงานเอกสาร

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้รับทุนอุดหนุนจากบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

จงจิตต์ อ่ำสาริกา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ.....	XIV
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	8
คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	12
2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	13
แนวคิดเกี่ยวกับการขยายโอกาสทางการศึกษา.....	14
โครงการเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในโรงเรียน มัธยมศึกษา.....	20
แนวทางจัดการศึกษาตามหลักสูตร ปวช. และหลักสูตรระยะสั้น.....	25
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องต่อการเลือกอาชีพ.....	33
ความสนใจและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ.....	45
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	51
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	51
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	52
วิธีรวบรวมข้อมูล.....	54
วิธีวิเคราะห์ข้อมูล.....	54

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	131
สรุปผลการวิจัย.....	132
อภิปรายผล.....	136
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	145
ข้อเสนอแนะสำหรับกรวิจัยครั้งต่อไป.....	147
บรรณานุกรม.....	148
ภาคผนวก.....	158
ภาคผนวก ก.....	159
ภาคผนวก ข.....	178
ประวัติผู้เขียน.....	192

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

1. แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง.....	52
2. แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามสังกัดโรงเรียนและ การศึกษาต่อ.....	60
3. แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามการ เลือกเหตุผลและน้ำหนักความสำคัญของเหตุผลในการไม่ศึกษาต่อ.....	62
4. แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อหรือไม่ จำแนกตามการเลือกเหตุผลและน้ำหนักความสำคัญของเหตุผลที่ทำให้ตัดสินใจ ไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อหรือไม่.....	63
5. แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อตามสายวิชา โดยภาพรวมและจำแนกตามสังกัดโรงเรียน.....	65
6. แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายสามัญ จำแนกตามการเลือกเหตุผลและน้ำหนักความสำคัญของเหตุผลในการ เลือกศึกษาต่อสายสามัญ.....	67
7. แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อ สายสามัญหรือสายอาชีพ จำแนกตามการเลือกเหตุผลและน้ำหนักความ สำคัญของเหตุผล ที่ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีพ.....	68
8. แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพที่เปิดสอน ในสถานศึกษาสายอาชีพโดยเฉพาะ จำแนกตามการเลือกเหตุผลและ น้ำหนักความสำคัญของเหตุผล.....	69
9. แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพที่เปิดสอน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามการเลือกเหตุผลและน้ำหนักความ สำคัญของเหตุผล.....	70
10. แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพหลักสูตร ระยะสั้น จำแนกตามการเลือกเหตุผลและน้ำหนักความสำคัญของเหตุผล ในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพหลักสูตรระยะสั้น.....	71

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

11. แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามประเภทวิชาและสังกัดโรงเรียน.....	72
12. แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ที่เปิดสอนในสถานศึกษาสายอาชีพโดยเฉพาะจำแนกตามสาขาวิชาและสังกัดโรงเรียน.....	74
13. แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพที่เปิดสอนหลักสูตร ปวช. ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาและสังกัดโรงเรียน.....	75
14. แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ หลักสูตรระยะสั้นจำแนกตามสาขาวิชาและสังกัดโรงเรียน	77
15. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศกับความต้องการศึกษาต่อ.....	80
16. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภูมิฐานะของนักเรียน ความต้องการศึกษาต่อ.....	80
17. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรขนาดของครอบครัวนักเรียนกับความต้องการศึกษาต่อ.....	81
18. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความสมบูรณ์ของครอบครัวในด้านการมีชีวิตอยู่ของบิดามารดากับความต้องการศึกษาต่อ.....	82
19. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความสมบูรณ์ของครอบครัวในด้านการอยู่ร่วมของบิดามารดากับความต้องการศึกษาต่อ.....	82
20. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการศึกษาสูงสุดของพี่นักเรียนกับความต้องการศึกษาต่อ.....	83
21. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดากับความต้องการศึกษาต่อ.....	84

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
22. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการศึกษาของบิดากับความต้องการศึกษาต่อ.....	85
23. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการศึกษาของมารดากับความต้องการศึกษาต่อ.....	86
24. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอาชีพหลักของบิดากับความต้องการศึกษาต่อ.....	87
25. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอาชีพหลักของมารดากับความต้องการศึกษาต่อ.....	88
26. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดากับความต้องการศึกษาต่อ.....	89
27. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดากับความต้องการศึกษาต่อ.....	90
28. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษากับความต้องการศึกษาต่อ.....	91
29. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรบุคคลที่ร่วมพักอาศัยระหว่างเรียนกับความต้องการศึกษาต่อ.....	92
30. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคะแนนสะสมของนักเรียนกับความต้องการศึกษาต่อ.....	93
31. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการได้รับการแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อจากโรงเรียนกับความต้องการศึกษาต่อ.....	94
32. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการสนับสนุนให้เรียนสูง ๆ ขึ้นไปจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะกับความต้องการศึกษาต่อ.....	95
33. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการให้กำลังใจในการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะกับความต้องการศึกษาต่อ.....	96

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

34. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการแนะนำเกี่ยวกับ การศึกษาต่อจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะกับความต้องการศึกษาต่อ.....	97
35. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการจัดทุนทรัพย์เพื่อเตรียมตัว ศึกษาต่อจากบิดา มารดา หรือผู้อุปการะกับความต้องการศึกษาต่อ.....	98
36. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความเอาใจใส่ในเรื่องการเรียน จากบิดา มารดา หรือผู้อุปการะกับความต้องการศึกษาต่อ.....	99
37. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการให้ความร่วมมือในการ แก้ปัญหาการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะกับความ ต้องการศึกษาต่อ.....	100
38. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการเดินทางมาโรงเรียน กับความต้องการศึกษาต่อ.....	101
39. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศของนักเรียนกับความ ต้องการศึกษาต่อสายวิชา.....	102
40. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวภูมิลำเนาของนักเรียน ความต้องการศึกษาต่อสายวิชา.....	103
41. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรขนาดครอบครัวของ นักเรียนกับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา.....	104
42. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความสมบูรณ์ของ ครอบครัวในด้านการมีชีวิตอยู่ของบิดามารดาด้วยความต้องการศึกษา ต่อสายวิชา.....	105
43. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความสมบูรณ์ของ ครอบครัวในด้านการอยู่ร่วมของบิดามารดาด้วยความต้องการ ศึกษาต่อสายวิชา.....	105
44. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการศึกษาสูงสุดของพี่ นักเรียนกับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา.....	106

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
45. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจำนวนพี่น้อง ร่วมบิดามารดากับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา.....	107
46. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการศึกษาของบิดา กับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา.....	108
47. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการศึกษาของมารดา กับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา.....	109
48. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอาชีพหลักของบิดา กับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา.....	110
49. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอาชีพหลักของมารดา กับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา.....	111
50. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของบิดากับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา.....	112
51. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของมารดากับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา.....	113
52. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย ในการศึกษากับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา.....	114
53. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรบุคคลที่ร่วมพักอาศัย ระหว่างเรียนกับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา.....	114
54. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคะแนนสะสมของนักเรียน กับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา.....	115
55. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการได้รับการแนะแนว เกี่ยวกับการศึกษาต่อจากโรงเรียนกับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา.....	116
56. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการสนับสนุนให้เรียนสูง ๆ ขึ้นไปจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะกับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา.....	117
57. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการให้กำลังใจในการเรียน จากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะกับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา.....	118

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

58. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะกับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา.....	119
59. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการจัดทุนทรัพย์เพื่อเตรียมตัวศึกษาต่อจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะกับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา.....	120
60. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความเอาใจใส่ในเรื่องการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะกับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา.....	121
61. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะกับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา.....	122
62. แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการเดินทางมาโรงเรียนกับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา.....	123
63. แสดงค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ 19 ตัวที่ถูกตัดออกจากสมการพยากรณ์.....	126
64. แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	128

สารบัญภาพ

หน้า

1. แสดงขอบเขตของการวิจัยตามจุดประสงค์ข้อที่ 1.....	10
2. แสดงขอบเขตของการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2.....	11
3. แผนภูมิแท่งแสดงภาพรวมความต้องการศึกษาต่อแยกตามสังกัดโรงเรียน.....	61
4. แผนภูมิแท่งแสดงภาพรวมความต้องการศึกษาต่อสายวิชาต่าง ๆ แยกตามสังกัดโรงเรียน.....	66
5. แผนภูมิวงแสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามประเภทวิชา.....	73
6. แสดงปัจจัยที่เป็นตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม.....	125
7. แสดงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ.....	130

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ และมีความสามารถที่จะปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และเชื่อว่าการศึกษาที่เป็นไปในแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพความต้องการทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและการเมืองของประเทศ จะสามารถสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าให้แก่สังคมไทย (สมาคมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย, 2535 :1) การจัดการศึกษาให้แก่เด็กเยาวชน และประชาชนทั่วไปเป็นหน้าที่หลักอย่างหนึ่งของมนุษย์นับตั้งแต่เริ่มมีมนุษย์เกิดขึ้นในโลก เราได้ทราบว่ามีมนุษย์ให้การศึกษาสืบทอดวัฒนธรรมของสังคม และวิธีการดำรงชีวิต โดยเฉพาะการแสวงหาปัจจัยสี่มาช่วยให้มนุษย์ดำเนินชีวิตอยู่ได้ (ภิญโญ สาร, 2526 :11) ซึ่งในการจัดการศึกษาของสังคมนั้นสามารถแบ่งมิติของเป้าหมายทางการศึกษาได้ 3 ประเภท คือ

1. การเตรียมการเพื่ออนาคต โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่จะต้องเติบโตและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่พัฒนาขึ้นมาจากสภาพปัจจุบัน และจะต้องสืบทอดชีวิตของสังคมต่อไป ซึ่งการศึกษาในระบบโรงเรียนสามารถทำหน้าที่นี้เป็นอย่างดี

2. การช่วยให้สามารถดำรงชีวิตได้ในปัจจุบัน ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในปัจจุบันโครงสร้างทางสังคมมีความซับซ้อนมากขึ้นมนุษย์มีทางเลือกในการดำรงชีวิตมากมาย มีปัญหาเฉพาะหน้าที่จำเป็นจะต้องต่อสู้เพื่อให้ดำรงชีวิตได้อย่างทันเหตุการณ์ ซึ่งการศึกษาในระบบโรงเรียนจะต้องใช้ระยะเวลาอันยาวนาน การศึกษานอกระบบโรงเรียนสามารถให้การศึกษากับประชาชนได้ทันต่อความต้องการจำเป็น

3. การพัฒนาตนเองให้สมบูรณ์ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสมกลมกลืน ซึ่งมนุษย์สามารถเรียนรู้ได้ตามธรรมชาติ เช่น การอบรมเลี้ยงดูภายในครอบครัว การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของครัวเรือน การเรียนรู้ภาษา การประพฤติปฏิบัติ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ เกิดขึ้นตามธรรมชาติเป็นอยู่ตลอดเวลา การศึกษาเรียนรู้ในลักษณะนี้เป็นการศึกษาของสังคมที่ เรียกว่า การศึกษาแบบธรรมชาติวิสัย (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2534 : 8) นั้น ไม่นิยามให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ได้กำหนดเป้าหมายของการพัฒนาการศึกษาไว้คือ เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาผู้เรียนช่วงอายุ 0-18 ปี โดยมุ่งเน้นการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการพื้นฐานตามวัย และกระจายโอกาสทางการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษาอย่างกว้างขวาง จัดการศึกษาให้มีลักษณะเป็นเครือข่ายของการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นหลากหลายในรูปแบบและวิธีการให้สอดคล้องกับความต้องการของบุคคล ชุมชน และสังคม ตลอดจนส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพในทุกระดับและประเภทการศึกษา นอกจากนั้นยังได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาการศึกษาในด้านปริมาณการจัดบริการด้านการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประมาณการว่าจะมีผู้สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เข้าเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างมากตามมติคณะรัฐมนตรีที่เห็นด้วยในหลักการให้หลายหน่วยงานขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานต่อจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อีก 3 ปี เพื่อยกระดับการศึกษาของประชาชนส่วนใหญ่ให้สูงขึ้น ดังนั้นในปีแรกของแผนฯ จึงคาดว่าจะมีผู้สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 59 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 73 ในปลายแผนฯ โดยจะมีจำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในปีแรกของแผนฯ รวมทั้งสิ้น 1,697,300 คน และเพิ่มขึ้นเป็น 2,378,100 คน ในปลายแผนฯ จำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 9 ต่อปี เมื่อเปรียบเทียบกับประชากรกลุ่มอายุ 12-14 ปี คาดว่าจะจัดได้ร้อยละ 65 ในปลายแผนฯ ในช่วงเวลาของแผนฯ จะมีผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประมาณปีละ 611,820 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2535 :31-47) อันเป็นผลให้จำนวนนักเรียนต้องการเข้าศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งสายสามัญและสายอาชีพสูงขึ้น กระทรวงศึกษาธิการจึงได้เตรียมการขยายการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพสำหรับผู้สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเข้าเรียนในสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษาได้ในจำนวนจำกัด โดยให้กรมสามัญศึกษาและกรมอาชีวศึกษาร่วมมือกันเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความพร้อมในด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ อาคารสถานที่ และครูอาจารย์ด้านวิชาชีพในระดับหนึ่ง ซึ่งจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถของกระทรวงศึกษาธิการในการขยายการศึกษาด้านวิชาชีพในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ให้กว้างขวางสอดคล้องกับความต้องการของบุคคล ตลาดแรงงาน และการประกอบอาชีพอิสระในท้องถิ่น อันจะส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยส่วนรวมได้ คณะรัฐมนตรีจึงมีมติเห็นชอบในหลักการ เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2535 ให้มีการเปิดสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา (กองแผนงาน กรมสามัญศึกษา, 2537 : 1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษานั้น ได้ใช้เกณฑ์การคัดเลือกโรงเรียนมัธยมศึกษาเข้าโครงการ โดย พิจารณาความพร้อมในด้านครู อุปกรณ์การเรียนการสอน ความสนใจของผู้ปกครอง และความร่วมมือกันระหว่างสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษากับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาที่อยู่ใกล้กัน โดยคำนึงถึงความเสมอภาคในการกระจายของสถานศึกษาให้ครอบคลุมทุกจังหวัด ความต้องการของตลาดแรงงาน และท้องถิ่นประกอบการพิจารณา (กองแผนงานสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ : 1) การเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาจะเน้นการเปิดสอนในโรงเรียนระดับอำเภอเป็นเป้าหมายในการเปิดสอนตามหลักสูตร เพื่อรองรับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติที่อยู่ใกล้เคียงมาเรียนได้สะดวกให้มีโอกาสศึกษาทางสายอาชีพเพิ่มขึ้น

จังหวัดชลบุรีได้สนองนโยบายการจัดการศึกษาตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 และมติของคณะรัฐมนตรี โดยได้เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2535

การเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในโรงเรียนมัศึกษายังประสบปัญหาหลายลักษณะ จากรายงานการติดตามผลการดำเนินงานโครงการเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2535 ในการดำเนินงานตามเป้าหมายของโครงการด้านจำนวนนักเรียนพบว่า การรับสมัครนักเรียนในปีการศึกษา 2535 บางแห่งมีนักเรียนมาสมัครน้อย และบางแห่งมีนักเรียนที่ไม่สามารถหาที่เรียนได้มาสมัครเรียน จากจำนวนนักเรียนที่รับได้ทั้ง 22 โรงเรียน จำนวน 760 คน ปรากฏว่ามีนักเรียนออกกลางคันนับถึงภาคเรียนที่ 2 รวม 100 คน หรือร้อยละ 13.16 สำหรับสาเหตุที่นักเรียนออกกลางคัน เนื่องจากไปเรียนต่อที่อื่น ไปประกอบอาชีพและไม่ชอบเรียน (กองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ :41) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริ วรศิริ (2513 : 26 - 27) ที่พบว่า สาเหตุของการออกกลางคันของนักเรียน เป็นอันดับสองคือ ไม่ชอบเรียน จะเห็นว่าความต้องการศึกษาของนักเรียนก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักเรียนเรียนจนสำเร็จหลักสูตรหรือไม่จบหลักสูตร ซึ่งตรงกับทิศทางการจัดการศึกษาของกรมสามัญศึกษาที่ว่า นักเรียนเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา ต้องจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและท้องถิ่น (สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดชลบุรี, 2535 : 19)

ในการจัดการศึกษาของโรงเรียน หากโรงเรียนทราบความต้องการศึกษาต่อของนักเรียน จะเป็นประโยชน์ทำให้สามารถวางแผนสนองตอบความต้องการได้อย่างถูกต้องตรงประเด็น จะช่วยลดความสูญเปล่าที่อาจเกิดขึ้นได้ ในการนี้เพื่อให้โรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ตลอดจนตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยาที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2538 อันจะเป็นแนวทางในการวางแผนจัดการศึกษาสายอาชีพให้สนองความต้องการของผู้ศึกษา ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา
2. เพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

1. การกำหนดประเภทและสาขาวิชา ในการศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนได้ใช้กรอบโครงสร้างตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ซึ่งได้จำแนกสาขาวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรไว้ดังนี้

- 1.1 ประเภทวิชาเกษตรกรรม
 - 1.1.1 สาขาวิชาเกษตรกรรม
- 1.2 ประเภทวิชาคหกรรม
 - 1.2.1 สาขาวิชาคหกรรม
- 1.3 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม
 - 1.3.1 สาขาพาณิชยกรรม
 - 1.3.2 สาขาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.3.3 สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์
- 1.3.4 สาขาวิชาธุรกิจหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์
- 1.4 ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม
 - 1.4.1 สาขาวิชาศิลปหัตถกรรม
 - 1.4.2 สาขาวิชาการถ่ายภาพ
 - 1.4.3 สาขาวิชาการดนตรี
- 1.5 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
 - 1.5.1 สาขาวิชาช่างยนต์
 - 1.5.2 สาขาวิชาช่างกลโลหะ
 - 1.5.3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์
 - 1.5.4 สาขาวิชาช่างก่อสร้าง
 - 1.5.5 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมสิ่งทอ
 - 1.5.6 สาขาวิชาช่างต่อเรือไม้-เหล็ก
 - 1.5.7 สาขาวิชาช่างพิมพ์
 - 1.5.8 สาขาวิชาเทคนิคแวนตาและเลนส์
 - 1.5.9 สาขาวิชาเทคนิคการผลิต

ในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ได้รวมถึงการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสายอาชีพระยะสั้น
ซึ่งใช้โครงสร้างหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น พุทธศักราช 2533 ดังนี้

- 2.1 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
 - 2.1.1 แผนกวิชาช่างเครื่องยนต์
 - 2.1.2 แผนกวิชาช่างวิทยุ-โทรทัศน์
 - 2.1.3 แผนกวิชาช่างไฟฟ้า
 - 2.1.4 แผนกวิชาช่างซ่อมเครื่องทำความเย็น
 - 2.1.5 แผนกวิชาช่างกลโรงงาน
 - 2.1.6 แผนกวิชาช่างเชื่อมโลหะ
 - 2.1.7 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง
 - 2.1.8 แผนกวิชาช่างไม้ครุภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2.1.9 แผนวิชาช่างเขียนแบบก่อสร้าง
- 2.1.10 แผนวิชาช่างพิมพ์
- 2.1.11 แผนวิชาช่างซ่อมนาฬิกา
- 2.2 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม
 - 2.2.1 แผนวิชาบัญชี
 - 2.2.2 แผนวิชาพิมพ์ดีด
 - 2.2.3 แผนวิชาธุรกิจ
 - 2.2.4 แผนวิชาเลขานุการ
 - 2.2.5 แผนวิชาคอมพิวเตอร์
- 2.3 ประเภทวิชาคหกรรม
 - 2.3.1 แผนวิชาอาหาร-ขนม
 - 2.3.2 แผนวิชาเสริมสวย
 - 2.3.4 แผนวิชาตัดผมชาย
 - 2.3.5 แผนวิชาตัดเสื้อสตรี
 - 2.3.6 แผนวิชาตัดเสื้อชาย
 - 2.3.7 แผนวิชาปักจักร
- 2.4 ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม
 - 2.4.1 แผนวิชาศิลปประดิษฐ์
 - 2.4.2 แผนวิชาช่างหนัง
 - 2.4.3 แผนวิชาช่างภาพ
 - 2.4.4 แผนวิชาช่างศิลป์และเขียนแบบโฆษณา
 - 2.4.5 แผนวิชาดนตรี
 - 2.4.6 แผนวิชาพัน絲พิมพ์ผ้าและบาติก
 - 2.4.7 แผนวิชาเครื่องเคลือบดินเผา
- 2.5 ประเภทวิชาเกษตรกรรม
 - 2.5.1 แผนวิชาพืชกรรม
 - 2.5.2 แผนวิชาสัตวบาล
 - 2.5.3 แผนวิชาอุตสาหกรรมเกษตรและเสริมอาชีพเกษตรทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ในด้านตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพ ได้ยึดกรอบแนวคิดจากงานวิจัยต่าง ๆ ดังนี้

สภาพส่วนตัวของนักเรียน

เดือนใจ อธิคมภาษิต (2532 : 147-148) พบว่า เพศมีผลทำให้การเลือกเรียน ต่อสายวิชาต่างกัน คือ นักเรียนหญิงเลือกเรียนต่อสายสามัญมากกว่านักเรียนชาย สุวัฒน์ เงินจ๋า และคณะ (2529 : 67) พบว่า จำนวนพี่ - น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันมีผลต่อการศึกษาต่อ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2534 : 56-57) พบว่า สภาพส่วนตัว ได้แก่ การศึกษาสูงสุดของพี่ จำนวนพี่ มีผลต่อการได้เรียนต่อหรือไม่ได้เรียนต่อ

สภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2534 : 56-57) พบว่า สภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ได้แก่ อาชีพของบิดา ปัญหาการใช้จ่าย ฐานะของครอบครัวและระดับการศึกษาของบิดา มีผลต่อการได้เรียนต่อและไม่ได้เรียนต่อ เดือนใจ อธิคมภาษิต (2532 : 147-148) พบว่า รายได้ของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง มีผลทำให้นักเรียนเลือกเรียนต่อสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ สุวัฒน์ เงินจ๋าและคณะ (2529 : 66-70) พบว่า นักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อมีปัจจัยต่อไปนี้อย่างมากว่ากลุ่มที่ไม่ต้องการศึกษาต่อ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของผู้ปกครอง Dobbins (1969 : 2958) พบว่า มารดาจะมีอิทธิพลในการเลือกเรียนต่อ

สภาพแวดล้อมด้านการเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2534 : 56-57) ได้ศึกษาวิจัย การติดตามผลผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพบว่าสภาพแวดล้อมด้านการเรียน ซึ่งประกอบด้วยคะแนนสะสมของนักเรียน การเดินทางมาโรงเรียนและการได้รับการแนะแนวส่งผลต่อการได้เรียนต่อและไม่ได้เรียนต่อ แต่วิศิษฐ์ นาจำปา (2521 : 83) พบว่า การเข้าศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับผลการเรียนของนักเรียน สุวัฒน์ เงินจ๋าและคณะ (2529 : 66-70) พบว่า นักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อมีปัจจัยต่อไปนี้อย่างมากว่ากลุ่มที่ไม่ต้องการศึกษาต่อ คือ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง

จากเอกสารงานวิจัยที่รวบรวมมาเสนอนี้ จะเห็นได้ว่าความแตกต่างในโอกาสการเข้าศึกษาต่อ นั้น สืบเนื่องมาจากความแตกต่างทางสภาพส่วนตัวของนักเรียน สภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว และสภาพแวดล้อมด้านการเรียน ซึ่งสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดที่ใช้เอกสารนี้เป็นเอกสารอ้างอิงส่วนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ผู้ใดเห็นประโยชน์ในการนำเอกสารฉบับนี้ไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้นี้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพส่วนตัวของนักเรียน	สภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว	สภาพแวดล้อมด้านการเรียน
- เพศ	- การศึกษาของบิดามารดา	- คะแนนสะสมของนักเรียน
- ภูมิลำเนาของนักเรียน	- อาชีพบิดามารดา	- การได้รับการแนะแนวจากโรงเรียน
- ขนาดของครอบครัว	- รายได้ของบิดามารดา	- ความสนใจด้านการเรียนจากบิดามารดาหรือผู้อุปการะ
- ความสมบูรณ์ของครอบครัว	- ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา	- การเดินทางมาโรงเรียน
- การศึกษาสูงสุดของพี่	- บุคคลที่ร่วมพักอาศัยระหว่างเรียน	
- จำนวนพี่-น้องร่วมบิดามารดา		

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ในด้านสภาพส่วนตัวของนักเรียน สภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว สภาพแวดล้อมด้านการเรียน ซึ่งมีขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้ ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อ.บ่อทอง จ.ชลบุรี

2. ตัวแปรที่ศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มุ่งศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน ซึ่งสรุปตัวแปรที่สำคัญๆ ในการศึกษาค้นคว้านี้ ประกอบด้วย

1. ความต้องการศึกษาต่อของนักเรียน จำแนกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1.1 ความต้องการศึกษาต่อทั่วไป

1.2 ความต้องการศึกษาต่อจำแนกตามสายวิชา

1.3 ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามประเภทวิชา และสาขาวิชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพ คือตัวแปรภูมิหลังด้านต่างๆ ของนักเรียน ดังนี้

สภาพส่วนตัวของนักเรียน

- เพศ
- ภูมิลำเนาของนักเรียน
- ขนาดของครอบครัว
- ความสมบูรณ์ของครอบครัว
- การศึกษาสูงสุดของพี่
- จำนวนพี่น้องร่วมบิดา มารดา

สภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว

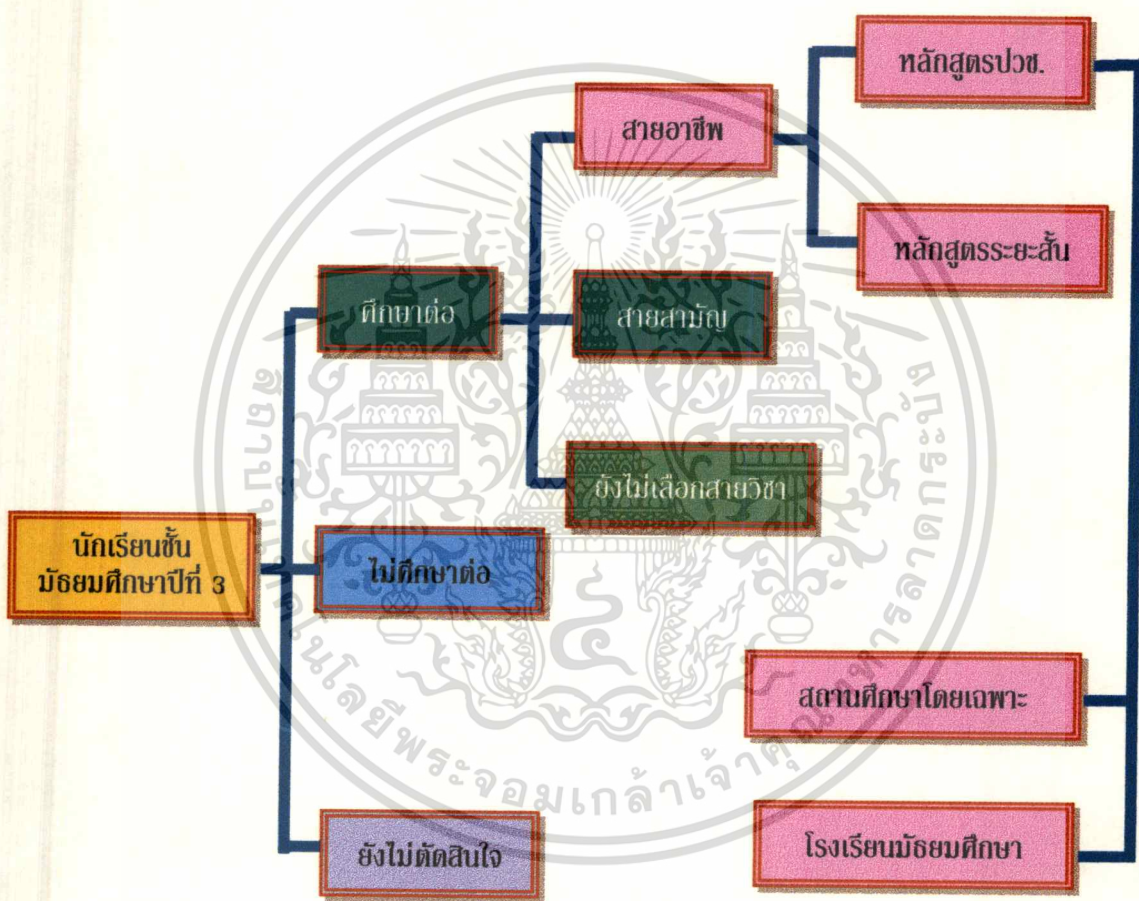
- การศึกษาของบิดา มารดา
- อาชีพบิดา มารดา
- รายได้ของบิดามารดา
- ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา
- บุคคลที่ร่วมพักอาศัยระหว่างเรียน

สภาพแวดล้อมด้านการเรียน

- คะแนนสะสมของนักเรียน
- การได้รับการแนะนำจากโรงเรียน
- ความสนใจด้านการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง
- การเดินทางมาโรงเรียน

รูปที่ 1

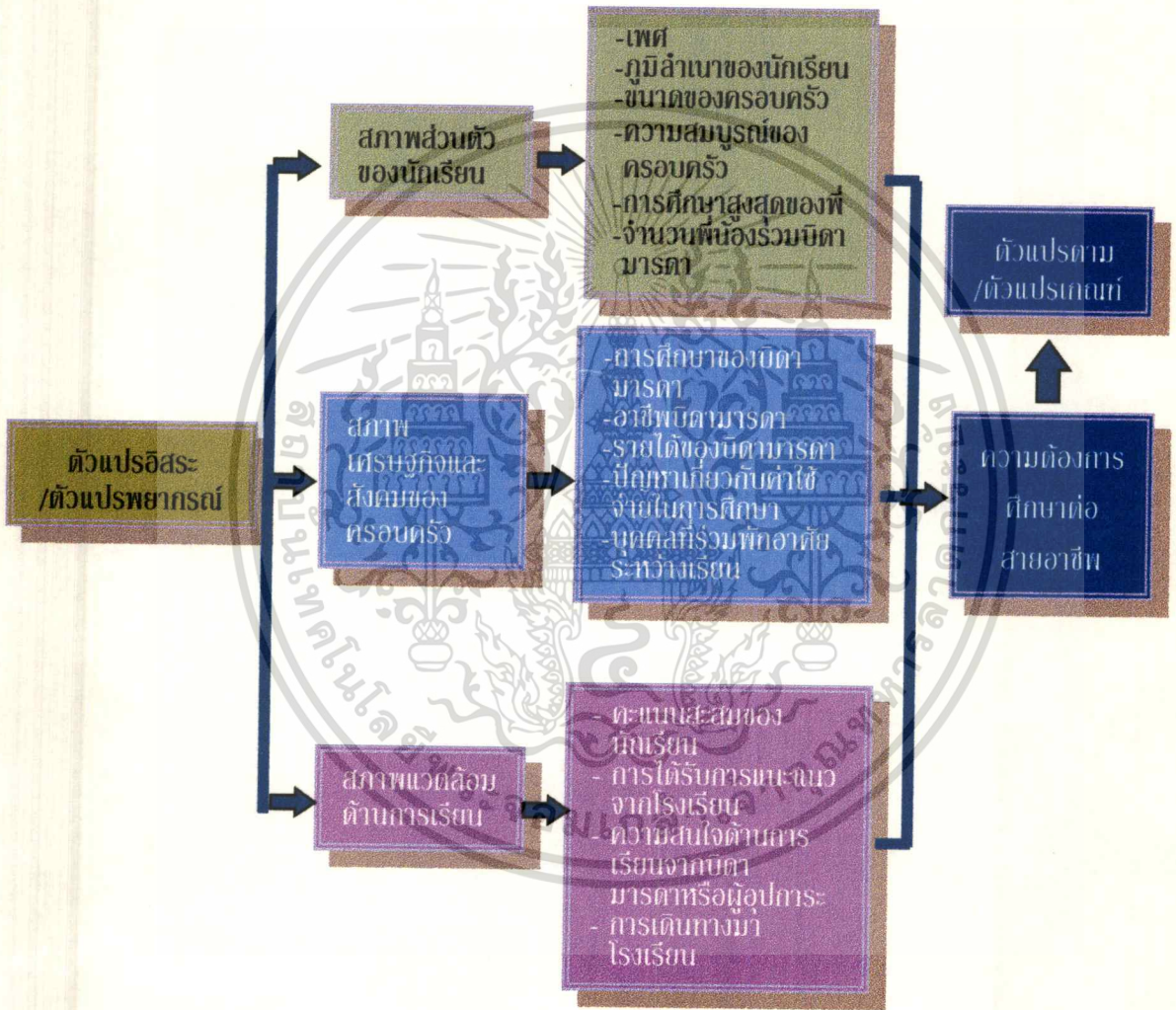
แสดงขอบเขตการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2

แสดงขอบเขตการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ศัพท์บางคำในความหมายและขอบเขตจำกัด ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2538 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา
2. โรงเรียนในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา หมายถึง โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติในอำเภอบ่อทอง ที่เปิดสอนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในอำเภอต่างๆ ที่ตั้งอยู่ใกล้โรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา
3. ขนาดของครอบครัว หมายถึง จำนวนสมาชิกในครอบครัวทุกคนซึ่งมีส่วนร่วมในการจัดหา และใช้สิ่งอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การดำรงชีวิตร่วมกัน
4. ความสมบูรณ์ของครอบครัว หมายถึง สภาพการมีชีวิตอยู่ของบิดา มารดา และการอยู่ร่วมกันของบิดา มารดา
5. รายได้ของบิดา มารดา หมายถึง รายได้ทั้งหมดที่คิดเป็นตัวเงินของบิดามารดา โดยประมาณต่อเดือน
6. จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา หมายถึง จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดาที่ยังมีชีวิตอยู่รวมทั้งตัวนักเรียนด้วย
7. ค่าใช้จ่ายในการศึกษา หมายถึง ค่าลงทะเบียนการเรียน ค่าอุปกรณ์การเรียน รวมค่าใช้จ่ายประจำวันของนักเรียน
8. ผลการเรียน หมายถึง ค่าคะแนนผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการขยายโอกาสทางการศึกษา
 - 1.1 แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535
 - 1.2 การมัธยมศึกษา
 - 1.3 การขยายโอกาสทางการศึกษา
2. โครงการเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
3. แนวทางจัดการศึกษาตามหลักสูตร ปวช. และหลักสูตรระยะสั้น
4. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องต่อการเลือกอาชีพ
 - 4.1. ข้อคิดในการเลือกศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง
 - 4.2 ทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพ
 - ทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพของกินซ์เบิร์ก
 - ทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพของซูเพอร์
 - 4.3 ทฤษฎีการเลือกอาชีพ
 - ทฤษฎีของโร
 - ทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคคล
 - ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์
 - ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอพพอค
 - ทฤษฎีการเลือกอาชีพของไครท์
5. ความสนใจและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ
 - ด้านสภาพส่วนตัวของนักเรียน
 - ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว
 - ด้านสภาพแวดล้อมด้านการเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดเกี่ยวกับการขยายโอกาสทางการศึกษา

1. แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535

การจัดการศึกษาต้องจัดตามแผนการศึกษาแห่งชาติ จากแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ซึ่งมีหลักการสำคัญ 4 ประการคือ

1. การสร้างความเจริญงอกงามตามปัญญา ความคิด จิตใจ และคุณธรรมของบุคคล
2. สร้างความตระหนักให้กับบุคคลถึงการใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม
3. การก้าวทันความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการสมัยใหม่ และตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญา ภาษา และวัฒนธรรมดั้งเดิมของท้องถิ่นและของสังคมไทย
4. สร้างความสมดุลระหว่างการพึ่งพาอาศัยกันกับการพึ่งตนเอง นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงความมุ่งหมายของการจัดการศึกษา จากแผนการศึกษาแห่งชาติได้เน้นการพัฒนาบุคคลใน 4 ด้าน อย่างสมดุลและกลมกลืนกันคือ
 - 4.1 ด้านปัญญา ต้องรู้จักเหตุผลพิจารณาสิ่งที่ควรกระทำและไม่ควรกระทำบนพื้นฐานของความจริง
 - 4.2 ด้านจิตใจ พึงรู้จักฝึกฝนจิตใจของตนให้มีความเจริญงอกงามทางคุณธรรม
 - 4.3 ด้านร่างกาย พึงมีร่างกายที่เจริญเติบโต เหมาะสมกับวัย รู้จักดูแลรักษาสุขภาพอนามัยของร่างกายทั้งของตนเองและสมาชิกในครอบครัว
 - 4.4 ด้านสังคม พึงมีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม รู้จักการช่วยเหลือเกื้อกูลประโยชน์ มีความสามารถและทักษะในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น สามารถธำรงรักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมที่ดีงามของไทย ตระหนักและปฏิบัติตามสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบที่พึงมีต่อผู้อื่น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2535 : 7-9)

จากหลักการและจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ จะเน้นในการพัฒนาเยาวชน จากพื้นฐานความเป็นจริงของชีวิตให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขและรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัว เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาจึงได้มีการจัดการศึกษาเป็นระบบการศึกษา

ระบบการศึกษา เป็นระบบที่ให้บุคคลได้ศึกษาและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องไปตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาตนเองทั้งในด้านปัญญา จิตใจ ร่างกายและสังคมอย่างสมดุล และสามารถสร้างเสริม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเจริญก้าวหน้าให้แก่ประเทศ ภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

1. ระบบการศึกษา จะเปิดโอกาสให้บุคคลเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองได้เหมาะสมกับวัย การศึกษาเริ่มตั้งแต่ปฐมวัย ซึ่งเป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นการอบรมดูแล และพัฒนาความพร้อมของเด็ก เพื่อการเรียนรู้ในขั้นต่อไป การศึกษาในวัยเด็กและเยาวชนเป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีคุณธรรม มีความรู้ และสามารถประกอบกรงานและอาชีพตามควรแก่วัย การศึกษาสำหรับผู้ใหญ่ เป็นการศึกษาที่มุ่งเสริมการพัฒนาคุณธรรมควบคู่กับการพัฒนาความรู้ความสามารถในการประกอบกรงาน และอาชีพ การมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาชุมชนและประเทศ

2. ระบบการศึกษา จะเปิดโอกาสให้บุคคลได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยอาศัยรูปแบบต่าง ๆ ทั้งการศึกษาที่จัดตามแนวระบบโรงเรียนและการศึกษาที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ในวิถีชีวิต

3. การศึกษาตามแนวระบบโรงเรียน แบ่งระดับการศึกษาเป็น 4 ระดับคือ ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา

4. การจัดการศึกษาตามแนวระบบโรงเรียน ได้จัดเป็นการศึกษาประเภทต่าง ๆ ตามความเหมาะสม และตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ชุมชนและประเทศ โดยมุ่งให้บุคคลเป็นทรัพยากรที่มีคุณธรรม มีความรู้ความสามารถ และทักษะอย่างสมดุลควบคู่กันไปด้วย ดังนี้

4.1 การฝึกหัดครู เป็นการศึกษาที่มุ่งฝึกหัด และพัฒนาผู้ที่จะประกอบอาชีพครูและครูประจำการให้มีคุณธรรม ความรู้ความสามารถ และทักษะในการสอน

4.2 การศึกษาวิชาชีพ เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ และทักษะวิชาชีพให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทั้งในการประกอบอาชีพอิสระและรับจ้าง รวมทั้งสามารถดำเนินชีวิต และประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม การจัดการศึกษาวิชาชีพ อาจจัดในรูปแบบต่างๆ ทั้งประเภทในโรงเรียนหรือนอกโรงเรียน การจัดการศึกษาวิชาชีพในระบบโรงเรียนเป็นการพัฒนาความรู้ และทักษะวิชาชีพที่สอดคล้องกันแต่ระดับของการศึกษา ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ถึงระดับอุดมศึกษา ส่วนการจัดการศึกษาวิชาชีพนอกโรงเรียนเป็นการอบรมวิชาชีพเฉพาะด้านในระยะสั้น สำหรับผู้ที่ต้องการพัฒนาความรู้และทักษะเพิ่มเติม

4.3 การศึกษาวิชาชีพพิเศษ เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรือพัฒนา ทักษะวิชาชีพบางด้านที่ต้องการให้มีความชำนาญเป็นพิเศษ ตั้งแต่เยาว์วัย และต้องฝึกฝนเป็นระยะเวลานาน เช่น นาฏศิลป์ ดนตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 การศึกษาวิชาชีพเฉพาะกิจหรือเฉพาะบุคคลบางกลุ่ม เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะวิชาชีพ ตามความต้องการของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งโดยเฉพาะต้องจัดให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาของรัฐ

4.5 การศึกษาพิเศษ เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ ได้เรียนรู้้อย่างเหมาะสมกับสภาพร่างกาย จิตใจ และความสามารถ และส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษหรือมีปัญหาเลิศได้พัฒนา ความถนัด และอัจฉริยภาพของตนได้อย่างเต็มที่

4.6 การศึกษาของภิกษุ สามเณร นักบวช และบุคลากรทางศาสนา เป็นการศึกษาที่มุ่งสร้างเสริมให้ภิกษุ สามเณร นักบวช และบุคลากรทางศาสนา มีความเป็นผู้นำด้าน ปัญญา จิตใจ และศีลธรรม เป็นแบบอย่างที่ดี และมีบทบาทในการปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม และพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่คนในสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2535 : 11-16)

2. การมัธยมศึกษา

ความหมายของการมัธยมศึกษา

การศึกษาระดับมัธยมศึกษา เป็นการศึกษาที่ต่อเนื่องจากประถมศึกษา จัดสำหรับผู้เรียนที่มีอายุ 12-17 ปี ซึ่งแบ่งการจัดการศึกษาออกเป็น 2 ตอน คือระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณธรรม ความรู้ ความสามารถ และทักษะต่อจากระดับประถมศึกษาให้ผู้เรียนได้ค้นพบความต้องการ ความสนใจ และความถนัดของตนเองทั้งในด้านวิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนมีความสามารถในการประกอบกิจการงาน และอาชีพตามควรแก่วัย

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาตามความถนัด และความสนใจเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาหรือเพื่อให้เพียงพอแก่การประกอบกิจการงานและอาชีพที่ตนถนัดทั้งอาชีพอิสระและรับจ้าง รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และทักษะทางสังคมที่จำเป็นสำหรับการประกอบกิจการงานและอาชีพ และการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีสันติสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2535 : 15)

ความสำคัญของการมัธยมศึกษา

การศึกษาระดับมัธยมศึกษา นับว่าเป็นการศึกษาระดับที่มีความสำคัญมากระดับหนึ่งทั้งนี้เพราะผู้เรียนในระดับนี้เป็นวัยรุ่น ซึ่งมีลักษณะอ่อนไหว มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลง เจตคติและค่านิยมได้มาก อีกทั้งกำลังจะเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต การจัดการศึกษาระดับนี้จึงต้องมีการวางแผนอย่างรัดกุมมีหลักการที่แน่นอน เพื่อปลูกฝังและสร้างสรรค์ให้เยาวชนของชาติมีลักษณะและคุณสมบัติตามที่สังคมและประเทศชาติต้องการ หากจะพิจารณาถึงความสำคัญของการมัธยมศึกษาแล้ว อาจแบ่งได้เป็น 2 ด้าน ดังนี้คือ

ก. ความสำคัญของการมัธยมศึกษาต่อการพัฒนาบุคคล

เนื่องจากผู้เรียนในระดับมัศึกษากำลังจะเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต การศึกษาระดับนี้จึงมีส่วนในการสร้างคุณลักษณะที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตได้อย่างดี เป็นที่ยอมรับของสังคม มีความรู้ความสามารถที่จะประกอบอาชีพเลี้ยงตนได้ เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม สามารถทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ รู้จักรักษาสุขภาพของตน และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ดังนั้น การศึกษาระดับมัธยมศึกษาจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาวัยรุ่นให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในอนาคต

ข. ความสำคัญของการมัธยมศึกษาต่อสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ

การมัศึกษามีความสำคัญต่อความมั่นคงทางสังคมและการเมือง เพราะเหตุว่าโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาเป็นสถาบันทางการศึกษาที่วางรากฐานทางความคิด และค่านิยมของวัยรุ่น ปลูกฝังคุณธรรม และความสำนึกในสิทธิหน้าที่ของพลเมือง สร้างความมีวินัย และศีลธรรมให้สมกับที่เป็นพลเมืองดีของชาติเพื่อให้ผู้เรียนจะได้เป็นประชาชน ที่มีบทบาททางการเมืองอย่างเต็มที่ และถูกต้องในอนาคต ตลอดจนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม (สุจินต์, สุมณฑิพย์, 2524 : 5-6)

3. การขยายโอกาสทางการศึกษา

การขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นนโยบายสำคัญประการหนึ่งของรัฐบาล ที่ต้องการให้ประชาชนทุกคน มีโอกาสได้เรียนจนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเป็นพื้นฐานในการปรับตัว ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศที่กำลังพัฒนาจากสภาพสังคมเกษตรไปสู่สภาพสังคมกึ่งอุตสาหกรรมและบริการ ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของคนไทยในปัจจุบันและอนาคต ดังนั้นในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) จึงได้กำหนดเป็นนโยบายให้เร่งขยายการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อยกระดับการศึกษาของประชากรให้สูงขึ้น โดยให้เกิดความเสมอภาคในโอกาสการเข้ารับการศึกษาในระดับดังกล่าว และเน้นการขยายบริการในพื้นที่ที่มีอัตราการเรียนต่ำเป็นพิเศษ และในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2534 - 3539) ได้กำหนดนโยบายเร่งกระจายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาให้กว้างขวางและเป็นธรรมมากขึ้น โดยเน้นกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจ สังคม และกลุ่มชนต่างวัฒนธรรม ตลอดจนจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษ และในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2534 - 2539) ได้กำหนดเป้าหมายไว้ว่าในปี พ.ศ. 2539 จะเพิ่มอัตราการเรียนต่อในระบบโรงเรียนประมาณ ร้อยละ 73 ของนักเรียนที่จบชั้น ป.6 ทั้งหมด (รุ่งเรือง สุชาภิรมย์ และดุสิตทองฉลุย 2538: 26-27) จากนโยบายดังกล่าวจึงได้มีการเห็นชอบจากรัฐบาล ให้ดำเนินโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการเรื่องนี้ตลอดมาเป็นระยะอย่างต่อเนื่องดังนี้

วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ.2530 เห็นชอบให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตพื้นที่ยากจน 38 จังหวัด

วันที่ 1 กันยายน พ.ศ 2530 เห็นชอบในหลักการขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานออกไปจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

วันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ.2531 เห็นชอบในหลักการโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ที่ครอบคลุมพื้นที่ทุรกันดาร

วันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2532 เห็นชอบให้ดำเนินการตามสาระสำคัญที่กำหนดไว้ในรูปแบบและวิธีการขยายการศึกษาขั้นพื้นฐาน

วันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2532 เห็นชอบให้ดำเนินงานตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนอกระบบโรงเรียน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2533 เห็นชอบในหลักการให้กระทรวงศึกษาธิการขยายการศึกษาภาคบังคับจากประถมศึกษา 6 ปี ออกไปอีก 3 ปี โดยให้ประกาศในท้องที่เป็นปี ๆ ไป และให้มีการแก้ไขแผนการศึกษาแห่งชาติและพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง

ในขณะเดียวกันได้มอบให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติดำเนินโครงการนาร่องขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยไม่บังคับต่อไปจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อีก 3 ปี คือ มัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 119 โรง โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน นอกจากนี้ได้มอบหมายให้กรมฯ และหน่วยงานต่าง ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานขยายโอกาสทางการศึกษาดังกล่าวด้วย

วันที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2533 ได้อนุมัติให้กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ดำเนินโครงการขยายการศึกษาภาคบังคับเพิ่มขึ้นอีก 3 ปีในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพัทยา

วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2534 ได้ขยายขอบเขตการดำเนินงานของโครงการนาร่อง ฯ (ของ สปช.) ออกไปโดยให้เปิดดำเนินการปีละประมาณ 1,000 ห้องเรียนต่อโรงเรียน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2534 จนครบ 4,200 ห้องเรียนโรงเรียน ในปีการศึกษา 2537

วันที่ 3 มีนาคม 2535 เห็นชอบให้กรุงเทพมหานครดำเนินโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาโดยไม่บังคับต่ออีก 3 ปี ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ปัจจุบันนี้โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน ได้ดำเนินการตลอดมา และมีโรงเรียนต่าง ๆ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และสังกัดต่าง ๆ ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการในระบบโรงเรียน ประมาณ 4,000 กว่าโรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2535: 1-2)

โครงการเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ความเป็นมา

ตามนโยบายขยายโอกาสทางการศึกษาของรัฐบาลที่จะเร่งขยายอัตราการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้ได้ร้อยละ 100 ในปี 2540 จะมีผลทำให้จำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญและสายอาชีพสูงขึ้นด้วย คาดว่าจะเริ่มมีผลกระทบตั้งแต่ ปี 2537 ซึ่งเป็นปีที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในปี 2534 จะเข้าเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และจากการรับนักเรียนที่ผ่านมามาสัดส่วนของการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วิชาชีพ ต่อวิชาสามัญมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดเตรียมการขยายการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพสำหรับผู้สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเข้าเรียนในสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษาได้ในจำนวนจำกัด โดยให้กรมสามัญศึกษา และกรมอาชีวศึกษาร่วมมือกันเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความพร้อมในด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ อาคารสถานที่ และครู-อาจารย์ด้านวิชาชีพในระดับหนึ่ง การผนึกกำลังระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา และสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา นี้ จะช่วยเพิ่มความสามารถของกระทรวงศึกษาธิการ ในการขยายการศึกษาด้านวิชาชีพในระดับ ปวช. ให้กว้างขวางสอดคล้องกับความต้องการกำลังคน ตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระในท้องถิ่น จะส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยส่วนรวมได้

วัตถุประสงค์

เพื่อขยายโอกาสการเข้ารับการศึกษาวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แก่ผู้สำเร็จมัธยมศึกษาตอนต้นให้กว้างขวาง และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและท้องถิ่น

เป้าหมาย

เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 200 แห่ง ๆ ละ 1 ห้องเรียน จำแนกเป็นรายปี ดังนี้

ปีการศึกษา 2535	จำนวน 20 โรงเรียน
ปีการศึกษา 2536	จำนวน 30 โรงเรียน
ปีการศึกษา 2537	จำนวน 50 โรงเรียน
ปีการศึกษา 2538	จำนวน 50 โรงเรียน
ปีการศึกษา 2539	จำนวน 50 โรงเรียน

หลักการ

1. ในการเปิดสอนหลักสูตรปวช. ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จะพิจารณาไม่ให้เกิดผลกระทบต่อโรงเรียนที่เปิดสอนอยู่แล้วทั้งของรัฐและเอกชน และมุ่งเน้นการเปิดสอนในโรงเรียนระดับอำเภอ ทั้งนี้เพื่อกระจายโอกาสให้แก่นักเรียนในชนบท
2. สนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรให้มากที่สุดและเน้นการใช้อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่เป็นหลัก หากมีส่วนใดขาดจะลงทุนเท่าที่จำเป็น
3. การพิจารณาโรงเรียนที่เปิดสอนให้พิจารณาความพร้อมในด้านครู อุปกรณ์การเรียนการสอน และความพร้อมในการร่วมมือกันระหว่างสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กับโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาที่อยู่ใกล้กัน
4. เกณฑ์ในการพิจารณาพื้นที่ที่จะเปิดสอน ให้คำนึงถึงความเสมอภาคในการกระจายของสถานศึกษาให้ครอบคลุมทุกจังหวัด ยกเว้นพื้นที่ต่อไปนี้
 - 4.1 อำเภอเมืองทุกจังหวัด 72 อำเภอ
 - 4.2 เขตทุกเขตในกรุงเทพมหานคร จำนวน 36 เขต
 - 4.3 อำเภอที่ตั้งวิทยาลัยการอาชีพ จำนวน 60 อำเภอ
5. การพิจารณาสาขาวิชาที่จะเปิดสอน ให้คำนึงถึงความพร้อมของสถานศึกษาที่จะเปิดสอน ความพร้อมของสถานศึกษาที่จะให้การสนับสนุน และความต้องการของตลาดแรงงาน และท้องถิ่นประกอบการพิจารณาด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์กรการบริหาร

1. ระดับกระทรวงศึกษาธิการ แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการ ในระดับกระทรวง ประกอบด้วย รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธาน อธิบดีกรมที่เกี่ยวข้องหรือผู้แทน และผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายและแผน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นกรรมการ โดยมีกองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นฝ่ายเลขานุการมีหน้าที่กำหนดนโยบายแนวทางการดำเนินงาน ประสานงาน สนับสนุนการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และติดตามผลการดำเนินการ

2. ระดับจังหวัด คณะกรรมการอำนวยการระดับกระทรวงศึกษา แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการระดับจังหวัด ประกอบด้วยศึกษาธิการจังหวัดเป็นประธาน อาชีวศึกษาจังหวัด ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัด ประธานชมรมการศึกษาเอกชนจังหวัด และผู้ทรงคุณวุฒิ 2 - 3 ท่าน เป็นกรรมการ โดยมีผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ มีหน้าที่วางแผนกำหนดนโยบายการเปิดสอนหลักสูตรปวช. กำหนดสาขาวิชาที่จะเปิดสอน ประเมินความพร้อม ของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่จะเปิดสอนหลักสูตรปวช. ประสานงาน สนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และติดตามผลการดำเนินงาน

วิธีดำเนินการ

1. กำหนดพื้นที่ที่จะเปิดสอนหลักสูตร ปวช.
2. คัดเลือกโรงเรียนที่จะเปิดสอน
3. ประเมินและจัดเตรียมความพร้อมให้กับโรงเรียนที่จะเปิดสอนในด้านต่าง ๆ
4. ประชุมสัมมนาผู้เกี่ยวข้องเพื่อทำความเข้าใจในหลักการ นโยบาย และวิธีดำเนินการ
5. ผลิตเอกสารสื่อได้แก่ คู่มือการดำเนินการ คู่มือครู ผู้สอน ฯลฯ
6. ฝึกอบรมครูผู้สอนวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่จะเปิดสอน
7. ดำเนินการเปิดสอน
8. นิเทศการจัดการเรียนการสอนและการบริหารงาน
9. บริหารและประสานงานการดำเนินงาน
10. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ
11. ปรับปรุง/เปลี่ยนแปลงและ/หรือขยายโครงการตามความเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีประสานความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน

จะมี 2 รูปแบบ แล้วแต่ความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ได้แก่

1. โรงเรียนมัธยมศึกษาส่งนักเรียนไปเรียนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา กรณีที่โรงเรียนมัธยมศึกษาไม่มีวัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนเพียงพอ
2. วิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาส่งครูไปสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรณีที่โรงเรียนมัศึกษามีอุปกรณ์การเรียนการสอนพร้อมแต่ขาดครู

การนิเทศและสนับสนุนทางวิชาการ

1. ระดับกระทรวง หน่วยศึกษานิเทศก์กรมอาชีวศึกษา และกรมสามัญศึกษาร่วมกัน กำหนดระบบการนิเทศและติดตามผลก่อนการไปนิเทศติดตามผล เพื่อให้ได้คุณภาพตามที่กำหนด แล้วรายงานคณะกรรมการอำนวยการระดับกระทรวง
2. ระดับภาคและเขตการศึกษา ให้ศูนย์นิเทศและฝึกอบรมกรมอาชีวศึกษาภาค ร่วมกับศึกษานิเทศก์เขตของกรมสามัญศึกษา ไปนิเทศการจัดการเรียนการสอน
3. ระดับจังหวัด ให้คณะกรรมการอำนวยการระดับจังหวัด ประสานและกำหนดวิธีการร่วมมือ และสนับสนุนช่วยเหลือทางวิชาการระหว่างสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษากับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตร ปวช.

ระยะเวลาโครงการ

ปี 2535 - 2539

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

1. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการประสานงาน
2. กรมอาชีวศึกษาและกรมสามัญศึกษาร่วมกันรับผิดชอบการดำเนินการ
3. กรมวิชาการประสานการพัฒนาหลักสูตร

งบประมาณ

ปี 2536 จำนวน 4,277,300 บาท จำแนกเป็นรายการดังนี้

1. กรมสามัญศึกษา จำนวน 2,396,300 บาท
 - 1.1 ค่าสาธารณูปโภค โรงเรียนละ 60,000 บาท เป็นเงิน 1,320,000 บาท
 - 1.2 ค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุในการฝึกอบรม เป็นเงิน 1,076,300 บาท
2. กรมอาชีวศึกษา จำนวน 381,000 บาท
 - 2.1 ค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุในการฝึกอบรม เป็นเงิน 381,000 บาท
3. สำนักงานปลัดกระทรวง จำนวน 1,500,000 บาท
 - 3.1 ค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุในการประชุมชี้แจงนโยบายแนวทาง การดำเนินงานสำหรับผู้บริหาร เป็นเงิน 720,400 บาท
 - 3.2 ค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุในการติดตามผลการดำเนินงาน เป็นเงิน 224,000 บาท
 - 3.3 ค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุในการประเมินผลโครงการเป็นเงิน 169,200 บาท
 - 3.4 ค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ ในการสัมมนาผลการประเมิน และ หาแนวทางปรับปรุงการดำเนินงาน เป็นเงิน 386,400 บาท

การติดตามประเมินผล

1. ระดับกระทรวง คณะกรรมการอำนวยการระดับกระทรวงศึกษาธิการ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการประเมินผลระดับกระทรวง เพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ แล้วรายงานคณะกรรมการอำนวยการพร้อมข้อเสนอแนะ
2. ระดับจังหวัด ให้มีคณะอนุกรรมการประเมินผลระดับจังหวัด มีหน้าที่ติดตามประเมินผลการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรค และรายงานคณะกรรมการระดับจังหวัด พร้อมข้อเสนอแนะเพื่อนำเสนอคณะกรรมการระดับกระทรวงต่อไป

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีฐานะยากจนและอยู่นอกเขตอำเภอเมือง มีโอกาสเข้ารับการศึกษาลัทธิสุตร ปวช. ได้มากขึ้น
2. ประชาชนในชนบทมีรายได้สูงขึ้นและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (คณะกรรมการติดตามและประเมินผลโครงการเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา, 2536 : 3-8)

แนวทางจัดการศึกษาตามหลักสูตร ปวช. และหลักสูตรระยะสั้น

กรมอาชีวศึกษา ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษา ตามหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) และหลักสูตรระยะสั้น ดังนี้

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ได้แบ่งประเภทวิชาออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. ประเภทวิชาเกษตรกรรม
2. ประเภทวิชาคหกรรม
3. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม
4. ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม
5. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

ประเภทวิชาเกษตรกรรม

ประเภทวิชาเกษตรกรรม แบ่งออกเป็น 11 กลุ่มวิชาชีพ ซึ่งแต่ละกลุ่มวิชาชีพจะมีความรู้พื้นฐานในวิชาชีพเหมือนกันคือ การปฏิบัติงานเกษตร หลักพืชกรรม ดินและปุ๋ย หลักการเลี้ยงสัตว์ การใช้และบำรุงรักษาเครื่องจักรกลเกษตร ธุรกิจเกษตร การจัดการผลผลิต การฝึกงานเกษตร ฯลฯ

1. กลุ่มวิชาพืชสวนประดับ จะศึกษาเกี่ยวกับ พืชสวนประดับ ช่างเกษตร การผลิตไม้ตัดดอก ไม้กระถาง ไม้ประดับ การจัดสวน การตกแต่งบริเวณ การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช การจัดเรือนเพาะชำ การเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืช ฯลฯ

2. กลุ่มวิชาพืชผัก จะศึกษาเกี่ยวกับ หลักพืชผัก พืชผักอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์พืชผัก การขยายพันธุ์ พืชผักเขตหนาวและร้อน การให้น้ำและระบายน้ำ การกำจัดศัตรูพืชหลักการผลิตลาดเกษตร ฯลฯ

3. กลุ่มวิชาพืชไร่-นา จะศึกษาเกี่ยวกับ หลักพืชไร่-นา การปลูกพืชไร่-นา การจัดการหลังเก็บเกี่ยว การให้น้ำและระบายน้ำ เคมีภัณฑ์เกษตร การกำจัดศัตรูพืช หลักการสหกรณ์ การจัดการฟาร์ม ฯลฯ

4. กลุ่มวิชาไม้ผลและไม้ยืนต้น จะศึกษาเกี่ยวกับ หลักวิชาพืชสวน พืชสวนเฉพาะ การขยายพันธุ์ไม้ผล การจัดการสวนผลไม้ การจัดการหลังการเก็บเกี่ยวไม้ผล ผลิตภัณฑ์ไม้ผล การสร้างสวนป่า เคมีภัณฑ์เกษตร ฯลฯ

5. กลุ่มวิชาสัตว์ปีก จะศึกษาเกี่ยวกับ การเลี้ยงไก่ไข่-เนื้อ การฟักไข่ และการจัดการโรงฟัก, การผลิตอาหารสัตว์ สุขาภิบาลและโรคสัตว์ การจัดการฟาร์ม การเลี้ยงนกสวยงาม การปรับปรุงพันธุ์สัตว์ การชำแหละสัตว์ ฯลฯ

6. กลุ่มวิชาสัตว์เล็ก จะศึกษาเกี่ยวกับ การเลี้ยงสุกรพันธุ์-สุกรขุน การชำแหละสัตว์ สุขาภิบาลและโรคสัตว์ การผลิตอาหารสัตว์ การจัดการฟาร์ม การตลาดเกษตร การสหกรณ์ ฯลฯ

7. กลุ่มวิชาสัตว์ใหญ่ จะศึกษาเกี่ยวกับ การเลี้ยงโคนม-เนื้อ การผสมเทียม การจัดการทุ่งหญ้า การเก็บรักษาน้ำนม สุขาภิบาลและโรคสัตว์ การผลิตอาหารสัตว์ บัญชีฟาร์ม ฯลฯ

8. กลุ่มวิชาประมง จะศึกษาเกี่ยวกับ การประมง การเลี้ยงกุ้ง การเลี้ยงปลา การเพาะเลี้ยงลูกปลา การผสมเทียม การป้องกันกำจัดโรคและศัตรูสัตว์น้ำ การปรับปรุงพันธุ์สัตว์น้ำ การสร้างและซ่อมเครื่องมือประมง

9. กลุ่มวิชาช่างเกษตร จะศึกษาเกี่ยวกับ ฟาร์มแทรกเตอร์ เครื่องจักรกลเกษตร เครื่องยนต์การเกษตร การขับเคลื่อนยานพาหนะ การบัดกรี การเชื่อมโลหะ การเขียนแบบ การสำรวจรังวัด หลักการชลประทาน ฯลฯ

10. กลุ่มวิชาธุรกิจเกษตร จะศึกษาเกี่ยวกับ หลักการสหกรณ์ การจัดการฟาร์ม การตลาดเกษตร กฎหมายธุรกิจ สินเชื่อการเกษตร การโฆษณาและการส่งเสริมการขาย พืชเศรษฐกิจ, เศรษฐศาสตร์การเกษตร ฯลฯ

11. กลุ่มวิชาอุตสาหกรรมเกษตร จะศึกษาเกี่ยวกับ หลักการถนอมอาหาร การสกัดน้ำมันพืช อุตสาหกรรมในครัวเรือน น้ำมันและผลิตภัณฑ์นม ผลิตภัณฑ์พืช, สัตว์ และธัญพืช การแปรรูปผักและผลไม้ หลักการตลาดเกษตร การบรรจุหีบห่อผลิตภัณฑ์อาหาร ฯลฯ

ประเภทวิชาคหกรรม

1. สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย จะศึกษาเกี่ยวกับ การออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี ชาย,เด็ก,เด็กอ่อน และชุดชั้นใน การออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าโอกาสพิเศษ การใช้และบำรุงรักษาเครื่องจักร,จักรอุตสาหกรรม การตัดเย็บแบบอุตสาหกรรม การออกแบบพิมพ์ผ้าและย้อมผ้า การตกแต่งเสื้อผ้าโดยการปักด้วยมือ การปักจักร การเขียนลวดลายบนผ้า การคำนวณต้นทุน, กำหนดราคาขายและรู้จักตลาด จัดจำหน่ายงานผ้าและเครื่องแต่งกาย การบรรจุภัณฑ์

2. สาขาอาหารและโภชนาการ จะศึกษาเกี่ยวกับ โภชนาการ การสุขาภิบาลอาหาร การจัดบริการอาหารและเครื่องดื่ม หลักการจัดและจำหน่ายอาหาร การประกอบอาหารไทย เบเกอรี่, อาหารนานาชาติ การแกะสลักผักและผลไม้ การประกอบอาหารเด็ก,อาหารโรงพยาบาล การถนอมอาหาร

3. สาขาคหกรรมทั่วไป จะศึกษาเกี่ยวกับ การออกแบบสิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ ตุ๊กตา , เครื่องเล่น , ดอกไม้ประดิษฐ์ , ของที่ระลึก , เครื่องหอมและของชำร่วย งานดอกไม้สด, งานใบตองและแกะสลัก งานรับเลี้ยงเด็ก, งานแม่บ้าน, การเย็บ-ปัก-ถัก, งานช่างเสริมสวย ได้แก่ การแต่งผม,แต่งหน้า,แต่งเล็บ งานตัดเย็บเครื่องใช้ตกแต่งบ้าน ได้แก่ เครื่องนอน, เบาะ,ม่าน ฯลฯ

4. สาขาคหกรรมธุรกิจ จะศึกษาเกี่ยวกับ การออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี ชาย,เด็ก ,เด็กอ่อนและชุดชั้นใน การใช้และบำรุงรักษาเครื่องจักร, จักรอุตสาหกรรม การตัดเย็บแบบอุตสาหกรรม การออกแบบพิมพ์ผ้าและย้อมผ้า การปักจักร, การเขียนลวดลายบนผ้า โภชนาการ การสุขาภิบาลอาหาร การจัดบริการอาหารและเครื่องดื่ม หลักการจัดและจำหน่ายอาหาร หลักการประกอบอาหารไทย, การทำขนมไทย,การทำเบเกอรี่,อาหารนานาชาติ การแกะสลักผัก - ผลไม้ การประกอบอาหารเด็ก, อาหารโรงพยาบาล การถนอมอาหาร การออกแบบสิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ ตุ๊กตา,เครื่องเล่น,ดอกไม้ประดิษฐ์,ของที่ระลึก เครื่องหอม และของชำร่วย งานดอกไม้สด ,งานใบตองและแกะสลัก การเย็บ-ปัก-ถัก การตัดเย็บเครื่องใช้ เครื่องตกแต่งบ้าน กฎหมายธุรกิจ, เศรษฐศาสตร์, บัญชี, การขาย, พิมพ์ดีด, เลขานุการ, คอมพิวเตอร์, ภาษาอังกฤษธุรกิจ, การสนทนาภาษาอังกฤษ

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม แบ่งออกได้

1. สาขาพาณิชยการ แบ่งเป็น 6 กลุ่มจะมีความรู้พื้นฐานในวิชาชีพเหมือนกัน คือ เศรษฐศาสตร์ ภาษี กฎหมายธุรกิจ การบัญชี การขาย พิมพ์ดีดไทย - อังกฤษ การเก็บเอกสาร การใช้เครื่องใช้สำนักงาน ธุรกิจทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 กลุ่มวิชาชีพบัญชี จะศึกษาเกี่ยวกับการบัญชีตัวเงิน บัญชีห้างหุ้นส่วน บัญชีบริษัทจำกัด บัญชีอุตสาหกรรม บัญชีสินค้าและพัสดุ ภาษีเงินได้ บัญชีกิจการร่วมค้าและระบบใบสำคัญ ระบบบัญชีเดี่ยว คอมพิวเตอร์ ฯลฯ

1.2 กลุ่มวิชาชีพการขาย จะศึกษาเกี่ยวกับการหาข้อมูลทางตลาด การกระจายสินค้า การจำหน่ายสินค้า การค้าปลีก การจัดแสดงสินค้า ธุรกิจโรงแรม การสหกรณ์ การขายประกัน ฯลฯ

1.3 กลุ่มวิชาการเลขานุการ จะศึกษาเกี่ยวกับ เทคนิคการเลขานุการ พิมพ์ดีดไทย - อังกฤษ งานพิมพ์ดีดประยุกต์ การบันทึกและถอดข้อความ การเขียนรายงานและโต้ตอบจดหมาย ชวเลข การสนทนาภาษาอังกฤษ

1.4 กลุ่มวิชาการบริหารธุรกิจโรงแรม จะศึกษาเกี่ยวกับ การปรับปรุงบุคลิกภาพ ครั้ว และอุปกรณ์การครัวโรงแรม อาหารและการประกอบอาหาร การบริการอาหารเครื่องดื่ม งานส่วนหน้าและงานแม่บ้าน ภาษาอังกฤษธุรกิจโรงแรม

1.5 กลุ่มวิชาการบริหารธุรกิจสถานพยาบาล จะศึกษาเกี่ยวกับ บริการทั่วไปในสถานพยาบาล จิตวิทยาการพยาบาล ธุรกิจการพยาบาล บริการเกี่ยวกับการแพทย์ การปฐมพยาบาล การดูแลเด็ก การบริการผู้ป่วย โภชนาการและอาหารเฉพาะโรค ฯลฯ

1.6 กลุ่มวิชาการสื่อสารธุรกิจ จะศึกษาเกี่ยวกับ ภาษาต่างประเทศ ๆ คือ ภาษาจีน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเยอรมัน

2. สาขาวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จะศึกษาความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ บัญชี การขาย เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรมและภัตตาคาร จิตวิทยา พิมพ์ดีดไทย - อังกฤษ การจัดเก็บเอกสาร การใช้เครื่องใช้สำนักงาน ความรู้ในวิชาชีพจะศึกษาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ ทรัพยากรท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรมไทย วรรณคดีสำหรับการท่องเที่ยว งานส่วนหน้าของโรงแรม งานแม่บ้าน การประกอบอาหาร การบริการอาหารและเครื่องดื่ม การป้องกันอุบัติเหตุในโรงแรม

3. สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ จะศึกษาเกี่ยวกับ การประชาสัมพันธ์ ทฤษฎีการสื่อสาร การใช้ภาษาสื่อสาร สื่อและเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์ การถ่ายภาพ การโฆษณา พิมพ์ดีดไทยและอังกฤษ การใช้เครื่องใช้สำนักงาน การผลิต รายการวิทยุ การสื่อสาร การเขียน การผลิตวีดิทัศน์กราฟฟิค เหตุการณ์ปัจจุบัน ฯลฯ

4. สาขาวิชาธุรกิจหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ จะศึกษาเกี่ยวกับ การบันทึกและถอดข้อความ ความรู้เกี่ยวกับสิ่งพิมพ์ การถ่ายภาพ ศิลปการออกแบบ การหาโฆษณา การพิสูจน์อักษร การเขียนข่าวเหตุการณ์ปัจจุบัน ระบบงานในสำนักงาน กฎหมายการพิมพ์ และจรรยาบรรณ ฯลฯ

ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม

ประเภทศิลปหัตถกรรม แบ่งได้ดังนี้

1. สาขาวิชาศิลปหัตถกรรม

1.1 กลุ่มวิชาจิตรศิลป์ จะศึกษาเกี่ยวกับ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับศิลปะประจำชาติ องค์ประกอบศิลปะ ทฤษฎีสี ภายวิภาค การเขียนและปั้นภาพเหมือนจริงและกึ่งเหมือนจริง ระดับช่างฝีมือ จิตรกรรมไทย ประติมากรรมไทย และศิลปภาพพิมพ์

1.2 กลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์ จะศึกษาเกี่ยวกับ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับศิลปะประจำชาติ องค์ประกอบศิลปะ ทฤษฎีสี การออกแบบพาณิชย์ศิลป์ การออกแบบตกแต่ง และการออกแบบผลิตภัณฑ์ การถ่ายภาพ การพิมพ์ซิลค์สกรีน

1.3 กลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรม จะศึกษาเกี่ยวกับ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับศิลปะประจำชาติ ทฤษฎีสี องค์ประกอบศิลปะ ทฤษฎีและการปฏิบัติงานด้านหัตถอุตสาหกรรม ระดับช่างฝีมือ

2. สาขาวิชาการถ่ายภาพ จะศึกษาเกี่ยวกับ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับศิลปะเรื่องศิลปนิยม ทฤษฎีสี องค์ประกอบศิลปะและความคิดสร้างสรรค์ ความรู้เกี่ยวกับการถ่ายภาพเรื่อง การถ่ายภาพข่าว การถ่ายภาพบุคคล การถ่ายภาพโฆษณา ภาพยนตร์ และวีดิทัศน์เบื้องต้น สไลด์ประกอบเรื่อง

3. สาขาวิชาการดนตรี แบ่งเป็น 4 กลุ่มตามหมวดวิชาชีพ

3.1 กลุ่มวิชาชีพดนตรีและขับร้องเพลงสากล จะศึกษาเกี่ยวกับ ประวัติดนตรีเบื้องต้น ทฤษฎีดนตรีเบื้องต้น การพัฒนาโสตประสาทและขับร้อง

3.2 กลุ่มวิชาชีพดนตรีและขับร้องเพลงไทย จะศึกษาเกี่ยวกับ ประวัติดนตรีเบื้องต้น ทฤษฎีดนตรีเบื้องต้น พื้นฐานดนตรีไทย หลักเครื่องดนตรีไทย การขับร้องเพลงไทย

3.3 กลุ่มวิชาชีพธุรกิจการดนตรี จะศึกษาเกี่ยวกับ ประวัติดนตรีเบื้องต้น ทฤษฎีดนตรีเบื้องต้น ธุรกิจการดนตรี สินเชื่อเบื้องต้น ความรู้ทั่วไปทางดนตรีเกี่ยวกับเครื่องดนตรีไทย และสากล

3.4 กลุ่มวิชาชีพช่างบริการเครื่องดนตรี จะศึกษาเกี่ยวกับ ทฤษฎีดนตรีเบื้องต้น หลักคีย์บอร์ดเบื้องต้น หลักเครื่องดนตรีสากลและไทย ทักษะงานฝีมือ คณิตศาสตร์ประยุกต์ และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ การเขียนแบบ สินเชื่อเบื้องต้นและภาษีเงินได้

ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แบ่งเป็น 9 สาขาวิชา ดังนี้

1. สาขาวิชาช่างยนต์ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มวิชาชีพ ซึ่งแต่ละกลุ่มวิชาชีพ จะศึกษาวิชาชีพพื้นฐานเหมือนกัน

- 1.1 กลุ่มวิชาช่างยนต์
- 1.2 กลุ่มช่างกลเรือ
- 1.3 ช่างเครื่องกลเกษตร

2. สาขาวิชาช่างกลโลหะ แบ่งเป็น 5 กลุ่มวิชาชีพ ซึ่งแต่ละกลุ่มวิชาชีพจะศึกษาความรู้พื้นฐานทางอาชีพเหมือนกัน

- 2.1 กลุ่มสาขาวิชาช่างกลโรงงาน
- 2.2 กลุ่มสาขาวิชาช่างซ่อมบำรุง
- 2.3 กลุ่มสาขาวิชาเขียนแบบเครื่องกล
- 2.4 กลุ่มสาขาวิชาช่างประกอบผลิตภัณฑ์
- 2.5 กลุ่มสาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะ

3. สาขาวิชาช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ แบ่งเป็น 2 กลุ่มวิชาชีพ ซึ่งแต่ละกลุ่มวิชาชีพจะศึกษาความรู้พื้นฐานทางอาชีพเหมือนกัน

- 3.1 กลุ่มสาขาวิชาช่างไฟฟ้า
- 3.2 ช่างอิเล็กทรอนิกส์

4. สาขาวิชาช่างก่อสร้าง แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มวิชา ซึ่งแต่ละกลุ่มวิชาจะศึกษาความรู้พื้นฐานทางอาชีพเหมือนกัน

- 4.1 ช่างก่อสร้าง
- 4.2 ช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม
- 4.3 ช่างเคหะภัณฑ์
- 4.4 ช่างสำรวจ

5. สาขาวิชาช่างต่อเรือไม้ - เหล็ก แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มวิชา ซึ่งแต่ละกลุ่มวิชาจะศึกษาวิชาชีพพื้นฐานเหมือนกัน ประกอบด้วยกลุ่มวิชา

- 5.1 งานต่อเรือไม้
- 5.2 งานต่อเรือไฟเบอร์กลาส
- 5.3 งานต่อเรือโลหะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. สาขาวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มวิชา โดยศึกษาวิชาชีพพื้นฐาน
เหมือนกัน

6.1 กลุ่มวิชาเคมีอุตสาหกรรม

6.2 ช่างอุตสาหกรรมการทอ

7. สาขาวิชาช่างพิมพ์ แบ่งเป็น 3 กลุ่มวิชาซึ่งแต่ละกลุ่มวิชาจะศึกษาวิชาชีพพื้นฐาน
เหมือนกัน

7.1 กลุ่มวิชาช่างเตรียมการพิมพ์

7.2 ช่างเทคนิคการพิมพ์

7.3 ช่างทำเล่ม

8. สาขาวิชาเทคนิคแว่นตา และเลนส์

9. สาขาวิชาเทคนิคการผลิต แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มวิชา โดยศึกษาวิชาชีพพื้นฐาน
เหมือนกัน

9.1 ช่างแม่พิมพ์และการอบชุบ

9.2 ช่างทำโมลด์และเทคโนโลยีพลาสติก

หลักสูตรวิชาชีพพระยาสัน พุทธศักราช 2533

หลักสูตรระยะสั้นที่กรมอาชีวศึกษาเปิดสอน แบ่งออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
2. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม
3. ประเภทวิชาคหกรรม
4. ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม
5. ประเภทวิชาเกษตรกรรม

ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ได้แบ่งออกได้ 11 แผนก ดังนี้

1. แผนกวิชาช่างเครื่องยนต์
2. แผนกวิชาช่างวิทยุ- โทรทัศน์
3. แผนกวิชาช่างไฟฟ้า

4. แผนกวิชาช่างซ่อมเครื่องทำความเย็น

5. แผนกวิชาช่างกลโรงงาน
6. แผนกวิชาช่างเชื่อมโลหะ
7. แผนกวิชาช่างก่อสร้าง
8. แผนกวิชาช่างไม้ครุภัณฑ์
9. แผนกวิชาช่างเขียนแบบก่อสร้าง
10. แผนกวิชาช่างพิมพ์
11. แผนกวิชาช่างซ่อมนาฬิกา

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม แบ่งออก 5 แผนก ดังนี้

1. แผนกวิชาบัญชี
2. แผนกวิชาพิมพ์ดีด
3. แผนกวิชาธุรกิจ
4. แผนกวิชาเลขานุการ
5. แผนกวิชาคอมพิวเตอร์

ประเภทวิชาคหกรรม

ประเภทวิชาคหกรรม แบ่งออก 6 แผนก ดังนี้

1. แผนกวิชาอาหาร - ขนม
2. แผนกวิชาเสริมสวย
3. แผนกวิชาตัดผมชาย
4. แผนกวิชาตัดเสื้อสตรี
5. แผนกวิชาตัดเสื้อชาย
6. แผนกวิชาปักจักร

ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม

ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม แบ่งออก 7 แผนกดังนี้

1. แผนกวิชาศิลปประดิษฐ์
2. แผนกวิชาช่างหนัง
3. แผนกวิชาช่างภาพ
4. แผนกวิชาช่างศิลป์และเขียนแบบโฆษณา
5. แผนกวิชาดนตรี
6. แผนกวิชาพื้นที่สีพิมพ์ผ้าและบาติก
7. แผนกวิชาเครื่องเคลือบดินเผา

ประเภทวิชาเกษตรกรรม

ประเภทวิชาเกษตรกรรม แบ่งออก 3 แผนก ดังนี้

1. แผนกวิชาพืชกรรม
2. แผนกวิชาสัตว์บาล
3. แผนกวิชาอุตสาหกรรมเกษตรและเสริมอาชีพเกษตรทั่วไป

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องต่อการเลือกอาชีพ

ข้อคิดในการเลือกศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง

การประกอบอาชีพจำเป็นต้องมีการวางแผน โดยเริ่มตั้งแต่การเลือกศึกษาเล่าเรียนในสาขาวิชาที่เหมาะสมกับตนเอง ผู้ที่จะศึกษาควรจะตระหนักและยอมรับถึงความเป็นจริงเกี่ยวกับตนเองให้มากที่สุด ในประเด็นดังต่อไปนี้

1. มองตนเองอย่างรู้จักและเข้าใจโลกเกี่ยวกับตน เกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้

1.1 อุปนิสัยและบุคลิกภาพ คือ ลักษณะและคุณสมบัติทั้งทางร่างกายและจิตใจ ได้แก่ รูปร่าง หน้าตา กิริยาท่าทาง การแสดงออก อารมณ์ น้ำเสียง การพูด ไหวพริบ ความเชื่อมั่น รวมทั้งจะต้องรู้จัก ทักษะ ความสามารถพิเศษ ความถนัดที่แท้จริง ทศนคติ ความสนใจและค่านิยมของตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 สถิติปัญญา หมายถึง ความสามารถในการคิดค้นหาเหตุผล วิเคราะห์ สังเคราะห์ สื่อความหมาย หรือแสดงออกให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างชัดเจน

1.3 สุขภาพอนามัยและลักษณะทางร่างกาย ได้แก่ ความแข็งแรง อ่อนแอ โรคประจำตัว ความสูง น้ำหนัก ความผิดปกติทางสายตา หรือความพิการในอวัยวะบางส่วนของร่างกาย

1.4 เป้าหมายในชีวิต การวางแผนชีวิตเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ได้วางไว้เป็นสิ่งสำคัญ บุคคลควรรู้ถึงความต้องการของชีวิต ซึ่งการวางแผนชีวิตจะต้องอยู่บนรากฐานของความเป็นจริงของแต่ละบุคคล

1.5 สภาพทางเศรษฐกิจของตนเองและครอบครัว

2. มองอาชีพอย่างรู้จักโลกของอาชีพที่จะศึกษา จะต้องสำรวจศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับ ลักษณะการทำงาน ความก้าวหน้า แนวโน้มตลาดแรงงาน ความต้องการกำลังคน ทั้งในปัจจุบัน และอนาคต รวมทั้งสำรวจว่าอาชีพนั้นตรงกับความต้องการและบุคลิกภาพมากที่สุด

3. มองการศึกษาอย่างรู้จักโลกของการศึกษา คือ รู้จักแสวงหาข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการศึกษา เช่น สถานที่ตั้ง วิธีการรับเข้าศึกษา คุณสมบัติเฉพาะของแต่ละสาขาวิชา ค่าใช้จ่ายในการศึกษา บริการและสวัสดิการ รวมทั้งวุฒิที่จะได้รับเมื่อสำเร็จการศึกษา

4. ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาที่ต้องการ ในขั้นนี้เป็นการฝึกความคิดและประสานสัมพันธ์ระหว่างตนเอง ข้อมูลทางการศึกษา และข้อมูลทางอาชีพ ประกอบการตัดสินใจให้เหมาะสมกับตนเอง และมีความเป็นไปได้มากที่สุด อาจขอคำปรึกษาแนะนำจากอาจารย์แนะแนว (ประดิษฐ์ หม่อมศรี และคณะ, 2538: 4-5)

ทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพ

พัฒนาการทางอาชีพ (Career Development) ซึ่งบุคคลและหน่วยงานได้ให้ความหมายไว้ดังนี้ Havighurst หมายถึง พัฒนาการทางอาชีพเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต จากวัยเด็กจนถึงวัยชรา และในแต่ละช่วงของวัยต่าง ๆ นั้น จะมีลักษณะงานที่บุคคลควรจะได้ ทำ หากว่าบุคคลนั้นต้องการมีความสุขความสำเร็จในชีวิต

Tolbert หมายถึง กระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงชีวิตของแต่ละบุคคล ซึ่งเกี่ยวกับการพัฒนาค่านิยมทางอาชีพ การประมวลความคิดเกี่ยวกับเอกลักษณ์ทางอาชีพ การเรียนรู้เกี่ยวกับโอกาสทางอาชีพ และการได้ทดลองสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ การค้าไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shertzer หมายถึง การตัดสินใจเลือกทั้งหลายซึ่งเกี่ยวข้องกับอาชีพ จึงไม่ใช่เป็นการตัดสินใจเลือกเพียงครั้งเดียว ซึ่งเกิดขึ้นเพียงในขณะใดขณะหนึ่ง แต่เป็นการตัดสินใจเลือกอาชีพที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเรื่อยมาเป็นระยะเวลาหลายปี ในช่วงชีวิตของแต่ละบุคคล

สมาคมสำหรับการศึกษาและการนิเทศผู้ให้บริการปรึกษาแห่งประเทศไทย (The Association counselor Education and Supervision) หมายถึง พัฒนาการทางอาชีพเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกที่สำคัญของแต่ละบุคคล ในด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านการพักผ่อนและด้านครอบครัว

เจียรนีย์ ทรงชัยกุล หมายถึง พัฒนาการทางอาชีพ เป็นพัฒนาการที่สำคัญอีกด้านหนึ่งของมนุษย์ ซึ่งเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่วัยเด็กเรื่องไปจบจนวัยชรา หากบุคคลใดมีการพัฒนาทางอาชีพอย่างสมวัย บุคคลนั้นย่อมมีแนวโน้มสูงที่จะประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพและประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิต (เจียรนีย์ ทรงชัยกุล, 2533:395)

สรุป พัฒนาการทางอาชีพ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นกับทุกคนอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่วัยเด็กถึงวัยชรา และเกี่ยวข้องกับการรับรู้เกี่ยวกับตนเองตามความเป็นจริง การมีความรู้เกี่ยวกับโลกกว้างทางอาชีพ การตัดสินใจเลือกอาชีพ การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ การประกอบอาชีพและการแสวงหาความสำเร็จและความสุขจากการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิต

ทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพของกินซ์เบิร์ก

ทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพของกินซ์เบิร์ก (Ginzberg's Theory of Career Development) ได้แบ่งกระบวนการตัดสินใจเลือกอาชีพออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะเพ้อฝัน (Fantasy Period) ระยะเพ้อฝันเป็นระยะที่เด็ก มีอายุประมาณ 6 - 11 ปี ในระยะนี้เด็กจะมีความรู้สึกนึกคิดว่าตนสามารถจะเลือกประกอบอาชีพอะไรก็ได้ตามความปรารถนา โดยไม่ได้คำนึงถึงเหตุผล และสภาพความเป็นจริงของตนแต่เด็กจะเลือกอาชีพตามที่เขาเพ้อฝัน หรือตามอุดมคติ ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งแวดลอมรอบตัวเขา

ระยะที่ 2 ระยะพิจารณาเลือกอาชีพอย่างคร่าว ๆ เป็นระยะที่ครอบคลุม ช่วงอายุระหว่าง 11 - 17 ปี เด็กเริ่มค้นพบว่าเขามีความสามารถในการทำกิจกรรมบางอย่างได้ดี และกิจกรรมบางอย่างมีคุณค่าต่อเขามากกว่าสิ่งอื่น เมื่อเด็กเริ่มให้ความสนใจต่อการเลือกอาชีพ เด็กก็จะคำนึงถึงความสนใจ ความสามารถและค่านิยมที่มีต่ออาชีพ การพิจารณาเลือกอาชีพในระยะที่ 2 นี้เด็กยังไม่ได้พิจารณาสิ่งต่างๆ อย่างถี่ถ้วนนัก ในระยะที่ 2 นี้ แบ่ง ออกเป็นระยะย่อย ๆ ได้ 4 ระยะ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) ระยะเวลาสนใจ (Interest Substage) อยู่ในช่วงอายุประมาณ 11 - 12 ปี พื้นฐานสำคัญสำหรับการเลือกอาชีพในระยะนี้ ได้แก่ความสนใจที่มีต่ออาชีพ

2) ระยะเวลาสามารถ (Capacity Substage) อยู่ในช่วงอายุประมาณ 13 - 14 ปี เป็นระยะที่เด็กพิจารณานำเอาความสามารถของตนมาใช้ในการวางแผนเกี่ยวกับอาชีพ แต่เนื่องจากความรู้เกี่ยวกับความสามารถของเด็กยังมีไม่เพียงพอ ดังนั้น การพิจารณาเลือกอาชีพจึงยังเป็นการตัดสินใจอย่างคร่าว ๆ เท่านั้น

3) ระยะค่านิยม (value Substage) อยู่ในช่วงอายุประมาณ 15 - 16 ปี ระยะนี้ค่านิยมเข้ามามีบทบาทสำคัญในกระบวนการตัดสินใจเลือกอาชีพ และค่านิยมจะมีความสำคัญต่อบุคคลมากกว่าความสนใจและความสามารถ

4) ระยะเวลาหัวเลี้ยวหัวต่อ (Transition Substage) อยู่ในช่วงอายุประมาณ 17 ปี บุคคลจะนำเอาความสนใจ ความสามารถ และค่านิยมมาพิจารณาในการตัดสินใจเลือกอาชีพ อย่างไรก็ตาม บุคคลยังพิจารณาปัจจัยตามสภาพความเป็นจริงในด้านอื่น ๆ อย่างค่อนข้างจำกัด จึงยังเป็นการพิจารณาเลือกอาชีพอย่างคร่าว ๆ

ระยะที่ 3 ระยะเวลาเลือกอาชีพตามความเป็นจริง (Realistic period) เป็นระยะที่ครอบคลุมช่วงอายุระหว่าง 17 ปี ถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น (ประมาณ 20 ปี) ระยะนี้บุคคลจะพิจารณาเลือกอาชีพตามสภาพความเป็นจริง ทั้งนี้โดยพิจารณาปัจจัยด้านส่วนตัว และปัจจัยด้านอาชีพตามความเป็นจริงประกอบกันระยะที่ 3 นี้ แบ่งออกเป็นระยะย่อย ๆ ได้ 3 ระยะ ดังนี้

1) ระยะสำรวจ (Exploration) เป็นระยะสำรวจโอกาสทางอาชีพเป็นครั้งสุดท้ายซึ่งทางเลือกในอาชีพต่าง ๆ จะถูกคัดสรรให้เหลือน้อยลง

2) ระยะเวลาประมวลความคิด (Crystalization) เป็นระยะที่บุคคลเริ่มพิจารณาเลือกอาชีพอย่างจริงจัง โดยได้นำเอาปัจจัยด้านต่าง ๆ มาพิจารณาตามความเป็นจริงด้วย

3) ระยะเวลาตัดสินใจเลือกอาชีพที่เฉพาะเจาะจง (Specification) โดยพิจารณาจากทางเลือกในอาชีพที่ได้คัดสรรไว้แล้ว ต่อจากนั้นบุคคลจะเริ่มดำเนินการนำผลการตัดสินใจเลือกอาชีพไปสู่การปฏิบัติ เช่น แสวงหาความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับอาชีพ ที่ได้ตัดสินใจเลือก

ทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพของซูเปอร์

ทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพของซูเปอร์ (Super's Theory of Career Development) Super ได้จำแนกขั้นตอนของพัฒนาการทางอาชีพออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการเจริญเติบโต (Growth Stage) เป็นช่วงเวลาตั้งแต่แรกเกิด จนถึงอายุ 14 ปี ขั้นนี้เด็กเริ่มพัฒนาความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง หรือที่เรียกว่า อัตมโนทัศน์ (Self-Concept) ขั้นการเจริญเติบโตแบ่งออกได้เป็น 4 ขั้นตอนย่อย ๆ ดังนี้

1) ขั้นยังไม่สนใจในอาชีพ (Pre-vocational Substage) ครอบคลุม ระหว่างช่วง 3 ปี แรกของชีวิต ซึ่งเด็กยังไม่สนใจในอาชีพ

2) ขั้นเพ้อฝัน (Fantasy Substage) ครอบคลุมช่วงอายุระหว่าง 4 - 10 ปี ลักษณะเด่นในขั้นนี้ได้แก่ เด็กมักจะคิดถึงเรื่องอาชีพในลักษณะเชิงเพ้อฝัน และเด็กมักจะแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับอาชีพตามความเพ้อฝันของเขา

3) ขั้นความสนใจ (Interest Substage) ครอบคลุมช่วงอายุระหว่าง 11 - 12 ปี ลักษณะเด่นในขั้นนี้ได้แก่ เด็กมักใช้ความชอบหรือความสนใจของเขาเป็นปัจจัยสำคัญในการทำกิจกรรม ซึ่งเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับอาชีพ

4) ขั้นความสามารถ (Capacity Substage) ครอบคลุมช่วงอายุระหว่าง 13 - 14 ปี ลักษณะเด่นในขั้นนี้ได้แก่ เด็กมักพิจารณาว่า ความสามารถเป็นปัจจัยสำคัญ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ

ขั้นที่ 2 ขั้นการสำรวจ (Exploration Stage) ขั้นการสำรวจเป็นช่วงเวลาระหว่างอายุ 15- 24 ปี ขั้นที่ 2 นี้บุคคลจะประจักษ์และยอมรับว่าความต้องการของเขามีผลต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับอาชีพ บุคคลจะเริ่มตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจและความสามารถกับโอกาสในงาน และจะแสวงหาการฝึกฝนอบรมเพื่อพัฒนาทักษะทางอาชีพซึ่งสอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของเขา ขั้นการสำรวจแบ่งออกได้เป็น 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

1) ขั้นพิจารณาเลือกอาชีพอย่างคร่าว ๆ (Tentative Substage) ครอบคลุมช่วงอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ลักษณะเด่นในขั้นนี้ได้แก่ บุคคลจะนำเอาความต้องการความสนใจ ความสามารถ ค่านิยมและโอกาสในงานมาร่วมพิจารณา เพื่อตัดสินใจเลือกอาชีพอย่างคร่าว ๆ

2) ขั้นหัวเลี้ยวหัวต่อ (Transition Substage) ครอบคลุมช่วงอายุระหว่าง 18 - 21 ปี ลักษณะเด่นในขั้นนี้ได้แก่ บุคคลจะให้ความสำคัญกับการพิจารณาปัจจัยส่วนตัวด้านต่าง ๆ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพตามความเป็นจริง โดยจะนำเอาอัตมโนทัศน์ด้านอาชีพมาร่วมพิจารณา

ในการเลือกอาชีพด้วยวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) ขั้นทดลอง (Trial - Substage) ครอบคลุมช่วงอายุระหว่าง 21 - 24 ปี ลักษณะเด่นในขั้นนี้ ได้แก่บุคคลได้กำหนดทางเลือกในอาชีพที่เหมาะสมสำหรับสำหรับตนเอง และเริ่มทดลองปฏิบัติงานเพื่อประเมินความถนัดและความสามารถของตน

ขั้นที่ 3 ขั้นการสร้างหลักฐาน (Establishment) ขั้นการสร้างหลักฐานเป็นช่วงเวลา ระหว่างอายุ 24 - 44 ปี ขั้นที่ 3 นี้ บุคคลเริ่มประกอบอาชีพที่ถาวรและเริ่มได้รับความสำเร็จ โดยมีสมรรถภาพในการประกอบอาชีพที่ได้รับจากการฝึกฝน อบรม และการมีประสบการณ์ในงานที่ผ่านพบมา และบุคคลเริ่มมีความก้าวหน้าในอาชีพเพิ่มขึ้นตามลำดับ ขั้นการสร้างหลักฐานแบ่งออกได้เป็น 2 ขั้นย่อย ๆ ดังนี้

1) ขั้นทดลอง (Trial Substage) ครอบคลุมช่วงอายุระหว่าง 24 - 30 ปี ลักษณะเด่นในขั้นทดลอง ได้แก่ สายงานที่บุคคลได้ตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพ อาจจะไม่เหมาะสมสำหรับตัวเขา ดังนั้นบุคคลจึงอาจเปลี่ยนแปลงอาชีพ 1 - 2 ครั้ง ก่อนจะค้นพบอาชีพที่เหมาะสมสำหรับตัวเขาในท้ายที่สุด สำหรับบางคนอาจไม่มีการเปลี่ยนแปลงอาชีพในขั้นนี้ จึงเป็นการเริ่มประกอบอาชีพที่ถาวรเลย

2) ขั้นมั่นคง (Stabilization Substage) ครอบคลุมช่วงอายุระหว่าง 31 - 44 ปี ลักษณะเด่นในขั้นนี้ได้แก่ แบบแผนของอาชีพของบุคคลจะเริ่มชัดเจนขึ้น เริ่มประกอบอาชีพที่ถาวร และจะใช้ความพยายามเพื่อให้เกิดความมั่นคง และความปลอดภัยในอาชีพที่ถาวรของเขา

ขั้นที่ 4 ขั้นการธำรงรักษา (Maintenance Stage) เป็นช่วงเวลาระหว่างอายุ 45 -64 ปี ขั้นที่ 4 นี้บุคคลพยายามรักษา และพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพให้ก้าวหน้า โดยการฝึกฝน อบรม เพิ่มเติมในระหว่างปฏิบัติงาน นอกจากนี้ บุคคลจะเริ่มวางแผนเกี่ยวกับการเกษียณอายุจากงาน

ขั้นที่ 5 ขั้นการเสื่อมถอย (Decline Stage) เป็นช่วงเวลาตั้งแต่อายุ 65 ปีขึ้นไป ขั้นที่ 5 นี้สภาพร่างกายและสติปัญญาของบุคคลเริ่มเสื่อมถอย ประสิทธิภาพในการทำงานเริ่มลดลง ดังนั้นบุคคลจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนบทบาทของตนใหม่ กลายเป็นผู้มีส่วนร่วมหรือเป็นผู้สังเกตการณ์ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ แทนการเป็นผู้ปฏิบัติ หรือผู้รับผิดชอบโดยตรงต่อกิจกรรม ขั้นการเสื่อมถอยแบ่งออกได้เป็น 2 ขั้นย่อย ๆ ดังนี้

1) ขั้นลดการทำงานลง (Deceleration Substage) ครอบคลุมช่วงอายุระหว่าง 65- 70 ปี เป็นช่วงที่บุคคลมีประสิทธิภาพในการทำงานลดลง บางคนอาจลดการทำงานลงจากเต็มเวลามาเป็นเพียงการทำงานครึ่งเวลาหรือบางเวลา และบางคนอาจเปลี่ยนลักษณะงานที่ทำ หรือปรับเปลี่ยนหน้าที่ซึ่งเคยรับผิดชอบในหน้าที่ของตน

2) ชั้นเลิกประกอบอาชีพ (Retirement Substage) นับตั้งแต่อายุ 71 ปีขึ้นไป เป็นช่วงที่บุคคลเกษียณตนเองออกจากงาน และใช้เวลาไปในการพักผ่อน อย่างไรก็ตามอาจมีบางคนที่ยังคงทำงานเรื่อยไปโดยไม่ยอมหยุดจวบจนวาระสุดท้ายของชีวิต (เจียรนัย ทรงชัยกุล, 2533 : 395 - 400)

ทฤษฎีการเลือกอาชีพ

ทฤษฎีของโร

ทฤษฎีของ Roe (อ้างในวรารัตน์, 2525 : 82-85) ถูกจัดอยู่ในกลุ่มทฤษฎีความต้องการ (Need Theory) เพราะได้กล่าวถึง ความต้องการเป็นสิ่งกระตุ้นให้บุคคลเลือกอาชีพ Roe เห็นว่าทุกคนอยู่ในสังคมภายใต้อิทธิพลของความต้องการ ซึ่งสามารถสนองความพอใจได้ และความต้องการนี้ได้รับจากพันธุกรรม (Genetic inheritances) ดังนั้นรูปแบบของวิถีชีวิตเป็นผลของพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมตอนต้น (Early enviroment) และถูกกระตุ้นโดยความต้องการแล้วกลายเป็นอุปนิสัยในการเลือกอาชีพ องค์ประกอบที่สำคัญของทฤษฎี 3 ประการคือ

1. อิทธิพลของพันธุกรรม
2. อิทธิพลของทฤษฎีความต้องการของ Maslow (Maslow ' s hierachical need theory) ซึ่งได้จัดลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ไว้ดังนี้
 - 2.1 ความต้องการด้านสรีระ (The Physiological need)
 - 2.2 ความต้องการความปลอดภัย (The Safety need)
 - 2.3 ความต้องการความเป็นเจ้าของและความรัก (The need for belongingness and Love)
 - 2.4 ความต้องการความสำคัญ ยกย่องนับถือ และมีคุณค่า (The need for importance respect self - esteem)
 - 2.5 ความต้องการข้อมูลต่าง ๆ (The need for information)
 - 2.6 ความต้องการความเข้าใจ (The need for understanding)
 - 2.7 ความต้องการความสวยงาม (The need for beauty)
 - 2.8 ความต้องการสมหวังในชีวิตหรือทำสิ่งที่สามารถให้ดีที่สุด (The need for self-actualization)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Roe เน้นว่างานเป็นสิ่งหนึ่งที่สนองความต้องการ และสร้างความพอใจให้แก่บุคคลได้ ความต้องการในเรื่องใดจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล และจะมีส่วนในการเลือกอาชีพ เช่น บางคนต้องการความมีหน้ามีตา ก็พยายามเลือกอาชีพที่มีเกียรติ

3. อิทธิพลของประสบการณ์วัยเด็กตอนต้น (Early Childhood Experiences) ประสบการณ์หรือสภาพแวดล้อม (Environment) เช่น การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ฯลฯ มีความสำคัญต่อการเลือกอาชีพมาก Roe แบ่งบรรยากาศของครอบครัว (Family atmospheres) ออกเป็น 3 แบบด้วยกันคือ

3.1 พ่อแม่ที่ปกป้องคุ้มครองหรือบังคับเข้มงวดลูกมากเกินไป (Overprotective parents or the over demanding parents) ในบรรยากาศแบบนี้ เด็กไม่ได้รับความต้องการเบื้องต้น แต่ได้ความต้องการขั้นสูง เพื่อสร้างพฤติกรรมตามที่พ่อแม่กำหนด พ่อแม่ที่ปกป้องลูกเกินไปจะบังคับให้ลูกมีความสำเร็จสูง โดยไม่มีขีดจำกัด พ่อแม่ทั้ง 2 แบบจะมีผลในการปรับตัวในอาชีพของเด็กเมื่อโตขึ้น และทำให้เด็กมีความสนใจแคบ เด็กจะเลือกอาชีพที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลน้อย เช่น งานช่างฝีมือ

3.2 พ่อแม่ที่ทอดทิ้งหรือไม่ยอมรับลูก (Neglecting or rejecting parents) การที่พ่อแม่ทอดทิ้งลูกทำให้เด็กไม่ได้ยึดถือคุณธรรม หรืออุดมสมบูรณ์ ยิ่งกว่านั้นถ้าพ่อแม่ไม่ยอมรับลูกทำให้เด็กขาดความสุข เด็กที่ถูกละเลยทอดทิ้งจะหลบหนีจากสังคม อาจเป็นผลทำให้เด็กไม่ต้องการทำงานติดต่อกับคน จะเลือกอาชีพด้านเทคโนโลยี และวิทยาศาสตร์

3.3 พ่อแม่ที่ยอมรับลูก (Acceptance either loving or benign neglect) พ่อแม่ที่ยอมรับลูกโดยให้ความรักอย่างเพียงพอ และเปิดโอกาสให้เด็กเป็นตัวของตัวเองบ้าง จะทำให้เด็กได้รับความต้องการทุกระดับ เด็กสามารถปรับตัวได้ดีในงานอาชีพ ชอบงานบริการสังคม ธุรกิจ และติดต่อ

ทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคคล

ทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคคล มีหลักการว่า บุคคลซึ่งวิจยารณญาณตัดสินใจเลือกอาชีพโดยอาศัยหลักการวิเคราะห์ตนเอง และวิเคราะห์อาชีพประกอบกัน โดยมีรากฐานมาจากจิตวิทยาความแตกต่างระหว่างบุคคล (Psychology of Individual Differences) และจิตวิทยาประยุกต์ (Applied Psychology) โดยมีหลักการว่าบุคคลประกอบด้วยลักษณะหลายประการ เช่น ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ บุคลิกลักษณะ เป็นต้นว่าเป็นคนชอบเก็บตัว แสดงตัว ใจเย็นหรือใจร้อน ซึ่งสำรวจและวัดด้วยแบบทดสอบทางจิตวิทยาหรือแบบสำรวจ ตลอดจนใช้การสังเกต หรือการสัมภาษณ์ นอกจากนี้ยังมีการเน้นว่าบุคคลเลือกอาชีพไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยพิจารณาลักษณะของอาชีพประกอบการพิจารณาตนเอง เป็นต้นว่า การพิจารณาลักษณะอาชีพ ความต้องการของตลาด แรงงาน เวลา และทุนทรัพย์ที่จะต้องใช้ในการเตรียมตัวประกอบอาชีพ และยังมีความเชื่อว่า การเลือกอาชีพของบุคคลไม่ใช่การลองผิดลองถูก แต่ต้องใช้ความคิด พินิจพิเคราะห์เป็นอย่างดี

หลักการดังกล่าวเหมือนหลักการเลือกอาชีพของ แฟรงค์ พาร์สัน (Prank Parsons) ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาแห่งการแนะแนวอาชีพ โดยมีหลักการเลือกอาชีพดังนี้

1. การวิเคราะห์ตนเอง โดยบุคคลจะวิเคราะห์คุณสมบัติต่าง ๆ และองค์ประกอบของตนเอง เป็นต้นว่า ความสามารถ ความสนใจ ความถนัด บุคลิกภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจ สภาพการณ์ต่าง ๆ ในครอบครัว

2. การวิเคราะห์อาชีพ โดยบุคคลจะแสวงหาความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพ เป็นต้นว่า ความรู้เกี่ยวกับลักษณะของอาชีพ ความต้องการของตลาดแรงงานเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ เวลา และทุนทรัพย์ ที่ใช้ในการเตรียมตัวประกอบอาชีพ รายได้ ความมั่นคง และโอกาสก้าวหน้าในอาชีพต่าง ๆ

3. การใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจเลือกอาชีพ โดยอาศัยหลักการวิเคราะห์ตนเอง และวิเคราะห์อาชีพประกอบกัน

จะเห็นได้ว่าการเลือกอาชีพของบุคคลนั้น เกิดจากการที่บุคคลสำรวจตนเองควบคู่ไปกับการสำรวจอาชีพ แล้วจึงตัดสินใจเลือกอาชีพ (วัชร ทรัพย์มี , 2523 : 12 - 13)

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Holland

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Holland (Holland' s Theory of Vocational Choice) Holland ได้แบ่งกลุ่มของความสนใจในการเลือกอาชีพออกไปตามลักษณะของกลุ่มคน ดังนี้คือ

1. เป็นบุคคลที่ชอบกิจกรรมเกี่ยวกับการควบคุมการปฏิบัติกับเครื่องยนต์กลไก

(Realistic) งานเกษตรกรรม เทคนิคช่าง กีฬา เป็นต้น

2. เป็นบุคคลที่ชอบวิเคราะห์ประเมินผล (Investigative) อยากรู้อยากเห็น ชอบคิดค้นคว้า ยึดระเบียบกฎเกณฑ์และมีความแน่นอน

3. เป็นบุคคลที่ชอบแสดงออกไม่คล้อยตามบุคคลอื่น (Artistic) เป็นคนชอบริเริ่ม ไม่เอาอย่างใคร ทำงานอย่างมีอิสระ ไม่มีโครงสร้างมากนัก ใช้ความคิดฝันได้สะดวก

4. เป็นบุคคลที่ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น (Social) ช่วยเหลือผู้อื่น ช่วยคนที่มีปัญหาทาง

จิตใจ แต่ไม่ชอบให้ใครสั่ง ไม่ชอบอยู่ใต้บังคับบัญชาของใครเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. เป็นบุคคลที่ชอบกิจกรรมที่มีอิทธิพลเหนือคนอื่น (Enterprising) ใช้ทักษะทางการพูดจามองเห็นตนเองเป็นผู้นำเต็มตัว ชอบชักจูงชักนำให้ผู้อื่นคล้อยตาม

6. เป็นบุคคลที่ชอบทำงานเกี่ยวกับตนเอง การนับจำนวน (Conventional) ชอบบทบาทที่เป็นผู้ได้บังคับบัญชา พอใจที่จะคล้อยตามหรือเชื่อฟัง เลี่ยงการโต้แย้ง นอกจากนั้น ฮอลแลนด์ ยังเน้นว่า

การที่บุคคลรู้จักบุคลิกภาพของตนเอง และมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพ มีความสำคัญมาก กับการเลือกอาชีพ ทั้งนี้เพราะความคาดหวังเกี่ยวกับระดับอาชีพของบุคคล (Level of occupational Choice) นั้นขึ้นอยู่กับ การที่บุคคลนั้นประเมินตนเอง

ถ้าบุคคลมีบุคลิกภาพที่คงที่ เหมาะสำหรับอาชีพหนึ่งอาชีพใด และได้ ได้รับความช่วยเหลือ จากการได้รับข้อมูลทางด้านอาชีพ และการให้คำ ปรึกษาด้านอาชีพแล้ว จะทำให้เลือกอาชีพได้เหมาะสม ถ้าบุคคลใดมี บุคลิกภาพที่ไม่คงที่ในทางหนึ่งทางใดแล้ว หรือไม่มีความชอบหรือความ สนใจในด้านใดเสียเลยจะประสบปัญหาในการเลือกอาชีพ (วัชร ทรัพย์มี, 2523 : 19)

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอปพอค

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอปพอค (Hoppock ' s Composite Theory) (อ้างอิงใน ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ 2529 : 87 - 88) กล่าวถึงความต้องการของบุคคลและความสำคัญของข้อ สนเทศเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งแวดล้อม ว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการเลือกอาชีพ โดยกล่าวถึง หลักการที่สำคัญในการเลือกอาชีพไว้ดังนี้

1. บุคคลจะเลือกอาชีพเพื่อสนองความต้องการของตนเอง และความต้องการประการ หนึ่งคือ ความต้องการที่จะปฏิบัติตามค่านิยมของตนเอง

2. อาชีพที่บุคคลเลือก มักจะเป็นอาชีพที่บุคคลเชื่อว่าจะสนองความต้องการส่วนใหญ่ ของบุคคลนั้นได้ดีที่สุด

3. บุคคลอาจจะรับรู้ความต้องการของตนอย่างชัดเจนถูกต้อง และจะรับรู้อย่างเลือนลาง ว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่ดึงดูดความสนใจ แต่ไม่ว่าบุคคลที่รับรู้ความต้องการของตนเองได้ชัดเจน หรือไม่เพียงใด ความต้องการดังกล่าวก็มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ

4. พัฒนาการทางอาชีพเริ่มขึ้นเมื่อบุคคลตระหนักเป็นครั้งแรกว่า อาชีพช่วยสนองความต้องการของตนได้

5. พัฒนาการทางอาชีพจะเจริญก้าวหน้าไป และอาชีพที่เลือกจะดีขึ้นถ้าบุคคลสามารถคาดคะเนอาชีพที่จะเรียกว่า จะสนองความต้องการแรงงานเองได้ดีเพียงใด และความสามารถในการคาดคะเนนั้นจะขึ้นอยู่กับความรู้อยู่กับตัวเอง ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ และความสามารถที่จะวินิจฉัยเคราะห์ได้กระจ่างชัด

6. ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เช่น ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพ ค่านิยม และฐานะทางเศรษฐกิจ มีผลต่อการเลือกอาชีพ เพราะทำให้บุคคลได้ตระหนักถึงความต้องการของตนเอง และช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่า อาชีพที่เขาเลือกนั้นจะสนองความต้องการของเขาได้มากน้อยเพียงใด

7. ข้อเสนอแนะทางอาชีพ จะมีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้บุคคลได้ค้นพบอาชีพต่างๆ ที่จะสนองความต้องการของตน และช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่า อาชีพใดจะสนองความต้องการของตนได้ดีกว่าอาชีพอื่น ๆ

8. ความพึงพอใจในงานหรืออาชีพ จะขึ้นอยู่กับการที่บุคคลได้ทำนั้น สมองความต้องการภาพที่บุคคลนั้นคาดหวังมากน้อยเพียงใด และระดับความพึงพอใจจะพิจารณาได้จากอัตราส่วนของความต้องการที่ได้รับการตอบสนอง และความต้องการที่คาดหวังจะได้รับการตอบสนอง

9. ความพึงพอใจในผลจากงานจึงสนองความต้องการของบุคคลในปัจจุบัน หรือเป็นผลมาจากงานซึ่งมีทำที่ว่าจะสนองความต้องการของบุคคลนั้นในอนาคต

10. การเลือกอาชีพของบุคคลหรืออาชีพที่บุคคลจะเลือก จะเปลี่ยนได้เสมอถ้าบุคคลนั้นเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงนั้น ๆ จะสนองความต้องการของเขาได้ดีกว่า

จากทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอปพอค สรุปได้ว่า การเลือกอาชีพของบุคคลขึ้นอยู่กับความต้องการของบุคคล ความสำคัญของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งแวดล้อม รวมถึง ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ความต้องการ บุคลิกภาพ ค่านิยม ฐานะทางเศรษฐกิจ

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของไครท์

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของไครท์ (อ้างในผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์, 2529 : 91 - 94) ได้เสนอแนะความคิดว่าเมื่อเกิดการเลือกอาชีพนั้น

1. บุคคลจะต้องมีอาชีพที่จะเลือกสองอาชีพหรือมากกว่านั้น ถ้าบุคคลไม่มีทางเลือกการเลือกอาชีพจะเกิดขึ้นไม่ได้
2. แรงกระตุ้นในการเลือกอาชีพ ได้แก่ ความคาดหวังของสังคมว่า “ ทุกคนควรทำงาน ”
3. บุคคลจะต้องมีอิสระในการประกอบอาชีพที่เขาเลือก ถ้าเขาถูกจำกัดในการประกอบอาชีพเข้าจะไม่สามารถเลือกอาชีพได้

ลักษณะทั่วไปของการเลือกอาชีพของไครท์กล่าวไว้ดังนี้

1. การเลือกอาชีพ เป็นพฤติกรรมที่เป็นระบบ มิใช่พฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ แต่บุคคลจะมีการเลือกอาชีพที่แตกต่างกัน
2. การเลือกอาชีพมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับตัวแปรต่าง ๆ เช่น
 - ก. ตัวแปรสิ่งเร้า (Stimulus Variable) ได้แก่
 1. วัฒนธรรม มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ แต่ผลของวัฒนธรรมที่มี คือ การเลือกอาชีพไม่เป็นแบบแผนเดียวกัน เพราะยังไม่เกี่ยวข้องกับระดับชั้นต่าง ๆ ในสังคมอีกด้วย
 2. ระดับชั้นทางสังคม มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพ เช่น วัฒนธรรม เซอร์วิญญา
 3. เชื้อชาติมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ
 4. พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ พบว่า การเลือกอาชีพระหว่างชนบทและในเมืองมีความแตกต่างกันมาก
 5. ชุมชน เพื่อน และจรรยาบรรณในกลุ่มอาชีพยังสรุปแน่ชัดไม่ได้ ว่ามีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ
 6. ครอบครัว อาชีพของบิดา และการเลือกอาชีพ มีความสัมพันธ์กัน
 7. โรงเรียน ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของประสบการณ์ในการศึกษากับการเลือกอาชีพยังมีจำกัด แต่มีข้อเสนอแนะว่าโรงเรียนอาจจะเป็นตัวกลางที่สำคัญในการเลือกอาชีพ

ข. ตัวแปรตอบสนอง (Response Variable) ได้แก่

1. ความถนัดทั่วไป ความสามารถทางสมอง ไม่เพียงแต่จะมีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพเท่านั้น แต่ยังมีความสัมพันธ์กับความชอบ และความปรารถนาหรือความมุ่งหวังในอาชีพ

2. ความสนใจมีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพ

3. บุคลิกภาพ มีหลักฐานสนับสนุนว่า อัตมโนทัศน์มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพ

3. การเลือกอาชีพ บุคคลจะนิยมเลือกอาชีพ เป็นสาขาอาชีพ

จากทฤษฎีการเลือกอาชีพของไครท์ (Crites) สรุปได้ว่า การที่บุคคลจะเลือกอาชีพใดขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้าน วัฒนธรรม เซอร์วิญญา ความสามารถ ความถนัด บุคลิกภาพ เชื้อชาติ พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ อาชีพบิดา และครอบครัว

ความสนใจและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ

จากการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการศึกษาต่อ จะพบว่าส่วนใหญ่จะกล่าวถึงหรือศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ โดยผู้วิจัยจำแนกเป็น 3 ด้าน คือ (1) ด้านสภาพส่วนตัวของนักเรียน (2) ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว และ (3) ด้านสภาพแวดล้อมด้านการเรียน ตามข้อมูล ทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ ดังนี้

ด้านสภาพส่วนตัวของนักเรียน

จากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ จะพบว่า ความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนจะเกี่ยวข้องกับตัวแปรต่าง ๆ หลายด้าน โดยเฉพาะด้านสภาพส่วนตัวของนักเรียน มีผู้กล่าวไว้มากมาย ดังนี้ เลิศพร ภาวะสกุล (2527: 137 - 142) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบคุณค่าในด้านการศึกษา และคุณค่าในการเลือกอาชีพระหว่างประชากรชาวพุทธกับคาทอลิก พบว่า บิดามารदानิยมให้บุตรชายได้รับการศึกษาถึงระดับอุดมศึกษามากที่สุด สำหรับบุตรหญิงนิยมให้การศึกษาเพียงภาคบังคับมากที่สุด รองลงมาคือการศึกษาฝึกหัดครู และมหาวิทยาลัยต่ำสุด จากการศึกษาความต้องการและปัจจัยในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาของไทยมุสลิมของจังหวัดชายแดนภาคใต้ ของ มาโนชญ์ บุญญานวัฒน์ (2522) พบว่านักเรียนชายต้องการเรียนต่อมากกว่านักเรียนหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เตือนใจ อธิคมภาสิต (2532 : 147 - 148) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความต้องการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง ปีการศึกษา 2529 พบว่า นักเรียนต้องการเลือกเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมากกว่าไม่ศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เพศมีผลทำให้การเลือกเรียนต่อสายวิชาต่างกัน คือ นักเรียนหญิงเลือกเรียนต่อสายสามัญมากกว่านักเรียนชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงเลือกเรียนต่อสายอาชีพต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงษ์ มั่นระวัง (2532 : 72) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 จังหวัดสุโขทัย พบว่า นักเรียนชาย หญิงต้องการเรียนต่อถึงร้อยละ 98.98 นักเรียนชายเลือกเรียนต่อสายอาชีพมากกว่านักเรียนหญิง และนักเรียนหญิงเลือกเรียนสายสามัญมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งขัดแย้งกับ โกศล สุปัญญา (2522 : 68) ศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดเลย พบว่า นักเรียนมีความมุ่งหวังที่จะเรียนต่อทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 นักเรียนชายจะเลือกเรียนต่อสายสามัญมากกว่านักเรียนหญิง และเลือกสายอาชีพน้อยกว่านักเรียนหญิงแต่เมื่อทดสอบในทางสถิติพบว่า ไม่มีความแตกต่างในการเลือกเรียนต่อในสายสามัญและสายอาชีพ นักเรียนที่จะเลือกเรียนต่อสายสามัญจนถึงระดับอุดมศึกษา มีมากกว่านักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพจนถึงระดับอุดมศึกษา ส่วนสาขาวิชาที่นักเรียนต้องการเรียนมากที่สุดในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา คือ ช่างยนต์ และคหกรรมศิลป์ นอกจากนั้น อนงค์ สกุลคู (2529 : 34) ได้ศึกษาความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพศชาย และเพศหญิงสนใจในอาชีพหมวดวิชาชีพวิชาการมากที่สุด สวัสดิ์ บันเทิงสุข (2510 ; 86) ได้ทำการศึกษาวิจัยพบว่าอาชีพที่นักเรียนเลือกในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา ได้แก่อาชีพต่อไปนี้คือ เลขานุการ บริการโรงแรม พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน งานธนาคาร ช่างเครื่องยนต์ พยาบาล นักแสดงละครพ็อนรำ มัคคุเทศก์ และนายหน้าเดินตลาด ทั้งนี้เรียงจากอาชีพที่มีผู้เลือกมากมานหาน้อย ในจำนวนอาชีพดังกล่าวนี้ อาชีพที่นักเรียนชายแสดงความต้องการมากกว่านักเรียนหญิงคือ บริการโรงแรม งานธนาคาร ช่างเครื่องยนต์ และนายหน้าเดินตลาด นอกนั้นแล้วนักเรียนหญิงต้องการเลือกมากกว่านักเรียนชาย พรทิพย์ ศรีวัชรินทร์ (2520 : 98) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของหัวหน้าครัวเรือนชายที่มีต่อการเลือกอาชีพของคนหนุ่มสาวในเขตชนบทและเขตเมืองของประเทศไทย พบว่า หัวหน้าครัวเรือนชายในเขตชนบทต้องการให้คนหนุ่มเลือกประกอบอาชีพเกษตรกรรม รองลงมาคือ วิชาชีพรับราชการ ส่วนหัวหน้าครัวเรือนชายเขตเมือง ต้องการให้คนหนุ่มรับราชการมากกว่าอาชีพอื่น ๆ สุรัตน์ ไชยชมภู (2535 : 128) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการค้าไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความตั้งใจในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขต โครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก พบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการเรียนต่อ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเสาวภา ธรรมบุตร (2525 : 118) พบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกอาชีพครู นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่พบว่า โอกาสทางการศึกษาที่บุตรหญิงจะได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นน้อยกว่าบุตรชาย (นวนารท สภาวโรตม 2526, กฤตยา อาชวนิจกุลและคณะ 2536 , เกตุมณี มากมี 2536) นอกจากนี้ สตรอง (Strong: 1953) อ้างในสำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษากรุงเทพมหานคร (2532 : 22) ได้ศึกษาความสนใจในอาชีพของนักเรียนชายและหญิงในรัฐแคลิฟอร์เนีย พบว่า นักเรียนชายสนใจในอาชีพเครื่องยนต์กลไก วิทยาศาสตร์ การเมือง ส่วนนักเรียนหญิงจะสนใจในอาชีพเกี่ยวกับศิลปะ วรรณกรรม ครู และงานเกี่ยวกับสาธารณสุข สุวัฒน์ เงินจ๋าและคณะ (2529 : 66 - 70) ได้ศึกษาปัจจัยที่สามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนที่ให้ข้อมูล จำนวน 11,679 คน ส่วนใหญ่ร้อยละ 87.00 ต้องการศึกษาต่อ อีกร้อยละ 13.00 ไม่ต้องการศึกษาต่อ เฉพาะนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ แยกออกเป็นกลุ่มนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อด้านวิชาสามัญ ร้อยละ 50.0 ด้านวิชาชีพร้อยละ 37.00 พบว่ากลุ่มนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งจำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดาของนักเรียนทั้งสองกลุ่มใกล้เคียงกัน ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ สุรัตน์ ไชยชมภู (2535 : 120) ที่พบว่าจำนวนพี่น้องเป็นตัวแปรภายนอกของปัจจัยเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความสัมพันธ์และส่งผลต่อความตั้งใจในการเรียนต่อของนักเรียน และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2524 : 56 - 57) ได้ศึกษาวิจัยการติดตามผลผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในปีการศึกษา 2531 โดยศึกษาถึงองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนต่อและไม่เรียนต่อพบว่า สภาพส่วนตัว ได้แก่ การศึกษาสูงสุดของพี่ จำนวนพี่ ส่งผลต่อการได้เรียนและไม่ได้เรียน

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยอีกหลายเรื่องที่พบว่า ขนาดครอบครัวใหญ่ บุตรมีโอกาสทางการศึกษาน้อยลง แต่ในทางกลับกันขนาดครอบครัวเล็ก บุตรมีโอกาสศึกษามากขึ้น (ชูเพ็ญศรี วงศ์พุทรา : 2514, นภดล คุ่มประวดี : 2516, ประยงค์ ชูน้อย: 2521, จรูญ พานิชย์ผลินไชย: 2521) สอดคล้องกับ สุวิมล กาญจนานโกศล : 2524 , สภางศ์ จันทรวานิช และคณะ : 2525, ประเสริฐ แก้วเพชร : 2527 , อติศักดิ์ จินดานุกูล : 2532 , สุรัตน์ ไชยชมภู : 2535 ที่พบว่า ขนาดครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการศึกษาของบุตร โดยที่ขนาดครอบครัวใหญ่ โอกาสที่จะให้บุตรได้ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปต่ำกว่าขนาดครอบครัวเล็ก

ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว

สภาพเศรษฐกิจเป็นปัจจัยหลักต่อครัวเรือนที่จะสนับสนุนให้สมาชิกในครัวเรือนได้รับการศึกษา และประกอบอาชีพในทิศทางใด โดยช่วยส่งเสริมให้สมาชิกได้รับการศึกษา อันจะเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคต (วิเวก ปางพุดผิงค์ . 2528 : 8) ซึ่งมีงานวิจัยหลายเรื่องที่ชี้รายได้เป็นตัวกำหนดโอกาสทางการศึกษาหรือการเรียนต่อ พบว่า ครอบครัวของนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง สมาชิกในครัวเรือนก็มีโอกาสได้รับการศึกษาในระดับสูง มากกว่าครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (ประยงค์ ชูน้อย . 2521 , สุนทร โตรัตน์ . 2524 , เทียนจันทร์ จาคุกัญญา ประทีป . 2535 , สุรัตน์ ไชยชมภู . 2535 , เกตุมณี มากมี . 2536) นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยหลายเรื่องที่กล่าวถึงรายได้ อาชีพของครอบครัว การศึกษาของบิดา มารดาของนักเรียน จากการศึกษาของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลโครงการเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา (2536 : 21 - 22) ได้ทำการติดตามผลโครงการเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2535 พบว่า ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด รองลงมา ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง และเมื่อจำแนกประเภทวิชาชีพที่เรียน เทียบกับอาชีพของผู้ปกครองพบว่า นักเรียนที่เรียนพาณิชยกรรมและเกษตรกรรม ส่วนใหญ่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรม รองลงมา รับจ้าง นักเรียนคหกรรม ส่วนใหญ่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรม รองลงมาค้าขาย เตือนใจ อธิคม (2532 : 148) พบว่ารายได้ของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง มีผลทำให้นักเรียนเลือกเรียนต่อสายสามัญมากกว่าสายอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ นิตยา ธรรมพันธ์ (2523 : 85) ได้ศึกษาค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม พบว่า อาชีพของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อค่านิยมในอาชีพที่เลือก กล่าวคือนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพหมวดที่ใช้วิชาการมีค่านิยมในอาชีพ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง ความมีอำนาจ และความมีอิสระสูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพกสิกรรม สุวัฒน์ เงินจำและคณะ (2529 : 66 - 70) พบว่า กลุ่มนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อมีปัจจัย ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และการศึกษาของผู้ปกครอง มากกว่าหรือสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่ต้องการศึกษาต่อ นอกจากนั้น สมพงษ์ มั่นระวัง (2531 : 72) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุโขทัย พบว่า ผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมากกว่าครู นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพทำไร่ ทำนา ทำสวน จะเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย ครู และข้าราชการอื่น ๆ ช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร (2523 : 89) ได้ศึกษา

ความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร : ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย พบว่า โดยส่วนรวมแล้วรายได้ของบิดา มีความสัมพันธ์กับความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาของบุตร กล่าวคือกลุ่มบิดาที่มีรายได้ต่อเดือนสูงส่วนใหญ่มีแนวโน้มของความมุ่งหวังให้บุตรจบการศึกษา ระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่าขึ้นไปมากกว่าความมุ่งหวังของกลุ่มบิดาที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำ และมักมีความมุ่งหวังให้จบการศึกษาระดับอาชีวศึกษา หรือต่ำกว่าด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ นกมล คุ้มประวัติ (2516 : 71) ได้ศึกษาความมุ่งหวังของบิดามารดาในเขตชนบทไทยเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พบว่า บิดามารดาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ส่วนใหญ่มีความมุ่งหวังให้บุตรได้รับการศึกษาในระดับต่ำ มากกว่าผู้มีบิดามารดาประกอบอาชีพอื่น ๆ และผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายส่วนใหญ่มีความมุ่งหวังให้บุตรได้รับการศึกษาสูงสุด นอกจากนั้น สุรินทร์ ไสงทอง (2523 : 106) ศึกษาความมุ่งหวังในการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้ย้ายถิ่นและผู้ไม่ย้ายถิ่นในกรุงเทพฯ พบว่า นักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีความมุ่งหวังทางการศึกษาสูงสุด มากกว่าบิดาที่มีการศึกษาระดับต่ำ และมีความมุ่งหวังทางอาชีพสูงขึ้นตามระดับการศึกษาของบิดา สุรินทร์ ไสงทอง (2535 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก พบว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีความสัมพันธ์และส่งผลต่อความตั้งใจในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาของนักเรียน

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยอื่น ๆ ที่พบว่า ถ้าบิดามีระดับการศึกษาที่สูง มีความต้องการให้บุตรได้เลือกอาชีพในระดับสูงด้วย (พรรณี เปรมาภัย 2523 , ณัฐฤติ เยาวประดิษฐ์ . 2527) ซึ่งจากงานวิจัยต่าง ๆ นั้น ตรงและสนับสนุนทฤษฎีการเลือกอาชีพของไคร์ท ที่พบว่า การเลือกอาชีพมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับตัวแปรต่าง ๆ ซึ่งครอบคลุม อาชีพของบิดาและการเลือกอาชีพมีความสัมพันธ์กัน

ด้านสภาพแวดล้อมด้านการเรียน

จากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ พบว่า สภาพแวดล้อมด้านการเรียนส่งผลต่อการได้ศึกษาต่อหรือไม่ศึกษาต่อของนักเรียน ดังเช่นการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2534 : 56 - 57) ได้ศึกษาวิจัยการติดตามผลผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพบว่า สภาพแวดล้อมด้านการเรียนซึ่งประกอบด้วย คะแนนสะสมของนักเรียน การเดินทางมาโรงเรียน และการได้รับการแนะแนว ส่งผลต่อการได้เรียนต่อและไม่ได้เรียนต่อ สุวัฒน์ เงินจ๋าและคณะ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2529 : 66 - 70) ได้ศึกษาปัจจัยที่สามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า กลุ่มนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อมีปัจจัยด้านการเรียนมากกว่าหรือสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่ต้องการศึกษาต่อ สมพงษ์ มั่นระวัง (2531 : 72) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุโขทัย พบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนในปีการศึกษาที่ผ่านมามีความสำคัญต่อการเลือกสายวิชาของนักเรียนมาก คือ นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง จะเลือกเรียนสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำจะเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูง นอกจากนี้ สุรัตน์ ไชยขมภู (2535 : 118) ยังพบว่า ผลการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนต่อ กล่าวคือ นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสูงจะมีความตั้งใจในการเรียนต่อสูงกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำ และตัวแปรผลการเรียนมีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุดในลำดับที่ 3 ของกลุ่มปัจจัยเกี่ยวกับนักเรียนในการพยากรณ์ความตั้งใจในการเรียนต่อ แต่เมื่อรวมกับตัวแปรเกี่ยวกับผู้ปกครอง เข้าสู่สมการพยากรณ์ ปรากฏว่าผลการเรียนเป็นตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุดในลำดับ 4

โดยสรุปจากการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีทั้ง 5 ตอนดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำหลักการ แนวคิด ทฤษฎีมาเป็นกรอบความคิด และแนวทางในการวิจัยที่สำคัญคือ

1. ใช้กรอบโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรระยะสั้นของกรมอาชีวศึกษา เป็นกรอบเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อ

2. ในการกำหนดตัวแปร กำหนดจากการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพ และงานวิจัยความต้องการศึกษาและตัวแปรที่เกี่ยวข้อง พบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความต้องการศึกษาต่อจำแนกได้ 3 ด้าน ได้แก่ด้านสภาพส่วนตัวของนักเรียน ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมด้านการเรียน ซึ่งแต่ละด้านประกอบด้วยตัวแปรย่อย ดังนี้ ด้านสภาพส่วนตัวของนักเรียน ตัวแปรย่อย คือ เพศ ภูมิลำเนาของนักเรียน ขนาดครอบครัวของนักเรียน ความสมบูรณ์ของครอบครัว การศึกษาสูงสุดของพี่ จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ตัวแปรย่อยคือ ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพบิดามารดา รายได้ของบิดามารดา ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา บุคคลที่ร่วมพักอาศัยระหว่างเรียน ด้านสภาพแวดล้อมด้านการเรียน ตัวแปรย่อยคือ คะแนนสะสมของนักเรียน การได้รับการแนะแนว ความสนใจด้านการเรียนจากบิดามารดาหรือผู้อุปการะ และการเดินทางมาโรงเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความต้องการศึกษาต่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี เพื่อจะได้ทราบความต้องการของนักเรียนที่จะศึกษาต่อ อันจะเป็นข้อสันนิษฐานถึงความต้องการของนักเรียนในภาพรวมของนักเรียนในอำเภอบ่อทอง เพื่อประโยชน์ในการจะวางแผนจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนต่อไป โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรีจำนวน 10 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2538 ที่อยู่ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี จำนวน 972 คน ดังรายละเอียดปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1
แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

สังกัดของ โรงเรียน	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน		รวม
		ชาย	หญิง	
กรมสามัญศึกษา	โรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา	126	118	244
	โรงเรียนเกาะโพธิ์ถัวยงามวิทยา	114	108	222
	โรงเรียนทุ่งเหียงพิทยาคม	119	117	236
	โรงเรียนหนองใหญ่ศิริวรพาวิทยา	54	43	97
สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการ	โรงเรียนบ้านเขาใหญ่	22	16	38
การประถมศึกษา	โรงเรียนบ้านถ้ำจระเข้	16	20	36
แห่งชาติในอำเภอ	โรงเรียนบ้านทับร้าง	11	10	21
บ่อทอง	โรงเรียนบ้านหนองเกตู	14	19	33
	โรงเรียนบ้านหนองใหญ่	16	9	25
	โรงเรียนวัดสุวรรณรัษฎุกาวาส	11	9	20
	รวม	503	469	972

ที่มา : แบบรายงานการศึกษาส่วนภูมิภาค ภาคสถิติ (รศ.ภ.) ปีการศึกษา 2537 สำนักงาน
ศึกษาธิการจังหวัดชลบุรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อใช้สอบถามเกี่ยวกับความต้องการ ศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2538 ที่อยู่ในโรงเรียนเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา เครื่องมือที่สร้างขึ้น แบ่งเป็น 2 ตอน แบบสอบถามแต่ละตอน จะเรียกชื่อต่างกันตามจุดมุ่งหมายของการวัด ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสภาพทั่วไป เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

จำนวน 16 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อของนักเรียน จำนวน 13 ข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้การวิจัยเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นไปตามจุดประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงได้สร้างเครื่องมือ คือแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีการเลือกอาชีพ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อ
2. สร้างแบบสอบถามนำเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจแนะนำแก้ไข
3. นำเครื่องมือที่ได้ปรับปรุงแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงใน

สาระสำคัญของข้อคำถามและการใช้ภาษา แล้วนำไปปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาให้สมบูรณ์ที่สุดก่อนนำไปใช้

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามประกอบด้วย

1. ดร.ศิริพรรณ ชุมนุม
ผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายและแผน
กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา
2. ดร. กานดา นาตะเวช
ศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา
3. นายจ้านงค์ ยอดขำ
ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี
4. นางอารมณี เกษร
ผู้อำนวยการโรงเรียนปอทองวงษ์จันทร์วิทยา
5. ดร.สุรัตน์ ไชยชมภู
ผู้ช่วยผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดชลบุรี

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้รวบรวมข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ มาพิจารณาร่วมกับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์อีกครั้งเพื่อปรับปรุงแบบสอบถาม ก่อนจะนำไปทดลองใช้

4. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try - out) เพื่อหาข้อบกพร่อง ตลอดจนปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในการตอบแบบสอบถาม เพื่อนำไปปรับปรุงและวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เหมาะสมต่อไป กลุ่มตัวอย่างที่ทดลองคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในอำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 30 ชุด และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนโครงการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติในอำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 30 ชุด รวมทั้งสิ้น 60 ชุด

วิธีรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เก็บจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนที่ระบุไว้ในตารางที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตกรมสามัญศึกษา และ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยได้นำหนังสือของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ไปมอบให้กับสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี เพื่อออกหนังสือแจ้งการอนุญาตเก็บข้อมูล ไปยังโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอบ่อทอง
3. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามพร้อมหนังสือจากกรมสามัญศึกษา และหนังสือจากสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี ไปให้ผู้บริหารสถานศึกษาที่ขออนุญาตเก็บข้อมูลการวิจัย และเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง สำหรับนักเรียนที่ไม่ได้มาเรียนในวันนั้นได้ฝากแบบสอบถามไว้กับอาจารย์ในโรงเรียนให้เก็บข้อมูลให้ และผู้วิจัยได้ติดตามขอรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเองอีกครั้ง

ผลการรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 972 ชุด ได้รับคืน 925 ชุด คิดเป็นร้อยละ 95.2

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาวิเคราะห์หาค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistical Package for The Social Sciences - PC Plus) ซึ่งจะแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความต้องการศึกษาต่อ สายอาชีพของนักเรียน หาค่าความถี่ร้อยละ ตามลักษณะของข้อมูล

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- หาข้อสรุปความสัมพันธ์กับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความต้องการศึกษาต่อ

ใช้การทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square test)

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- หาข้อสรุปเกี่ยวกับตัวแปรต่าง ๆ ที่ร่วมทำนายความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได ได้กำหนดค่าตัวแปรในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

รายการตัวแปร	ระดับ/ ค่าของตัวแปร
1. ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ	
ศึกษาต่อสายสามัญ (สนใจสายอาชีพน้อย)	1
ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะเลือกศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีพ (สนใจสายอาชีพปานกลาง)	2
ศึกษาต่อสายอาชีพ (สนใจสายอาชีพมาก)	3
ตัวแปรด้านสภาพส่วนตัว	
2. เพศ	
ชาย	1
หญิง	0
3. ภูมิฐานะของนักเรียน	
อำเภอบ่อทอง	1
อำเภอพนสนนิคม, อำเภอหนองใหญ่, อำเภออื่น ๆ	0
4. ขนาดของครอบครัว	
ไม่เกิน 3 คน	1
4 - 5 คน	2
6 คนขึ้นไป	3
5. ความสมบูรณ์ของครอบครัว	
5.1 ในด้านการมีชีวิตของบิดา มารดา	
บิดา มารดามีชีวิตทั้งสองท่าน	1
บิดาเสียชีวิต, มารดาเสียชีวิต, เสียชีวิตทั้งสองท่าน	0
5.2 ในด้านการอยู่ร่วมกันของบิดา มารดา	
บิดา มารดาอยู่ด้วยกัน	1

เอกสารนี้เป็นบิดา มารดาแยกกันอยู่รับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ 0 ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการตัวแปร	ระดับ/ ค่าของตัวแปร
6. การศึกษาสูงสุดของพี่	
ไม่ได้รับการศึกษา, ประถมศึกษา	1
มัธยมศึกษาตอนต้น, มัธยมศึกษาตอนปลาย, ปวช.	2
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า,ปริญญาตรี,สูงกว่าปริญญาตรี	3
7. จำนวนพี่น้องร่วมบิดา มารดา	
บุตรคนเดียว	1
2 - 3 คน	2
4 - 5 คน	3
6 คนขึ้นไป	4
สภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว	
8. การศึกษาของบิดา มารดา	
ไม่ได้เรียน, อ่านออกเขียนได้, ประถมศึกษา	1
มัธยมศึกษาตอนต้น, มัธยมศึกษาตอนปลาย, ปวช.	2
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า,ปริญญาตรี,สูงกว่าปริญญาตรี	3
9. อาชีพของบิดา มารดา	
ไม่มีอาชีพ, รับจ้างทั่วไป	1
เกษตรกรรม	2
พนักงานบริษัท, ค้าขาย, รับราชการ	3
10. รายได้ของบิดา มารดา	
ไม่มีรายได้ - ไม่เกิน 3,000	1
3,001 - 7,000	2
7,001 - 11,000	3
11,001 - 15,000	4
มากกว่า 15,000	5
11. ปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษา	
มีปัญหา	1
ไม่มีปัญหา	0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการตัวแปร	ระดับ/ ค่าของตัวแปร
12. บุคคลที่ร่วมพักอาศัยระหว่างเรียน	
พักกับบิดา มารดา	1
พักกับบิดา , พักกับมารดา, พักกับผู้อุปการะ	0
สภาพแวดล้อมด้านการเรียน	
13. คะแนนสะสมของนักเรียน	
0 - 1.50	1
1.51 - 2.00	2
2.01 - .50	3
2.51 - 3.00	4
3.01 - 3.50	5
3.51 - 4.00	6
14. การได้รับการแนะแนว	
ไม่เกิน 2 ครั้ง	1
3 - 6 ครั้ง	2
7 ครั้งขึ้นไป	3
15. ความสนใจด้านการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ	
ในเรื่องต่อไปนี้	
15.1 การสนับสนุนให้เรียนสูง ๆ ขึ้นไป	
15.2 การให้กำลังใจในการเรียน	
15.3 การแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อ	
15.4 การจัดหาทุนทรัพย์เพื่อเตรียมตัวศึกษาต่อ	
15.5 ความเอาใจใส่ในเรื่องการเรียน	
15.6 การให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียน	
ไม่ให้เลย	1
น้อย	2
ปานกลาง	3
มาก	4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการตัวแปร	ระดับ/ ค่าของตัวแปร
16. การเดินทางมาโรงเรียน	
เดินมาเรียน	1
รถจักรยาน	2
รถจักรยานยนต์	3
รถโดยสารประจำทาง	4
รถยนต์ส่วนตัว	5
รถยนต์รับส่งของบริษัท ,รถยนต์รับส่งประจำทาง	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มุ่งศึกษาความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอ จำแนกเป็น 2 ตอน ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ตอนที่ 1 เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพ ส่วนตอนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละตอนเป็นดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพในที่นี่ ได้วิเคราะห์ใน 3 ลักษณะ คือ (1) ความต้องการศึกษาต่อโดยภาพรวมของนักเรียนที่ตัดสินใจศึกษาต่อ และไม่ศึกษาต่อของนักเรียนและเหตุผลในการตัดสินใจ (2) ความต้องการศึกษาต่อ จำแนกตามสายวิชา (3) ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามประเภทและสาขาวิชา รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกตามตารางที่ 2 ถึงตารางที่ 14

1.1 ความต้องการศึกษาต่อโดยภาพรวม

จากการสอบถามความต้องการศึกษาต่อ โดยให้นักเรียนเลือกตอบ 3 ทางเลือก คือ ศึกษาต่อ ไม่ศึกษาต่อ และยังไม่ตัดสินใจ พร้อมทั้งสอบถามเหตุผลกลุ่มที่ไม่ศึกษาต่อ และกลุ่มที่ยังไม่ตัดสินใจ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 2 ถึง 4 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2

แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามสังกัดโรงเรียนและการศึกษาต่อ

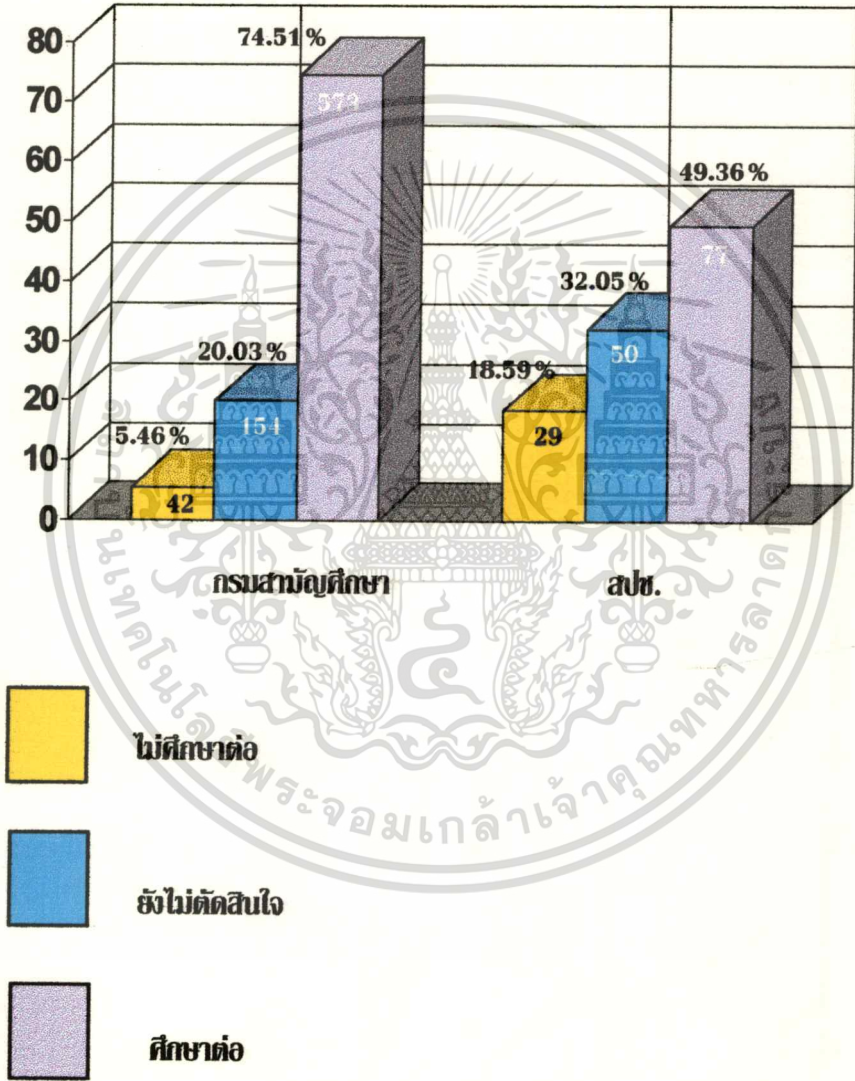
สังกัดโรงเรียน	จำนวนและร้อยละนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3			รวม
	ศึกษาต่อ	ไม่ศึกษาต่อ	ยังไม่ตัดสินใจไม่ได้	
กรมสามัญศึกษา	573 (74.51)	42 (5.46)	154 (20.03)	769 (83.14)
สปช.	77 (49.36)	29 (18.59)	50 (32.05)	156 (16.86)
รวม	650 (70.27)	71 (7.68)	204 (22.05)	925 (100)

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา ปีการศึกษา 2538 จำนวนทั้งสิ้น 925 คน ที่นำมาศึกษานี้ประกอบด้วย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของกรมสามัญศึกษา จำนวนร้อยละ 83.14 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ (สปช.) จำนวนร้อยละ 16.86 ปรากฏว่านักเรียนกลุ่มนี้ต้องการศึกษาต่อ ร้อยละ 70.27 นักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อมีเพียงร้อยละ 7.68 แต่ยังมีนักเรียนจำนวนหนึ่งที่ยังไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าจะศึกษาต่อหรือไม่ คือ อยู่ในระหว่างการตัดสินใจร้อยละ 22.05

เมื่อพิจารณาแยกประเภทนักเรียนตามสังกัดโรงเรียนแล้วพบว่า นักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาต้องการศึกษาต่อร้อยละ 74.51 นักเรียนสังกัดสปช. ต้องการศึกษาคต่อร้อยละ 49.36

รูปที่ 3

แผนภูมิแท่งแสดงภาพรวมความต้องการศึกษาต่อแยกตามสังกัดโรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3

แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามการเลือกเหตุผล และน้ำหนัก
ความสำคัญของเหตุผลในการไม่ศึกษาต่อ

เหตุผล	ลำดับที่ของเหตุผล					รมนำหนัก ความสำคัญ ของเหตุผล
	ลำดับ 1 (5)	ลำดับ 2 (4)	ลำดับ 3 (3)	ลำดับ 4 (2)	ลำดับ 5 (1)	
ต้องทำงานเพื่อหารายได้ช่วย เหลือครอบครัว	15 (21.13)	18 (25.35)	9 (12.68)	14 (19.72)	7 (9.86)	209
ไม่มีทุนทรัพย์เพียงพอที่จะ สนับสนุนการศึกษาต่อ	21 (29.58)	12 (16.90)	7 (9.86)	3 (4.23)	12 (16.90)	192
จะทำงานก่อนจึงจะศึกษาเพิ่ม เต็ม	6 (8.45)	11 (15.49)	18 (25.35)	5 (7.04)	11 (15.49)	149
ผลการเรียนระดับ ม.ต้น ต่ำมาก	4 (5.63)	15 (21.13)	8 (11.28)	8 (11.27)	5 (7.04)	125
คิดว่าจะเรียนต่อไม่สำเร็จ	15(21.13)	5(7.04)	4(5.63)	7(9.86)	3(4.23)	124
คิดว่าจะไปสอบเข้าเรียนที่อื่น ไม่ได้	3 (4.23)	7 (9.86)	9 (12.68)	8 (11.27)	10 (14.08)	96
ผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้ศึกษา ต่อ	5 (7.04)	2 (2.81)	5 (7.04)	11 (15.49)	12 (16.90)	82
เปิดโอกาสให้พี่หรือน้องได้เรียน ต่อ	-	-	9 (12.68)	7 (9.86)	6 (8.45)	47
สุขภาพไม่สมบูรณ์พอที่จะศึกษา ต่อได้	2 (2.81)	1 (1.41)	1 (1.41)	2 (2.81)	1 (1.41)	22
เพื่อนๆ ไม่มีใครศึกษาต่อ	-	-	1 (1.41)	2 (2.81)	2 (2.81)	9
สถานศึกษาในท้องถิ่นไม่เปิด สอนสาขาวิชาที่ต้องการเรียน	-	-	-	2 (2.81)	2 (2.81)	6
อื่นๆ	-	-	-	2(2.81)	-	4
รวม	71	71	71	71	71	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ไม่ศึกษาต่อ ร้อยละ 29.58 ระบุเหตุผลว่าไม่มีทุนทรัพย์ เพียงพอที่จะสนับสนุนการศึกษาต่อเป็นลำดับ 1

เมื่อพิจารณาตามน้ำหนักความสำคัญพบว่า เหตุผลที่มีน้ำหนักความสำคัญ 3 ลำดับแรก คือ ต้องทำงานหารายได้ช่วยเหลือครอบครัว น้ำหนักความสำคัญ 209 รองลงมา ไม่มีทุนทรัพย์ เพียงพอที่จะสนับสนุนการศึกษาต่อ น้ำหนักความสำคัญ 192 และจะทำงานก่อนจึงจะศึกษาเพิ่มเติม น้ำหนักความสำคัญ 149

ตารางที่ 4

จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อหรือไม่ จำแนกตามการเลือก เหตุผลและน้ำหนักความสำคัญของเหตุผลที่ทำให้ตัดสินใจไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อหรือไม่

เหตุผล	ลำดับที่ของเหตุผล					รวมน้ำหนัก ความสำคัญ ของเหตุผล
	ลำดับ 1 (5)	ลำดับ 2 (4)	ลำดับ 3 (3)	ลำดับ 4 (2)	ลำดับ 5 (1)	
ไม่แน่ใจว่าจะสอบเข้าศึกษาต่อได้หรือไม่	41 (20.10)	52 (25.49)	29 (14.22)	24 (11.76)	22 (10.78)	570
ยังไม่มั่นใจว่าผู้ปกครองจะให้เรียนต่อหรือไม่	67 (32.84)	27 (13.24)	17 (8.33)	16 (7.84)	12 (5.88)	538
ยังไม่แน่ใจว่าจะเรียนต่อชั้นสูงขึ้นได้หรือไม่	16 (7.84)	43 (21.10)	38 (18.63)	33 (16.18)	17 (8.33)	449
ขาดแคลนทุนทรัพย์ที่จะศึกษาต่อให้จบหลักสูตรได้	29 (14.22)	14 (6.86)	27 (13.24)	19 (9.31)	12 (5.88)	332
อยากประกอบอาชีพมากกว่าที่จะศึกษาต่อ	13 (6.37)	17 (8.33)	15 (7.35)	34 (16.67)	21 (10.29)	267
ยังไม่มั่นใจว่าจะศึกษาจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	21 (10.29)	13 (6.37)	12 (5.88)	5 (2.45)	17 (8.33)	220
ยังไม่รู้ว่าอาชีพใดจะเหมาะสมกับตนเอง	3 (1.47)	5 (2.45)	27 (13.24)	23 (11.27)	34 (16.67)	196

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

เหตุผล	ลำดับที่ของเหตุผล					รมน้ำหนัก ความสำคัญ ของเหตุผล
	ลำดับ 1 (5)	ลำดับ 2 (4)	ลำดับ 3 (3)	ลำดับ 4 (2)	ลำดับ 5 (1)	
ยังไม่ทราบว่าจะได้รับการสนับสนุน ทุนทรัพย์จากใคร	5 (2.45)	13 (6.37)	17 (8.33)	19 (9.31)	24 (11.76)	190
ยังไม่ทราบแหล่งที่เรียน	7 (3.43)	7 (3.43)	14 (6.86)	19 (9.31)	25 (12.25)	168
ในชุมชนมีแหล่งที่จะทำงานได้มาก	-	8 (3.92)	2 (1.00)	7 (3.43)	8 (3.92)	60
เพื่อนในหมู่บ้านไม่นิยมศึกษาต่อ	-	3 (1.47)	5 (2.45)	4 (1.96)	5 (2.45)	40
ยังไม่เห็นประโยชน์ของการศึกษาต่อ	2 (1.00)	2 (1.00)	1 (0.49)	1 (0.49)	7 (3.43)	30
รวม	204	204	204	204	204	

จากตารางพบว่านักเรียนกลุ่มที่ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อหรือไม่ ร้อยละ 32.84 ระบุเหตุผลว่ายังไม่มั่นใจว่าผู้ปกครองจะให้เรียนต่อหรือไม่ เป็นลำดับ 1

เมื่อพิจารณาตามน้ำหนักความสำคัญ พบว่า เหตุผลที่มีน้ำหนักความสำคัญ 3 ลำดับแรกคือ ไม่แน่ใจว่าจะสอบเข้าศึกษาต่อได้หรือไม่ น้ำหนักความสำคัญ 570 ลำดับสองยังไม่มั่นใจว่าผู้ปกครองจะให้เรียนต่อหรือไม่ น้ำหนักความสำคัญ 538 และยังไม่แน่ใจว่าจะเรียนต่อชั้นสูงขึ้นได้หรือไม่ น้ำหนักความสำคัญ 449

1.2 ความต้องการศึกษาต่อจำแนกตามสายวิชา

จากการสอบถามความต้องการศึกษาต่อจำแนกตามสายวิชา โดยให้นักเรียนเลือกตอบ 3 ทางเลือก คือ ศึกษาต่อสายสามัญ ศึกษาต่อสายอาชีพ และยังไม่เลือกสายวิชา พร้อมทั้งสอบถามเหตุผลในการเลือกเรียนทั้ง 3 ทางเลือก ปราบกฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 5 - 10 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5

แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อตามสายวิชา

โดยภาพรวมและจำแนกตามสังกัดโรงเรียน

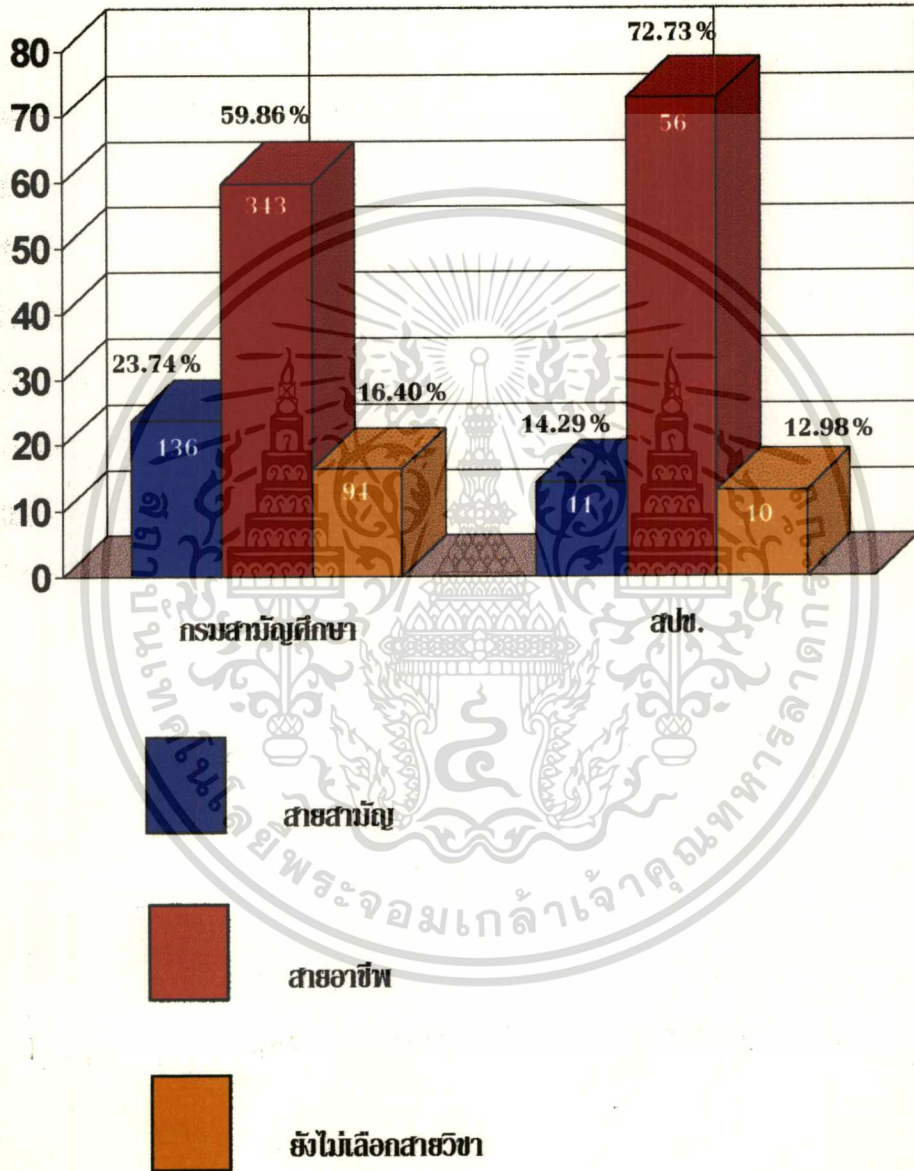
สังกัดโรงเรียน	จำนวนและร้อยละนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3			รวม
	สายสามัญ	สายอาชีพ	ยังไม่เลือกสายวิชา	
กรมสามัญศึกษา	136 (23.74)	343 (59.86)	94 (16.40)	573 (88.15)
สปช.	11 (14.29)	56 (72.73)	10 (12.98)	77 (11.85)
รวม	147 (22.62)	399 (61.38)	104 (16.00)	650 (100)

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา ที่ทำการศึกษาค้นพบว่า นักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อนั้นเป็นนักเรียน จากโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ร้อยละ 88.15 และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนขยาย โอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ ร้อยละ 11.85

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อ ปรากฏว่านักเรียนกลุ่ม ที่ต้องการศึกษาต่อ เลือกศึกษาต่อสายอาชีพจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 61.38 ศึกษาต่อสายสามัญ ร้อยละ 22.62 และ ยังไม่ตัดสินใจเลือกสายวิชาที่จะศึกษาต่อร้อยละ 16.00 โดยพบว่านักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรม สามัญศึกษา ต้องการศึกษายสายอาชีพ ร้อยละ 59.86 นักเรียนของโรงเรียนสังกัด สปช.ต้องการ ศึกษาต่อสายอาชีพ ร้อยละ 72.73

รูปที่ 4

แผนภูมิแท่งแสดงภาพรวมความต้องการศึกษาต่อสายวิชาต่าง ๆ แยกตามสังกัดโรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6

แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน ที่เลือกศึกษาต่อสายสามัญจำแนกตามการเลือกเหตุผล และน้ำหนักความสำคัญของเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสายสามัญ

เหตุผล	ลำดับที่ของเหตุผล					รวมน้ำหนัก ความสำคัญ ของเหตุผล
	ลำดับ 1 (5)	ลำดับ 2 (4)	ลำดับ 3 (3)	ลำดับ 4 (2)	ลำดับ 5 (1)	
ผู้ปกครองสนับสนุนให้ศึกษาต่อ ม.ปลาย	59 (40.14)	26 (17.69)	16 (10.88)	13 (8.84)	14 (9.52)	4 87
ต้องการเรียนต่อให้สูงขึ้น	47 (31.97)	23 (15.65)	17 (11.55)	21 (14.29)	15 (10.20)	435
เมื่อจบม.ปลายแล้วมีโอกาสเลือกเรียนได้ มาก	10 (6.80)	17 (11.55)	25 (17.01)	18 (12.24)	19 (12.93)	248
ชอบเรียนสายสามัญมากกว่า สายอาชีพ	13 (8.84)	19 (12.93)	13 (8.84)	25 (17.01)	16 (10.88)	246
มีทุนทรัพย์พอที่จะศึกษา	3 (2.04)	27 (18.37)	21 (14.29)	20 (13.61)	21 (14.29)	247
ครูแนะนำให้เรียน	6 (4.08)	8 (5.44)	19 (12.93)	13 (8.84)	16 (10.88)	161
โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อยู่ใกล้บ้าน	4 (2.72)	12 (8.16)	14 (9.52)	7 (4.76)	15 (10.20)	139
ผลการเรียนเฉลี่ย ระดับม.ต้นอยู่ ในเกณฑ์ดี	-	11 (7.48)	14 (9.52)	14 (9.52)	13 (8.84)	127
เพื่อนส่วนใหญ่ชักชวนให้ เรียนต่อม.ปลาย	3 (2.04)	2 (1.36)	7 (4.76)	15 (10.20)	11 (7.48)	85
เรียนตามพี่	1 (0.68)	2 (1.36)	1 (0.68)	1 (0.68)	5 (3.40)	23
อื่นๆ	1 (0.68)	-	-	-	2 (1.36)	7
รวม	147	147	147	147	147	

จากตารางพบว่า นักเรียนกลุ่มที่เลือกศึกษาต่อสายสามัญได้รับเหตุผลของการเลือก
ศึกษาต่อสายสามัญ 3 ลำดับแรกคือ ผู้ปกครองสนับสนุนให้ศึกษาต่อม.ปลาย น้ำหนักความ
ไม่เท่ากันทีเดียว ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำคัญ 487 ต้องการเรียนต่อให้สูงขึ้น นำหนักความสำคัญ 435 และ เมื่อจบม.ปลายมีโอกาสเลือกเรียนได้มาก นำหนักความสำคัญ 248

ตารางที่ 7

แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีพ จำแนกตามการเลือกเหตุผลและนำหนักความสำคัญของเหตุผลที่ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อ สายสามัญหรือสายอาชีพ

เหตุผล	ลำดับที่ของเหตุผล					รวมนำหนัก ความสำคัญ ของเหตุผล
	ลำดับ 1 (5)	ลำดับ 2 (4)	ลำดับ 3 (3)	ลำดับ 4 (2)	ลำดับ 5 (1)	
ต้องพิจารณาผลการเรียนระดับ ม.3 ก่อน	33 (31.73)	23 (22.12)	21 (20.19)	14 (13.46)	5 (4.81)	353
ไม่มั่นใจว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะได้ ทำงานตามสาขาวิชาที่เรียน	14 (13.46)	18 (17.31)	32 (30.77)	20 (19.23)	7 (6.73)	285
แล้วแต่ว่าจะสมัครสอบเรียนต่อได้ สายวิชาใด	12 (11.54)	19 (18.27)	18 (17.31)	29 (27.88)	16 (15.38)	264
ค่าเล่าเรียนสายอาชีพและสาย สามัญไม่เท่ากัน	10 (9.62)	13 (12.50)	12 (11.54)	16 (15.38)	19 (18.27)	189
บิดามารดามีความเห็นไม่ตรงกันใน การเลือกสายอาชีพ	12 (11.54)	11 (10.58)	6 (5.77)	9 (8.65)	16 (15.38)	156
แล้วแต่เพื่อนจะชวนไปสมัครเรียน สายใด	5 (4.81)	7 (6.73)	7 (6.73)	11 (10.58)	26 (25.00)	122
อยากเรียนสายอาชีพ แต่ผู้ปกครอง ไม่สนับสนุน	12 (11.54)	10 (9.62)	3 (2.88)	2 (1.92)	6 (5.77)	119
อยากเรียนสายสามัญ แต่ผู้ปกครอง ไม่สนับสนุน	6 (5.77)	3 (2.88)	4 (3.85)	2 (1.92)	3 (2.88)	61
อื่นๆ	-	-	1(0.96)	1(0.96)	6(5.77)	11
รวม	104	104	104	104	104	

จากตารางพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ศึกษาต่อและยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีพ ได้รับเหตุผลของการตัดสินใจไม่ได้ 3 อันดับแรก คือ ต้องพิจารณาผลการเรียนระดับ ม.3 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวจนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก่อนหน้านักความสำคัญ 353 ไม่มั่นใจว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะได้ทำงานตามสาขาวิชาที่เรียน
 นำนักความสำคัญ 285 และ แล้วแต่ว่าจะสมัครสอบเรียนต่อได้สายวิชาใด นำนักความสำคัญ
 264

ตารางที่ 8

แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพที่เปิดสอนในสถานศึกษา
 สายอาชีพโดยเฉพาะจำแนกตามการเลือกเหตุผล และนำนักความสำคัญของเหตุผล

เหตุผล	ลำดับที่ของเหตุผล					รวมนำนัก ความสำคัญ ของเหตุผล
	ลำดับ 1 (5)	ลำดับ 2 (4)	ลำดับ 3 (3)	ลำดับ 4 (2)	ลำดับ 5 (1)	
ผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน	97 (29.66)	73 (22.32)	51 (15.60)	34 (10.40)	35 (10.70)	1,033
คิดว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะ ทำงานได้ง่าย	63 (19.27)	71 (21.71)	56 (17.13)	68 (20.80)	36 (11.01)	939
มีความชอบในวิชาชีพเฉพาะ อย่างเป็นพิเศษ	92 (28.13)	41 (12.54)	52 (15.90)	44 (13.46)	42 (12.84)	910
มีทุนทรัพย์พอที่จะสนับสนุน การศึกษาต่อได้	13 (3.98)	50 (15.29)	52 (15.90)	39 (11.93)	29 (8.87)	528
คิดว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะ ทำงานได้เงินเดือนสูง	17 (5.20)	33 (10.09)	46 (14.07)	45 (13.76)	59 (18.04)	504
คิดว่าการสอนวิชาชีพใน สถาบันวิชาชีพดีกว่าในโรง เรียนมัธยมศึกษา	26 (7.95)	26 (7.95)	31 (9.48)	45 (13.76)	37 (11.31)	454
ผลการเรียนวิชาพื้นฐาน อาชีพในระดับม.ต้น อยู่ใน เกณฑ์ดี	13 (3.98)	24 (7.34)	22 (6.73)	22 (6.73)	45 (13.76)	316
เพื่อนนิยมศึกษาต่อในสถาบัน วิชาชีพ	6 (1.83)	9 (2.75)	17 (5.20)	30 (9.17)	41 (12.54)	218
อื่นๆ	-	-	-	-	3(0.92)	3
รวม	327	327	327	327	327	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางพบว่านักเรียนกลุ่มที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพที่เปิดสอนในสถานศึกษาสายอาชีพ โดยเฉพาะ ได้ระบุเหตุผลของการเลือกศึกษา 3 ลำดับแรก คือ ผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน นำนักความสำคัญ 1,033 คิดว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะทำงานได้ง่าย นำนักความสำคัญ 939 และ มีความชอบในวิชาชีพเฉพาะอย่างเป็นพิเศษ นำนักความสำคัญ 910

ตารางที่ 9

แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ที่เปิดสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามการเลือกเหตุผล และน่านักความสำคัญของเหตุผล

เหตุผล	ลำดับที่ของเหตุผล					รวมน่านักความสำคัญของเหตุผล
	ลำดับ 1 (5)	ลำดับ 2 (4)	ลำดับ 3 (3)	ลำดับ 4 (2)	ลำดับ 5 (1)	
คิดว่าเมื่อเรียนจบแล้วหางานทำได้ง่าย	30 (61.22)	3 (6.12)	7 (14.29)	2 (4.08)	2 (4.08)	189
ผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน	11 (22.45)	12 (24.49)	12 (24.49)	5 (10.20)	4 (8.16)	153
มีความชอบในวิชาชีพเฉพาะอย่างเป็นพิเศษ	1 (2.04)	15 (30.61)	2 (4.08)	8 (16.33)	5 (10.20)	92
มีทุนทรัพย์พอที่จะสนับสนุนการศึกษาต่อได้	1 (2.04)	6 (12.24)	5 (10.20)	10 (20.41)	10 (20.41)	74
เดินทางมาเรียนได้สะดวก	3(6.12)	4(8.16)	3(6.12)	6(12.24)	4(8.16)	56
โรงเรียนมัธยมศึกษาอยู่ใกล้บ้าน	1(2.04)	3(6.12)	5(10.20)	6(12.24)	6(12.24)	50
ผลการเรียนวิชาพื้นฐานอาชีพในระดับม.ต้นอยู่ในเกณฑ์ดี	1 (2.04)	2 (4.08)	6 (12.24)	5 (10.20)	4 (8.16)	45
เสียค่าใช้จ่ายในการเรียนน้อยกว่าสถาบันอื่น	1 (2.04)	1 (2.04)	6 (12.24)	4 (8.16)	8 (16.33)	43
การเรียนการสอนเหมือนกับสถาบันวิชาชีพโดยเฉพาะ	-	3 (6.12)	3 (6.12)	2 (4.08)	6 (12.24)	31
อื่นๆ	-	-	-	1(2.04)	-	2
รวม	49	49	49	49	49	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางพบว่านักเรียนกลุ่มที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพที่เปิดสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้ระบุเหตุผลของการเลือกศึกษา 3 ลำดับแรก คือ คิดว่าเมื่อเรียนจบแล้วหางานทำได้ง่าย น้ำหนักความสำคัญ 189 ผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน น้ำหนักความสำคัญ 153 และมีความชอบในวิชาชีพเฉพาะอย่างเป็นพิเศษ น้ำหนักความสำคัญ 92

ตารางที่ 10

แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ หลักสูตรระยะสั้น จำแนกตาม การเลือกเหตุผลและน้ำหนักความสำคัญของเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ สายอาชีพหลักสูตรระยะสั้น

เหตุผล	ลำดับที่ของเหตุผล					รวมน้ำหนัก ความสำคัญ ของเหตุผล
	ลำดับ 1 (5)	ลำดับ 2 (4)	ลำดับ 3 (3)	ลำดับ 4 (2)	ลำดับ 5 (1)	
ต้องการประกอบอาชีพเร็วที่สุด	6(26.09)	4(17.39)	7(30.43)	2(8.70)	1(4.35)	72
ผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน	1(4.35)	12(52.17)	1(4.35)	6(26.09)	-	68
มีโอกาสที่จะเรียนจบได้สูง	2(8.70)	2(8.70)	4(17.39)	5(21.74)	4(17.39)	44
มีสติปัญญาไม่คอยดี	4(17.39)	1(4.35)	2(8.70)	-	2(8.70)	32
ขาดแคลนทุนทรัพย์	4(17.39)	1(4.35)	-	-	4(17.39)	28
คิดว่าจะสอบเข้าสถานศึกษาที่สอน หลักสูตร ปวช. ไม่ได้	3 (13.04)	1 (4.35)	1 (4.35)	2 (8.70)	2 (8.70)	28
เดินทางสะดวก	2(8.70)	-	2(8.70)	1(4.35)	4(17.39)	22
เพื่อนชักชวนให้เรียน	-	1(4.35)	3(13.04)	4(17.39)	1(4.35)	22
มีที่พักอยู่ใกล้สถานศึกษาที่สอน วิชาชีพระยะสั้น	1 (4.35)	1 (4.35)	2 (8.70)	2 (8.70)	-	19
อาจารย์ในโรงเรียน แนะนำให้เรียน	-	-	1(4.35)	1(4.35)	5(21.74)	10
รวม	23	23	23	23	23	

จากตารางพบว่า นักเรียนกลุ่มที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ หลักสูตรระยะสั้นได้ระบุเหตุผลของการเลือกศึกษา 3 ลำดับแรก คือ ต้องการประกอบอาชีพเร็วที่สุด น้ำหนักความสำคัญ 72 ลำดับสองผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน น้ำหนักความสำคัญ 68 และมีโอกาสที่จะเรียนจบได้สูง น้ำหนักความสำคัญ 44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตามประเภทและสาขาวิชา

จากการสอบถามนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ซึ่งแยกเป็นนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตร ปวช. ในสถานศึกษาโดยเฉพาะ หลักสูตร ปวช. ในโรงเรียนมัธยมศึกษา และหลักสูตรสายอาชีพระยะสั้น โดยแยกเป็นประเภทและสาขาวิชา ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 11 - 14 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 11

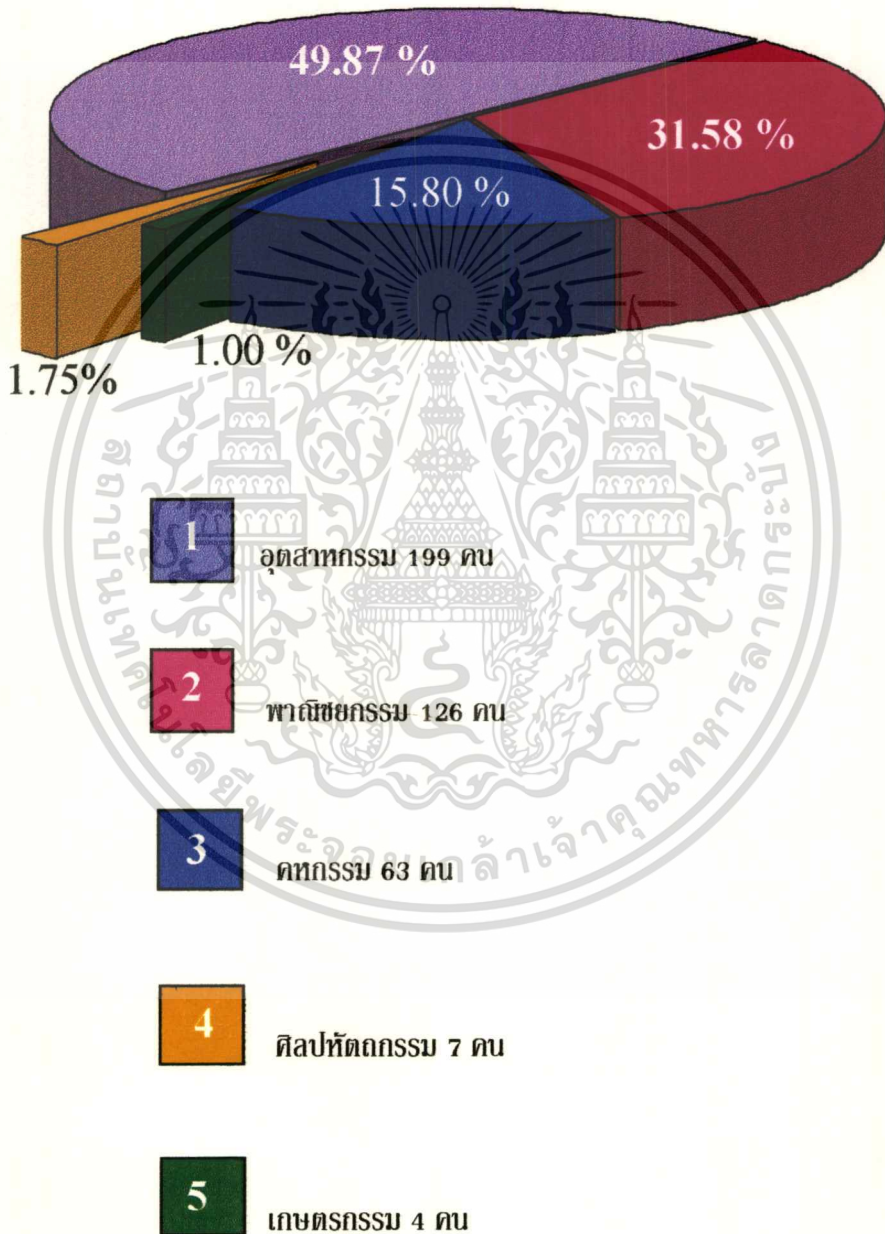
แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ จำแนกตาม
ประเภทวิชา และสังกัดโรงเรียน

ประเภทวิชา	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อ			ลำดับที่
	สังกัดกรมสามัญศึกษา	สพช.	รวม	
เกษตรกรรม	3 (0.87)	1 (1.79)	4 (1.00)	5
คหกรรม	50 (14.58)	13 (23.21)	63 (15.79)	3
พาณิชยกรรม	112 (32.65)	14 (25.00)	126 (31.58)	2
ศิลปหัตถกรรม	5 (1.46)	2 (3.57)	7 (1.75)	4
ช่างอุตสาหกรรม	173 (50.44)	26 (46.43)	199 (49.87)	1
รวม	343 (100)	56 (100)	399 (100)	

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เลือกต่อสายอาชีพส่วนใหญ่ เลือกศึกษาต่อประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมร้อยละ 49.87 รองลงมาเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาพาณิชยกรรม ร้อยละ 31.58 เลือกศึกษาต่อประเภทวิชาคหกรรม ร้อยละ 15.79

รูปที่ 5

แผนภูมิวงแสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพจำแนกตามประเภทวิชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 12

แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ที่เปิดสอนในสถานศึกษา
สายอาชีพโดยเฉพาะ จำแนกตามสาขาวิชาและสังกัดโรงเรียน

ประเภทวิชา	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อ		รวม	ลำดับที่
	สังกัดกรมสามัญศึกษา	สปช.		
ประเภทวิชาเกษตรกรรม				
สาขาวิชาเกษตรกรรม	3 (1.02)	-	3 (0.92)	11
ประเภทวิชาคหกรรม				
สาขาวิชาคหกรรม	38 (12.93)	9 (27.27)	47 (14.37)	4
ประเภทวิชาพาณิชยกรรม				
สาขาพาณิชยการ	62 (21.09)	4 (12.12)	66 (20.18)	2
สาขาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	10 (3.40)	-	10 (3.06)	8
สาขาวิชาประชาสัมพันธ์	12 (4.08)	-	12 (3.67)	6
สาขาวิชาธุรกิจหนังสือพิมพ์ และสิ่งพิมพ์	9 (3.06)	-	9 (2.75)	9
ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม				
สาขาวิชาศิลปหัตถกรรม	2 (0.68)	1 (3.03)	3 (0.92)	11
สาขาวิชาการถ่ายภาพ	2 (0.68)	-	2 (0.61)	13
ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม				
สาขาวิชาช่างยนต์	67 (22.79)	11 (33.33)	78 (23.85)	1
สาขาวิชาช่างกลโลหะ	18 (6.12)	1 (3.03)	19 (5.81)	5
สาขาวิชาช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์	50 (17.00)	4 (12.12)	54 (16.51)	3

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ประเภทวิชา	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อ		รวม	ลำดับที่
	สังกัดกรมสามัญศึกษา	สปช.		
สาขาวิชาช่างก่อสร้าง	10 (3.40)	2 (6.06)	12 (3.67)	6
สาขาวิชาช่างต่อเรือไม้-เหล็ก	2 (0.68)	-	2 (0.61)	13
สาขาวิชาช่างพิมพ์	1 (0.34)	-	1 (0.31)	15
สาขาวิชาเทคนิคการผลิต	8 (2.72)	1 (3.03)	9 (2.75)	9
รวม	294	33	327	

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพที่เปิดสอนในสถานศึกษาสายอาชีพโดยเฉพาะ พบว่า นักเรียนเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างยนต์ ร้อยละ 23.85 รองลงมาเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาพาณิชยกรรม ร้อยละ 20.18 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ ร้อยละ 16.51

ตารางที่ 13

แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ที่เปิดสอนหลักสูตร ปวช.

ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาและสังกัดโรงเรียน

ประเภทวิชา	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อ		รวม	ลำดับที่
	สังกัดกรมสามัญศึกษา	สปช.		
ประเภทวิชาคหกรรม				
สาขาคหกรรม	11 (29.73)	2 (16.67)	13 (26.53)	2
ประเภทวิชาพาณิชยกรรม				
สาขาพาณิชยกรรม	13 (35.14)	4 (33.33)	17 (34.69)	1
สาขาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	-	1 (8.33)	1 (2.04)	7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ประเภทวิชา	จำนวนและร้อยละของ นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อ		รวม	ลำดับที่
	สังกัดกรม สามัญศึกษา	สปช.		
สาขาวิชาประชาสัมพันธ์	2 (5.41)	3 (25.00)	5 (10.20)	4
สาขาวิชาธุรกิจหนังสือพิมพ์และ สิ่งพิมพ์	1 (2.70)	-	1 (2.04)	7
ประเภทวิชาศิลปทัศนกรรม				
สาขาวิชาการดนตรี	1 (2.70)	1 (8.33)	2 (4.08)	5
ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม				
สาขาวิชาช่างยนต์	6 (16.22)	-	6 (12.24)	3
สาขาวิชาช่างกลโลหะ	1 (2.70)	-	1 (2.04)	7
สาขาวิชาช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์	2 (5.41)	-	2 (4.08)	5
สาขาวิชาเทคนิคการผลิต	-	1 (8.33)	1 (2.04)	7
รวม	37 (100)	12 (100)	49 (100)	

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพที่เปิดสอนหลักสูตร ปวช. ใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนเลือกศึกษาต่อประเภทวิชา พาณิชยกรรม สาขาพาณิชยกรรม
ร้อยละ 34.69 รองลงมาเลือกศึกษาต่อ ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาคหกรรม ร้อยละ 26.53

ตารางที่ 14

แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ หลักสูตรระยะสั้น

จำแนกตามสาขาวิชาและสังกัดโรงเรียน

ประเภทวิชา	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อ		รวม	ลำดับที่
	สังกัดกรม สามัญศึกษา	สปช.		
ช่างอุตสาหกรรม				
แผนกวิชาช่างเครื่องยนต์	3 (25.00)	4 (36.36)	7 (30.43)	1
แผนกวิชาช่างวิทยุ- โทรทัศน์	1 (8.33)	1 (9.09)	2 (8.70)	2
แผนกวิชาช่างไฟฟ้า	2 (16.67)	-	2 (8.70)	2
แผนกวิชาช่างเชื่อมโลหะ	1 (8.33)	-	1 (4.35)	7
แผนกวิชาช่างก่อสร้าง	1 (8.33)	-	1 (4.35)	7
แผนกวิชาช่างไม้ครุภัณฑ์	-	1 (9.09)	1 (4.35)	7
พาณิชยกรรม				
แผนกวิชาบัญชี	1 (8.33)	1 (9.09)	2 (8.70)	2
แผนกวิชาพิมพ์ดีด	1 (8.33)	1 (9.09)	2 (8.70)	2
แผนกวิชาเลขานุการ	1 (8.33)	-	1 (4.35)	7
คหกรรม				
แผนกวิชาเสริมสวย	-	2 (18.18)	2 (8.70)	2
แผนกวิชาตัดเสื้อสตรี	1 (8.33)	-	1 (4.35)	7
เกษตรกรรม				
แผนกวิชาอุตสาหกรรม เกษตรและเสริมอาชีพ เกษตรทั่วไป	-	1 (9.09)	1 (4.35)	7
รวม	12	11	23	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพหลักสูตรระยะสั้น พบว่านักเรียนเลือกศึกษาต่อช่างอุตสาหกรรม แผนกวิชาช่างเครื่องยนต์ ร้อยละ 30.43 ส่วนแผนกวิชาอื่น ๆ มีเพียงเล็กน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน

การวิเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพในที่นี้ ได้วิเคราะห์จำแนกเป็น 3 รายการ คือ (1) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (2) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญ และยังไม่เลือกสายวิชา (3) ตัวแปรที่ร่วมทำนายความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังต่อไปนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

ในการวิเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในที่นี้ ได้วิเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง

3 ด้าน คือ

ด้านที่ 1 สภาพส่วนตัวของนักเรียน ประกอบด้วยตัวแปรย่อยดังต่อไปนี้

- เพศ
- ภูมิลำเนาของนักเรียน
- ขนาดของครอบครัว
- ความสมบูรณ์ของครอบครัว
- การศึกษาสูงสุดของพี่
- จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา

ด้านที่ 2 สภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ประกอบด้วยตัวแปรย่อยดังต่อไปนี้

- การศึกษาของบิดามารดา
- อาชีพบิดา มารดา
- รายได้ของบิดามารดา
- ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา
- บุคคลที่ร่วมพักอาศัยระหว่างเรียน

ด้านที่ 3 สภาพแวดล้อมด้านการเรียน ประกอบด้วยตัวแปรย่อยดังต่อไปนี้

- คะแนนสะสมของนักเรียน
- การได้รับการแนะแนวจากโรงเรียน
- ความสนใจด้านการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ
- การเดินทางมาโรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 15 ถึง ตารางที่ 38 ดังนี้

ตารางที่ 15

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศกับความต้องการศึกษาต่อ

เพศ	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ						รวม		χ^2
	ศึกษาต่อ		ไม่ศึกษาต่อ		ยังไม่ตัดสินใจ				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ชาย	329	69.3	40	8.4	106	22.3	475	51.4	0.87
หญิง	321	71.3	31	6.9	98	21.8	450	48.6	
รวม	650	70.3	71	7.7	204	22.0	925	100	

จากตารางพบว่า กลุ่มที่ศึกษานี้ มีจำนวนนักเรียนชายและนักเรียนหญิง จำนวนใกล้เคียงกัน คือ นักเรียนชาย ร้อยละ 51.4 นักเรียนหญิง ร้อยละ 48.6

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนชายเลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 69.3 นักเรียนหญิงเลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 71.3 นักเรียนชายไม่ศึกษาต่อ ร้อยละ 8.4 นักเรียนหญิงไม่ศึกษาต่อ ร้อยละ 6.9

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อ ไม่ศึกษาต่อ และยังไม่ตัดสินใจ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน พบว่าสัดส่วนการกระจายไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 16

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภูมิลำเนาของนักเรียนกับความต้องการศึกษาต่อ

ภูมิลำเนา ของนักเรียน	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ						รวม		χ^2
	ศึกษาต่อ		ไม่ศึกษาต่อ		ยังไม่ตัดสินใจ				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
อ.ป่อทอง	246	60.4	48	11.8	113	27.8	407	44.0	42.16*
อ.พนัสนิคม	329	78.9	18	4.3	70	16.8	417	45.1	
อ.หนองใหญ่	69	76.7	5	5.6	16	17.8	90	9.7	
อื่น ๆ	6	54.5	-	-	5	45.5	11	1.2	
รวม	650	70.3	71	7.7	204	22.0	925	100	

*P < .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ศึกษานี้ ส่วนมากภูมิลำเนาอยู่ใน อำเภอพนัสนิคม และ อำเภอบ่อทอง จำนวนร้อยละ 45.1 และร้อยละ 44 ตามลำดับ นอกนั้นอำเภอหนองใหญ่และอื่นๆ

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ใน อำเภอพนัสนิคม เลือกศึกษาต่อร้อยละ 78.9 นักเรียนในอำเภอหนองใหญ่เลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 76.7 ส่วนนักเรียนที่อยู่ในอำเภอบ่อทอง เลือกศึกษาต่อก่อนข้างน้อย จำนวน ร้อยละ 60.4

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อ ไม่ศึกษาต่อ และยังไม่ตัดสินใจ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา ภูมิลำเนาของนักเรียน แตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 42.16$)

จากตารางที่ 17

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรขนาดของครอบครัวนักเรียนกับ
ความต้องการศึกษาต่อ

ขนาดของ ครอบครัว	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ						รวม	ร้อยละ	χ^2
	ศึกษาต่อ		ไม่ศึกษาต่อ		ยังไม่ตัดสินใจ				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
ไม่เกิน 3 คน	63	70.8	9	10.1	17	19.1	89	9.6	3.90
4 - 5 คน	303	70.6	37	8.6	89	20.8	429	46.4	
6 คนขึ้นไป	284	69.8	25	6.1	98	24.1	407	44.0	
รวม	650	70.3	71	7.7	204	22.0	925	100	

จากตารางพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ศึกษานี้ ส่วนใหญ่มีขนาดครอบครัว 4-5 คน ร้อยละ 46.4 และมีขนาดครอบครัว 6 คนขึ้นไป ร้อยละ 44.0

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อพบว่า นักเรียนที่มีขนาดครอบครัวตั้งแต่ไม่เกิน 3 คน ถึง 6 คนขึ้นไป เลือกศึกษาต่อใกล้เคียงกัน ประมาณร้อยละ 70

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อ ไม่ศึกษาต่อ และยังไม่ตัดสินใจ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา ขนาดของครอบครัว แตกต่างกันพบว่า สัดส่วนการกระจายไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 18

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความสมบูรณ์ของครอบครัวในด้าน
การมีชีวิตอยู่ของบิดามารดากับความต้องการศึกษาต่อ

ความ สมบูรณ์ ของครอบครัว	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ						รวม		χ^2
	ศึกษาต่อ		ไม่ศึกษาต่อ		ยังไม่ตัดสินใจ				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
บิดา มารดามี ชีวิตอยู่	586	70.9	55	6.7	186	22.5	827	89.4	13.92*
บิดาเสียชีวิต	50	64.1	14	17.9	14	17.9	78	8.4	
มารดาเสียชีวิต	12	70.6	2	11.8	3	17.6	17	1.8	
เสียชีวิตทั้ง บิดามารดา	2	66.7	-	-	1	33.3	3	0.3	
รวม	650	70.3	71	7.7	204	22.0	925	100	

*P < .05

ตารางที่ 19

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความสมบูรณ์ของครอบครัวในด้าน
การอยู่ร่วมของบิดามารดากับความต้องการศึกษาต่อ

ความสมบูรณ์ ของครอบครัว	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ						รวม		χ^2
	ศึกษาต่อ		ไม่ศึกษาต่อ		ยังไม่ตัดสินใจ				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
บิดา มารดา อยู่ด้วยกัน	515	72.7	41	5.8	152	21.5	708	85.6	10.21*
บิดามารดา แยกกันอยู่	71	59.7	14	11.8	34	28.6	119	14.4	
รวม	586	70.9	55	6.7	186	22.5	827	100	

*P < .05

จากตารางที่ 18 และตารางที่ 19 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มที่ศึกษานี้ ส่วนใหญ่ บิดามารดายังมีชีวิตอยู่ร้อยละ 89.4 และในจำนวนบิดามารดาที่มีชีวิตอยู่ ร้อยละ 85.6 ที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อพบว่า นักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันเลือกศึกษาต่อร้อยละ 72.7 ส่วนนักเรียนที่บิดามารดาแยกกันอยู่เลือกศึกษาต่อร้อยละ 59.7

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อ ไม่ศึกษาต่อ และยังไม่ตัดสินใจ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา ความสมบูรณ์ของครอบครัวแตกต่างกัน พบว่าสัดส่วนการกระจายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 13.92$ และ 10.21)

ตารางที่ 20

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการศึกษาสูงสุดของพี่นักเรียน กับความต้องการศึกษาต่อ

การศึกษาสูงสุดของพี่	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ						รวม		χ^2
	ศึกษาต่อ		ไม่ศึกษาต่อ		ยังไม่ตัดสินใจ				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ได้รับการศึกษา	17	54.8	7	22.6	7	22.6	31	4.7	22.40*
ประถมศึกษา	183	58.3	39	12.4	92	29.3	314	47.2	
มัธยมศึกษาตอนต้น	125	65.8	15	7.9	50	26.3	190	28.6	
มัธยมศึกษาตอนปลาย, ปวช.	76	74.5	6	5.9	20	19.6	102	15.3	
อนุปริญญา, ปวส.	12	92.3	-	-	1	7.7	13	2.0	
ปริญญาตรีและสูงกว่า	12	80.0	1	6.7	2	13.3	15	2.2	
รวม	425	63.9	68	10.2	172	25.9	665	100	

*P < .05

จากตารางพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ศึกษา ส่วนใหญ่มีพี่ที่จบการศึกษาสูงสุดระดับประถมศึกษา ร้อยละ 47.2 รองลงมาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 28.6 ใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนที่มีพีเจบการศึกษาอนุปริญญา, ปวส. เลือกศึกษาต่อร้อยละ 92.3 มีพีเจบปริญญาตรีและสูงกว่า เลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 80.0 และ จบมัธยมศึกษาตอนปลาย, ปวช. เลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 74.5

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อ ไม่ศึกษาต่อ และยังไม่ตัดสินใจ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา การศึกษาสูงสุดของพีที่แตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 22.40$)

ตารางที่ 21

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา กับความต้องการศึกษาต่อ

จำนวนพี่น้อง ร่วมบิดา มารดา	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ						รวม		χ^2
	ศึกษาต่อ		ไม่ศึกษาต่อ		ยังไม่ตัดสินใจ				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
บุตรคนเดียว	26	70.3	2	5.4	9	24.3	37	4.0	10.59
2 - 3 คน	346	73.9	35	7.5	87	18.6	468	50.6	
4 - 5 คน	216	68.4	25	7.9	75	23.7	316	34.2	
6 คนขึ้นไป	62	59.6	9	8.7	33	31.7	104	11.2	
รวม	650	70.3	71	7.7	204	22.0	925	100	

จากตารางพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ศึกษาส่วนใหญ่มีพี่น้องร่วมบิดามารดา 2-3 คน ร้อยละ 50.6 รองลงมา มีพี่น้องร่วมบิดามารดา 4-5 คน ร้อยละ 34.2

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนมีพี่น้องร่วมบิดา 2-3 คน เลือกศึกษาต่อร้อยละ 73.9 เป็นบุตรคนเดียว เลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 70.3 และนักเรียนที่มีพี่น้องร่วมบิดามารดา 6 คนขึ้นไป ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อหรือไม่ ร้อยละ 31.7

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อ ไม่ศึกษาต่อ และยังไม่ตัดสินใจ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดาแตกต่างกันพบว่า สัดส่วนการกระจายไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 22

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการศึกษาของบิดากับความต้องการศึกษาต่อ

การศึกษา ของบิดา	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ						รวม		χ^2
	ศึกษาต่อ		ไม่ศึกษาต่อ		ยังไม่ตัดสินใจ				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ได้เรียน อ่าน ออกเขียนได้	61	58.7	11	10.6	32	30.8	104	13.2	18.27
ประถมศึกษา	429	72.1	37	6.2	129	21.7	595	75.8	
มัธยมศึกษา ตอนต้น	37	78.7	1	2.1	9	19.1	47	6.0	
มัธยมศึกษา ตอนปลาย, ปวช.	14	66.7	1	4.8	6	28.6	21	2.7	
อนุปริญญา, ปวส.	5	83.3	1	16.7	-	-	6	0.8	
ปริญญาตรี และ สูงกว่า	12	100	-	-	-	-	12	1.5	
รวม	558	71.1	51	6.5	176	22.4	785	100	

จากตารางพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ศึกษา มีบิดาจบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 75.8 รองลงมาไม่ได้เรียน อ่านออกเขียนได้ ร้อยละ 13.2

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อ พบว่านักเรียนที่มีบิดาจบการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า เลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 100 รองลงมาจบการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. เลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 83.3

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อ ไม่ศึกษาต่อ และยังไม่ตัดสินใจ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา การศึกษาของบิดาแตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 23

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการศึกษาของมารดากับความต้องการศึกษาต่อ

การศึกษา ของมารดา	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ						รวม		χ^2
	ศึกษาต่อ		ไม่ศึกษาต่อ		ยังไม่ตัดสินใจ				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ได้เรียน อ่าน ออกเขียนได้	117	63.6	21	11.4	46	25.0	184	21.2	14.50
ประถมศึกษา	440	71.0	42	6.8	138	22.2	620	71.5	
มัธยมศึกษา ตอนต้น	36	85.7	1	2.4	5	11.9	42	4.8	
มัธยมศึกษาตอน ปลาย, ปวช.	8	80.0	1	10.0	1	10.0	10	1.2	
อนุปริญญา, ปวส.	6	85.7	-	-	1	14.3	7	0.8	
ปริญญาตรี และ สูงกว่า	4	100	-	-	-	-	4	0.5	
รวม	611	70.5	65	7.5	191	22.0	867	100	

จากตารางพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ศึกษา มีมารดาจบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 71.5 รองลงมาไม่ได้เรียน อ่านออกเขียนได้ ร้อยละ 21.2

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนมีมารดาจบการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า เลือกศึกษาต่อร้อยละ 100 รองลงมาจบการศึกษาระดับอนุปริญญา, ปวส. เลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 85.7

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อ ไม่ศึกษาต่อ และยังไม่ตัดสินใจ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา การศึกษาของมารดาแตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 24

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอาชีพหลักของบิดากับความต้องการศึกษาต่อ

อาชีพหลัก ของบิดา	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ						รวม		χ^2
	ศึกษาต่อ		ไม่ศึกษาต่อ		ยังไม่ตัดสินใจ				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่มีอาชีพ,	13	65.0	3	15.0	4	20.0	20	2.5	38.47*
หัตถกรรมใน ครัวเรือน	5	71.4	-	-	2	28.6	7	0.9	
รับจ้างทั่วไป	148	61.7	26	10.8	66	27.4	240	30.6	
เกษตรกรรม	221	70.8	16	5.1	75	24.0	312	39.7	
พนักงานบริษัท	41	87.2	-	-	6	12.8	47	6.0	
ค้าขาย	76	78.4	5	5.2	16	16.5	97	12.4	
รับราชการ	46	92.0	1	2.0	3	6.0	50	6.4	
อื่น ๆ	8	66.7	-	-	4	33.3	12	1.5	
รวม	558	71.1	51	6.5	176	22.4	785	100	

*P = < .05

จากตารางพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ศึกษา ส่วนใหญ่บิดามีอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 39.7 รองลงมาคืออาชีพรับจ้าง ร้อยละ 30.6

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อ พบว่านักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพรับราชการ เลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 92.0 รองลงมาคืออาชีพพนักงานบริษัท เลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 87.2 และอาชีพค้าขายเลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 78.4

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อ ไม่ศึกษาต่อ และยังไม่ตัดสินใจ ระหว่างกลุ่มที่มีภูมิลำเนา อาชีพหลักของบิดาแตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 38.47$)

ตารางที่ 25
แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอาชีพหลักของมารดา
กับความต้องการศึกษาต่อ

อาชีพหลัก ของมารดา	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ						รวม		χ^2
	ศึกษาต่อ		ไม่ศึกษาต่อ		ยังไม่ตัดสินใจ				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่มีอาชีพ	88	73.3	6	5.0	26	21.7	120	13.8	28.67*
หัตถกรรมใน ครัวเรือน	8	66.7	1	8.3	3	25.0	12	1.4	
รับจ้างทั่วไป	129	60.6	25	11.7	59	27.7	213	24.6	
เกษตรกรรม	214	68.8	25	8.0	72	23.2	311	35.9	
พนักงาน บริษัท	26	83.9	-	-	5	16.1	31	3.6	
ค้าขาย	133	79.6	8	4.8	26	15.6	167	19.3	
รับราชการ	11	100	-	-	-	-	11	1.3	
อื่น ๆ	2	100	-	-	-	-	2	0.2	
รวม	611	70.5	65	7.5	191	22.0	867	100	

*P < .05

จากตารางพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ศึกษาส่วนใหญ่มารดามีอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 35.9 รองลงมา มีอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 24.6 และมีอาชีพค้าขาย ร้อยละ 19.3

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนที่มีมารดารับราชการและอาชีพอื่น ๆ ศึกษาต่อ ร้อยละ 100 รองลงมา มีมารดาประกอบอาชีพพนักงานบริษัท เลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 83.9 และมีอาชีพค้าขาย เลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 79.6

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อ ไม่ศึกษาต่อ และยังไม่ตัดสินใจ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา อาชีพหลักของมารดาแตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 28.67$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 26

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดา
กับความต้องการศึกษาต่อ

รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน ของบิดา	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ต้องการ การศึกษาต่อ						รวม		χ^2
	ศึกษาต่อ		ไม่ศึกษาต่อ		ยังไม่ตัดสินใจ				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่มีรายได้ ไม่เกิน 3,000	146	57.9	29	11.5	77	30.6	252	32.1	49.57*
3,001 - 7,000	281	72.8	19	4.9	86	22.3	386	49.2	
7,001 - 11,000	102	90.3	1	0.9	10	8.8	113	14.4	
11,001-15,000	20	87.0	1	4.3	2	8.7	23	2.9	
มากกว่า 15,000	9	81.8	1	9.1	1	9.1	11	1.4	
รวม	558	71.1	51	6.5	176	22.4	785	100	

*P < .05

จากตารางพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ศึกษา บิดามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 3,001 ถึง 7,000 บาท ร้อยละ 49.2 รองลงมาไม่มีรายได้ และมีรายได้ไม่เกิน 3,000 บาท ร้อยละ 32.1

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนที่มีบิดามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 7,001 ถึง 11,000 บาท เลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 90.3 รองลงมามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 11,001 ถึง 15,000 บาท เลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 87.0 และนักเรียนที่มีบิดาไม่มีรายได้ ถึง มีรายได้ไม่เกิน 3,000 บาท ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อหรือไม่ ร้อยละ 30.6

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อ ไม่ศึกษาต่อ และยังไม่ตัดสินใจ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดาแตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 49.57$)

ตารางที่ 27

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดา
กับความต้องการศึกษาต่อ

รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน ของมารดา	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ						รวม		χ^2
	ศึกษาต่อ		ไม่ศึกษาต่อ		ยังไม่ตัดสินใจ				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่มีรายได้-ไม่เกิน 3,000	259	62.9	44	10.7	109	26.4	412	47.5	36.61*
3,001 - 7,000	260	74.3	16	4.6	74	21.1	350	40.4	
7,001 - 11,000	76	88.4	3	3.5	7	8.1	86	9.9	
11,001-15,000	8	100	-	-	-	-	8	0.9	
มากกว่า 15,000	8	72.7	2	18.2	1	9.1	11	1.3	
รวม	611	70.5	65	7.5	191	22.0	867	100	

*P < .05

จากตารางพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ศึกษามารดาไม่มีรายได้ ถึงมีรายได้ไม่เกิน 3,000 บาท ต่อเดือนร้อยละ 47.5 รองลงมามีรายได้ระหว่าง 3,001 ถึง 7,000 บาท ต่อเดือน ร้อยละ 40.4

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนที่มีมารดามีรายได้ ระหว่าง 11,001 ถึง 15,000 บาทต่อเดือนศึกษาต่อ ร้อยละ 100 รองลงมามีรายได้ระหว่าง 7,001 ถึง 11,000 บาท เลือกลงศึกษาต่อ ร้อยละ 88.4 และนักเรียนที่มารดาไม่มีรายได้ ถึงมีรายได้ไม่เกิน 3,000 บาท ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อหรือไม่ ร้อยละ 26.4

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อ ไม่ศึกษาต่อ และยังไม่ตัดสินใจ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดาแตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 36.61$)

* เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 28

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษากับความต้องการศึกษาต่อ

ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ						รวม		χ^2
	ศึกษาต่อ		ไม่ศึกษาต่อ		ยังไม่ตัดสินใจ				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
มีปัญหา	199	63.2	28	8.9	88	27.9	315	34.1	11.83*
ไม่มีปัญหา	451	73.9	43	7.1	116	19.0	610	65.9	
รวม	650	70.3	71	7.7	204	22.0	925	100	

*P < .05

จากตารางพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา ร้อยละ 34.1 และไม่มีปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา ร้อยละ 65.9 นักเรียนที่ไม่มีปัญหา เลือกศึกษาต่อร้อยละ 73.9 นักเรียนที่มีปัญหาเลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 63.2

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อ ไม่ศึกษาต่อ และยังไม่ตัดสินใจ ระหว่างกลุ่มที่มีภูมิหลัง ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษาแตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 11.83$)

ตารางที่ 29

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรบุคคลที่ร่วมพักอาศัยระหว่างเรียนของนักเรียน
กับความต้องการศึกษาต่อ

บุคคลที่ร่วม พักอาศัย	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ						รวม		χ^2
	ศึกษาต่อ		ไม่ศึกษาต่อ		ยังไม่ตัดสินใจ				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
บิดา	23	60.5	4	10.5	11	28.9	38	4.1	29.43 *
มารดา	75	59.1	23	18.1	29	22.8	127	13.7	
บิดา - มารดา	481	72.5	40	6.0	142	21.4	663	71.7	
ผู้อุปการะ	69	74.2	3	3.2	21	22.6	93	10.1	
อื่นๆ	2	50.0	1	25.0	1	25.0	4	0.4	
รวม	650	70.3	71	7.7	204	22.0	925	100	

*P < .05

จากตารางพบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนจะพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 71.7 รองลงมาพักอาศัยกับมารดา ร้อยละ 13.7 และอยู่กับผู้อุปการะ ร้อยละ 10.1

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนที่พักอยู่กับผู้อุปการะ ศึกษาต่อ ร้อยละ 74.2 รองลงมาพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา เลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 72.5

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อ ไม่ศึกษาต่อ และยังไม่ตัดสินใจ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา บุคคลที่ร่วมพักอาศัยระหว่างเรียนของนักเรียนแตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 29.43$)

ตารางที่ 30
แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคะแนนสะสมของนักเรียน
กับความต้องการศึกษาต่อ

คะแนนสะสม ของนักเรียน	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ						รวม		χ^2
	ศึกษาต่อ		ไม่ศึกษาต่อ		ยังไม่ตัดสินใจ				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่เกิน 1.50	52	52.5	11	11.1	36	36.4	99	10.7	54.59*
1.51 - 2.00	162	60.4	32	11.9	74	27.6	268	29.0	
2.01 - 2.50	226	74.6	15	5.0	62	20.4	303	32.8	
2.51 - 3.00	145	79.7	12	6.6	25	13.7	182	19.7	
3.01 - 3.50	55	87.3	1	1.6	7	11.1	63	6.8	
3.51 - 4.00	10	100	-	-	-	-	10	1.0	
รวม	650	70.3	71	7.7	204	22.0	925	100	

*P < .05

จากตารางพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ศึกษา ส่วนใหญ่มีคะแนนสะสมระหว่าง 2.01 ถึง 2.50 จำนวน ร้อยละ 32.8 รองลงมา มีคะแนนสะสมระหว่าง 1.51 ถึง 2.00 ร้อยละ 29.0 และมีคะแนนระหว่าง 2.51 ถึง 3.00 จำนวนร้อยละ 19.7

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อ พบว่านักเรียนที่มีคะแนนสะสมยิ่งมาก เปอร์เซ็นต์ความต้องการศึกษาต่อยิ่งมากขึ้น เปอร์เซ็นต์ของการตัดสินใจไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อหรือไม่ยิ่งลดลง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อ ไม่ศึกษาต่อ และยังไม่ตัดสินใจ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา คะแนนสะสมของนักเรียนแตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 54.59$)

ตารางที่ 31

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการได้รับการแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อจากโรงเรียนกับความต้องการศึกษาต่อ

การได้รับการแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อจากโรงเรียน	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ						รวม		χ^2
	ศึกษาต่อ		ไม่ศึกษาต่อ		ยังไม่ตัดสินใจ				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่เกิน 2 ครั้ง	307	67.3	39	8.6	110	24.1	456	49.3	7.91
3 - 6 ครั้ง	254	73.2	19	5.5	74	21.3	347	37.5	
7 ครั้งขึ้นไป	89	73.0	13	10.7	20	16.4	122	13.2	
รวม	650	70.3	71	7.7	204	22.0	925	100	

จากตารางพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ศึกษา ได้รับการแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อจากโรงเรียน จำนวนไม่เกิน 2 ครั้ง จำนวนร้อยละ 49.3 จำนวน 3 ครั้ง ถึง 6 ครั้ง ร้อยละ 37.5

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อพบว่า นักเรียนที่ได้รับการแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาจากโรงเรียน 3 ถึง 6 ครั้ง และ 7 ครั้งขึ้นไปเลือกศึกษาต่อร้อยละ 73 และนักเรียนที่ได้รับการแนะนำจำนวนครั้งยิ่งมาก เปอร์เซนต์ของการตัดสินใจไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อหรือไม่ยิ่งน้อยลง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อ ไม่ศึกษาต่อ และยังไม่ตัดสินใจระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา การได้รับการแนะนำการศึกษาต่อจากโรงเรียน แตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 32

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการสนับสนุนให้เรียนสูง ๆ ขึ้นไป
จากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะกับความต้องการศึกษาต่อ

การสนับสนุน ให้เรียนสูง ๆ ขึ้นไปจากบิดา มารดาหรือ ผู้อุปการะ	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ						รวม		χ^2
	ศึกษาต่อ		ไม่ศึกษาต่อ		ยังไม่ตัดสินใจ				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ให้เลย	3	42.9	1	14.2	3	42.9	7	0.8	112.51*
น้อย	12	29.3	13	31.7	16	39.0	41	4.4	
ปานกลาง	177	56.9	41	13.2	93	29.9	311	33.6	
มาก	458	80.9	16	2.8	92	16.3	566	61.2	
รวม	650	70.3	71	7.7	204	22.0	925	100	

*P < .05

จากตารางพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ศึกษา ได้รับการสนับสนุนให้เรียนสูง ๆ ขึ้นไปจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะระดับมาก ร้อยละ 61.2 รองลงมาระดับปานกลาง ร้อยละ 33.6

เมื่อพิจารณาความต้องการศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนให้เรียนสูง ๆ ขึ้นไปจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะในระดับมาก เลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 80.9 รองลงมาได้รับการสนับสนุนในระดับปานกลาง เลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 56.9 และนักเรียนที่ไม่ได้รับการสนับสนุนให้เรียนสูง ๆ ขึ้นไปจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อหรือไม่ ร้อยละ 42.9

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อ ไม่ศึกษาต่อ และยังไม่ตัดสินใจ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา การสนับสนุนให้เรียนสูง ๆ ขึ้นไปจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะแตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

($\chi^2 = 112.51$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 33

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการให้กำลังใจในการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะกับความต้องการศึกษาต่อ

การให้กำลังใจ ในการเรียน จากบิดา มารดาหรือ ผู้อุปการะ	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ						รวม		χ^2
	ศึกษาต่อ		ไม่ศึกษาต่อ		ยังไม่ตัดสินใจ				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ให้เลย	7	70.0	-	-	3	30.0	10	1.1	50.85*
น้อย	34	42.0	14	17.3	33	40.7	81	8.7	
ปานกลาง	332	67.9	39	8.0	118	24.1	489	52.9	
มาก	277	80.3	18	5.2	50	14.5	345	37.3	
รวม	650	70.3	71	7.7	204	22.0	925	100	

*P < .05

จากตารางพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ศึกษาส่วนใหญ่ได้รับกำลังใจในการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะระดับปานกลางร้อยละ 52.9 รองลงมาได้รับกำลังใจในการเรียนในระดับมาก ร้อยละ 37.3

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนที่ได้รับกำลังใจในการเรียนจาก บิดา มารดาหรือผู้อุปการะในระดับมาก เลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 80.3

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อ ไม่ศึกษาต่อ และยังไม่ตัดสินใจ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา การให้กำลังใจในการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะแตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 50.85$)

ตารางที่ 34

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อ
จากบิดา มารดาหรือผู้ปกครองกับความต้องการศึกษาต่อ

การแนะนำเกี่ยว กับการศึกษาต่อ	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ						รวม		χ^2
	ศึกษาต่อ		ไม่ศึกษาต่อ		ยังไม่ตัดสินใจ				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
จากบิดามารดา หรือผู้ปกครอง									
ไม่ให้เลย	3	27.3	5	45.5	3	27.2	11	1.2	91.76*
น้อย	44	42.3	18	17.3	42	40.4	104	11.2	
ปานกลาง	354	69.0	41	8.0	118	23.0	513	55.5	
มาก	249	83.8	7	2.4	41	13.8	297	32.1	
รวม	650	70.3	71	7.7	204	22.0	925	100	

*P < .05

จากตารางพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ศึกษาส่วนใหญ่ ได้รับการแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อ
จากบิดา มารดาหรือผู้ปกครองในระดับปานกลาง ร้อยละ 55.5 รองลงมาได้รับการแนะนำเกี่ยว
กับการศึกษาต่อ ในระดับมาก ร้อยละ 32.1

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อพบว่า นักเรียนที่ได้รับการแนะนำเกี่ยวกับการ
ศึกษาต่อจากบิดา มารดาหรือผู้ปกครองในระดับมาก เลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 83.8 รองลงมาได้รับ
การแนะนำในระดับปานกลาง ระดับน้อยและไม่ให้เลย เลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 69.0, 42.3 และ
27.3 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อ ไม่ศึกษาต่อ และยังไม่ตัดสินใจ
ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา การแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อจากบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง
แตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

($\chi^2 = 91.76$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 35

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการจัดทุนทรัพย์เพื่อเตรียมตัวศึกษาต่อจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะกับความต้องการศึกษาต่อ

การจัดทุนทรัพย์ เพื่อเตรียมตัวศึกษา ต่อจากบิดา มารดา หรือผู้อุปการะ	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ						รวม		χ^2
	ศึกษาต่อ		ไม่ศึกษาต่อ		ยังไม่ตัดสินใจ				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ให้เลย	3	37.5	4	50.0	1	12.5	8	0.9	74.25*
น้อย	79	48.8	20	12.3	63	38.9	162	17.5	
ปานกลาง	468	73.1	44	6.9	128	20.0	640	69.2	
มาก	100	87.0	3	2.6	12	10.4	115	12.4	
รวม	650	70.3	71	7.7	204	22.0	925	100	

*P < .05

จากตารางพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ศึกษานี้ ส่วนใหญ่ได้รับการจัดทุนทรัพย์เพื่อเตรียมตัวศึกษาต่อจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ ในระดับปานกลาง จำนวน ร้อยละ 69.2 รองลงมาได้รับการจัดทุนทรัพย์เพื่อเตรียมตัวศึกษาต่อในระดับน้อย จำนวน ร้อยละ 17.5

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดทุนทรัพย์เพื่อเตรียมตัวศึกษาต่อในระดับมาก เลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 87.0 รองลงมา ระดับปานกลาง ระดับน้อย และไม่ให้เลย เลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 73.1, 48.8 และ 37.5 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อ ไม่ศึกษาต่อ และยังไม่ตัดสินใจ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา การจัดทุนทรัพย์เพื่อเตรียมตัวศึกษาต่อจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะแตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 74.25$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 36

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความเอาใจใส่ในเรื่องการเรียน
จากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะกับความต้องการศึกษาต่อ

ความเอาใจใส่ใน เรื่องการเรียนรู้	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ						รวม		χ^2
	ศึกษาต่อ		ไม่ศึกษาต่อ		ยังไม่ตัดสินใจ				
จากบิดามารดา หรือผู้อุปการะ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ให้เลย	5	83.3	1	16.7	-	-	6	0.6	27.91*
น้อย	40	49.4	13	16.0	28	34.6	81	8.8	
ปานกลาง	398	69.7	45	7.9	128	22.4	571	61.7	
มาก	207	77.5	12	4.5	48	18.0	267	28.9	
รวม	650	70.3	71	7.7	204	22.0	925	100	

*P < .05

จากตารางพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ศึกษานี้ ส่วนใหญ่ได้รับความเอาใจใส่ในเรื่องการเรียน
จากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ ในระดับปานกลาง ร้อยละ 61.7 รองลงมาได้รับความเอาใจใส่ใน
เรื่องการเรียนรู้ ในระดับมาก ร้อยละ 28.9

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อ พบว่านักเรียนที่ไม่ได้รับความเอาใจใส่ในเรื่อง
การเรียนรู้จากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ เลือกไม่ศึกษาต่อ ร้อยละ 16.7 และนักเรียนที่ ได้รับความ
เอาใจใส่ในเรื่องการเรียนรู้จากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะยิ่งมาก นักเรียนจะเลือกไม่ศึกษาต่อลดลง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อ ไม่ศึกษาต่อ และยังไม่ตัดสินใจ
ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิหลัง ความเอาใจใส่ในเรื่องการเรียนรู้จากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ
แตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

($\chi^2 = 27.91$)

ตารางที่ 37

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะกับความต้องการศึกษาต่อ

การให้ความร่วมมือ ในการแก้ปัญหา การเรียนจากบิดา มารดาหรือ ผู้อุปการะ	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ						รวม		χ^2
	ศึกษาต่อ		ไม่ศึกษาต่อ		ยังไม่ตัดสินใจ				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ให้เลย	6	60.0	2	20.0	2	20.0	10	1.1	35.12*
น้อย	72	50.7	16	11.3	54	38.0	142	15.4	
ปานกลาง	389	72.8	37	6.9	108	20.2	534	57.7	
มาก	183	76.6	16	6.7	40	16.7	239	25.8	
รวม	650	70.3	71	7.7	204	22.0	925	100	

*P < .05

จากตารางพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ศึกษา ได้รับการให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ ในระดับปานกลาง ร้อยละ 57.7 รองลงมาให้ความร่วมมือในระดับมาก ร้อยละ 25.8

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะระดับมาก เลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 76.6 รองลงมาได้รับการให้ความร่วมมือในระดับปานกลาง เลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 72.8

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อ ไม่ศึกษาต่อ และยังไม่ตัดสินใจ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา การให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะแตกต่างกัน พบว่าสัดส่วนการกระจายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 35.12$)

ตารางที่ 38

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการเดินทางมาโรงเรียน
กับความต้องการศึกษาต่อ

การเดินทาง มาโรงเรียน	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ						รวม		χ^2
	ศึกษาต่อ		ไม่ศึกษาต่อ		ยังไม่ตัดสินใจ				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เดินมาเรียน	49	56.3	14	16.1	24	27.6	87	9.4	21.81*
รถจักรยาน	53	63.9	6	7.2	24	28.9	83	9.0	
รถจักรยานยนต์	207	72.9	24	8.4	53	18.7	284	30.7	
รถโดยสาร ประจำทาง	189	73.8	17	6.7	50	19.5	256	27.7	
รถยนต์ส่วนตัว	30	73.2	3	7.3	8	19.5	41	4.4	
รถยนต์รับส่ง ของบริษัท, ประจำทาง	122	70.1	7	4.0	45	25.9	174	18.8	
รวม	650	70.3	71	7.7	204	22.0	925	100	

*P < .05

จากตารางพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ศึกษา ส่วนใหญ่เดินทางมาโรงเรียน ด้วยรถจักรยานยนต์ ร้อยละ 30.7 รองลงมาเดินทางมาโรงเรียน โดยรถโดยสารประจำทาง ร้อยละ 27.7

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนที่เดินทางมาโรงเรียนโดยรถจักรยานยนต์, รถโดยสารประจำทาง, รถยนต์ส่วนตัว เลือกศึกษาต่อประมาณร้อยละ 73 รองลงมาเดินทางมาโรงเรียนด้วยรถรับส่งของบริษัท, ประจำทางเลือกศึกษาต่อร้อยละ 70.1

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อ ไม่ศึกษาต่อ และยังไม่ตัดสินใจ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา การเดินทางมาโรงเรียนแตกต่างกัน พบว่าสัดส่วนการกระจายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 21.81$)

โดยสรุปจากตารางที่ 15 ถึง ตารางที่ 38 พบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อ คือ (1) ภูมิลำเนาของนักเรียน (2) ความสมบูรณ์ของครอบครัวในด้านการมีชีวิตอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของบิดา มารดา (3) ความสมบูรณ์ของครอบครัวในด้านการอยู่ร่วมของบิดา มารดา (4) การศึกษาสูงสุดของพี่ (5) อาชีพหลักของบิดา (6) อาชีพหลักของมารดา (7) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดา (8) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดา (9) ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา (10) บุคคลที่ร่วมพักอาศัยระหว่างเรียน (11) คะแนนสะสมของนักเรียน (12) การสนับสนุนให้เรียนสูง ๆ ขึ้นไปจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ (13) การให้กำลังใจในการเรียนจากบิดามารดาหรือผู้อุปการะ (14) การแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่จากบิดามารดาหรือผู้อุปการะได้ (15) การจัดหาทุนทรัพย์เพื่อเตรียมตัวศึกษาต่จากบิดามารดาหรือผู้อุปการะ (16) ความเอาใจใส่ในเรื่องการเรียนจากบิดามารดาหรือผู้อุปการะ (17) การให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียนจากบิดามารดาหรือผู้อุปการะ (18) การเดินทางมาโรงเรียน

2.2 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญ และยังไม่เลือกสายวิชา

รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังตารางที่ 39 ถึงตารางที่ 62 ดังนี้

ตารางที่ 39

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศของนักเรียน กับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา

เพศ	จำนวน/ ร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสายวิชา						รวม		χ^2
	สายอาชีพ		สายสามัญ		ยังไม่เลือกสายวิชา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ชาย	215	65.3	75	22.8	39	11.9	329	50.6	8.87*
หญิง	184	57.3	72	22.4	65	20.2	321	49.4	
รวม	399	61.4	147	22.6	104	16.0	650	100	

*P < .05

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา จำนวน 650 คน ที่เลือกศึกษาต่อ พบว่า ในภาพรวมนักเรียนที่ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญ และ ยังไม่เลือกสายวิชา คิดเป็นร้อยละ 61.4, 22.6 และ 16.0 ตามลำดับ เมื่อพิจารณา

แยกตามกลุ่มเพศ พบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ เอกสารนี้เป็นเอกสารทสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สายสามัญ และยังไม่เลือกสายวิชาในสัดส่วนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 8.87$) โดยพบว่านักเรียนชายสนใจศึกษาต่อสายอาชีพมากกว่านักเรียนหญิง คือ นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงเรียนศึกษาต่อสายอาชีพร้อยละ 65.3 และ 57.3 ในขณะที่นักเรียนหญิงยังไม่เลือกสายวิชามากกว่านักเรียนชาย

ตารางที่ 40

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภูมิลำเนาของนักเรียน
กับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา

ภูมิลำเนาของ นักเรียน	จำนวน/ ร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสายวิชา						รวม		χ^2
	สายอาชีพ		สายสามัญ		ยังไม่เลือกสายวิชา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
อ. ปอทอง	159	64.6	46	18.7	41	16.7	246	37.8	8.37
อ. พนัสนิคม	202	61.4	81	24.6	46	14.0	329	50.6	
อ. หนองใหญ่	35	50.7	19	27.5	15	21.7	69	10.6	
อื่น ๆ	3	50.0	1	16.7	2	33.3	6	1.0	
รวม	399	61.4	147	22.6	104	16.0	650	100	

จากตารางพบว่า นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อ มีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอพนัสนิคม จำนวนร้อยละ 50.6 อำเภอปอทอง จำนวนร้อยละ 37.8 นอกนั้นอยู่ในอำเภอหนองใหญ่และอื่นๆ แต่เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ พบว่า นักเรียนอำเภอปอทองมีความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ จำนวนร้อยละ 64.6 นักเรียนจากอำเภอพนัสนิคมเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ร้อยละ 61.4

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญและยังไม่เลือกสายวิชา ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนาของนักเรียนอาศัยแตกต่างกัน พบว่าสัดส่วนการ กระจายไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 41

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรขนาดครอบครัวของนักเรียน
กับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา

ขนาดของ ครอบครัว	จำนวน/ ร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสายวิชา						รวม		χ^2
	สายอาชีพ		สายสามัญ		ยังไม่เลือกสายวิชา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่เกิน 3 คน	41	65.1	8	12.7	14	22.2	63	9.7	11.08*
4 - 5 คน	184	60.7	63	20.8	56	18.5	303	46.6	
6 คนขึ้นไป	174	61.2	76	26.8	34	12.0	284	43.7	
รวม	399	61.4	147	22.6	104	16.0	650	100	

*P < .05

จากตาราง พบว่านักเรียนที่เลือกศึกษาต่อ ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีสมาชิกในครอบครัว 4 - 5 คน จำนวนร้อยละ 46.6 และสมาชิกในครอบครัว 6 คนขึ้นไป ร้อยละ 43.7 ในการเลือกศึกษาต่อ พบว่านักเรียนในกลุ่มต่าง ๆ เลือกศึกษาต่อสายอาชีพจำนวนใกล้เคียงกันประมาณร้อยละ 60

เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มขนาดของครอบครัว พบว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวขนาดต่างๆกัน ดัดสนใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญ หรือยังไม่เลือกสายวิชาในสัดส่วนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 11.08$) โดยพบว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวขนาด 6 คนขึ้นไป เลือกศึกษาต่อสายสามัญมากกว่าขนาดครอบครัวไม่เกิน 3 คน

ตารางที่ 42

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความสมบูรณ์ของครอบครัวในด้าน
การมีชีวิตอยู่ของบิดามารดากับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา

ความสมบูรณ์ ของครอบครัว	จำนวน/ ร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษา ต่อสายวิชา						รวม		χ^2
	สายอาชีพ		สายสามัญ		ยังไม่เลือกสายวิชา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
บิดามารดามีชีวิตอยู่	359	61.3	134	22.9	93	15.9	586	90.2	2.80
บิดาเสียชีวิต	32	64.0	9	18.0	9	18.0	50	7.7	
มารดาเสียชีวิต	6	50.0	4	33.3	2	16.7	12	1.8	
เสียชีวิตทั้งบิดา มารดา	2	100	-	-	-	-	2	0.3	
รวม	399	61.4	147	22.6	104	16.0	650	100	

ตารางที่ 43

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความสมบูรณ์ของครอบครัวในด้าน
การอยู่ร่วมของบิดามารดากับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา

ความสมบูรณ์ ของครอบครัว	จำนวน/ ร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษา ต่อสายวิชา						รวม		χ^2
	สายอาชีพ		สายสามัญ		ยังไม่เลือกสายวิชา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
บิดามารดาอยู่ ด้วยกัน	320	62.1	116	22.5	79	15.3	515	87.9	1.50
บิดามารดา แยก กันอยู่	39	54.9	18	25.4	14	19.7	71	12.1	
รวม	359	61.3	134	22.9	93	15.9	586	100	

จากตารางที่ 42 และตารางที่ 43 พบว่านักเรียนที่เลือกศึกษาต่อ จำนวน 650 คน
ร้อยละ 90.2 บิดามารดายังมีชีวิตอยู่ และในจำนวนบิดามารดายังมีชีวิตอยู่ 586 คน ร้อยละ 87.9
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญและยังไม่เลือกสายวิชา ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา ความสมบูรณ์ของครอบครัวแตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 44

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการศึกษาสูงสุดของนักเรียน
กับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา

การศึกษา สูงสุดของพี่	จำนวน/ ร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสายวิชา						รวม		χ^2
	สายอาชีพ		สายสามัญ		ยังไม่เลือกสาย วิชา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ได้รับการ ศึกษา	10	58.8	2	11.8	5	29.4	17	4.0	8.67
ประถมศึกษา	110	60.1	46	25.1	27	14.8	183	43.1	
มัธยมศึกษา ตอนต้น	82	65.6	22	17.6	21	16.8	125	29.4	
มัธยมศึกษา ตอนปลาย, ปวช.	42	55.3	20	26.3	14	18.4	76	17.9	
อนุปริญญา, ปวส.	6	50.0	3	25.0	3	25.0	12	2.8	
ปริญญาตรี และสูงกว่า	5	41.7	4	33.3	3	25.0	12	2.8	
รวม	255	60.0	97	22.8	73	17.2	425	100	

จากตารางพบว่า นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อส่วนใหญ่มีพี่จบการศึกษาสูงสุดชั้นประถมศึกษา ร้อยละ 43.1 รองลงมาคือมีพี่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 29.4 และจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย, ปวช. ร้อยละ 17.9

ด้านความต้องการศึกษาต่อพบว่า นักเรียนที่มีพี่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เลือกศึกษาต่อสายอาชีพร้อยละ 65.6 นักเรียนที่มีพี่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาและไม่ได้รับการศึกษ เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ร้อยละ 60.1 และ 58.8 เท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจ ศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญ และยังไม่เลือกสายวิชา ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนาหลังการศึกษาระดับสูงสุดของที่แตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 45

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจำนวนพี่น้องร่วมบิดา - มารดา กับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา

จำนวน พี่น้อง ร่วมบิดา มารดา	จำนวน/ ร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสายวิชา						รวม		χ^2
	สายอาชีพ		สายสามัญ		ยังไม่เลือกสายวิชา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
บุตรคนเดียว	18	69.2	4	15.4	4	15.4	26	4.0	12.11
2 - 3 คน	212	61.3	68	19.7	66	19.0	346	53.2	
4 - 5 คน	135	62.5	59	27.3	22	10.2	216	33.2	
6 คนขึ้นไป	34	54.8	16	25.8	12	19.4	62	9.5	
รวม	399	61.4	147	22.6	104	16.0	650	100	

จากตารางพบว่านักเรียนที่เลือกศึกษาต่อ มีพี่น้องร่วมบิดามารดา 2 - 3 คน จำนวนร้อยละ 53.2 รองลงมา มีพี่น้องร่วมบิดามารดา 4 - 5 คน จำนวนร้อยละ 33.2 นอกนั้นมีพี่น้องร่วมบิดามารดา จำนวน 6 คนขึ้นไป

ด้านความต้องการศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนที่เป็นบุตรคนเดียวเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ร้อยละ 69.2 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญ และยังไม่เลือกสายวิชา ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนาหลังจำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดาแตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 46

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการศึกษาของบิดา
กับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา

การศึกษา ของบิดา	จำนวน/ ร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสายวิชา						รวม		χ^2
	สายอาชีพ		สายสามัญ		ยังไม่เลือกสายวิชา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ได้เรียน ,อ่าน ออกเขียนได้	43	70.5	11	18.0	7	11.5	61	10.9	16.10
ประถมศึกษา	263	61.3	98	22.8	68	15.9	429	76.9	
มัธยมศึกษา	20	54.1	13	35.1	4	10.8	37	6.6	
มัธยมศึกษา ตอนปลาย, ปวช.	7	50.0	3	21.4	4	28.6	14	2.5	
อนุปริญญา, ปวส.	2	40.0	2	40.0	1	20.0	5	0.9	
ปริญญาตรี และสูงกว่า	4	33.3	7	58.3	1	8.3	12	2.2	
รวม	339	60.8	134	24.0	85	15.2	558	100	

จากตารางพบว่า นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อส่วนใหญ่ บิดาจบการศึกษาระดับประถมศึกษาจำนวนร้อยละ 76.9 รองลงมาไม่ได้เรียนและอ่านออกเขียนได้ ร้อยละ 10.9 นอกนั้นจบการศึกษาระดับอื่นๆ

เมื่อพิจารณาความต้องการศึกษาของนักเรียนแต่ละกลุ่มแล้ว พบว่า นักเรียนที่บิดาไม่ได้รับการศึกษา อ่านออกเขียนได้ ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ร้อยละ 70.5 และนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับประถมศึกษา ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ร้อยละ 61.3 นักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูงขึ้น จำนวนนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพจะลดลงตามลำดับ แต่จำนวนนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสายสามัญจะสูงขึ้น

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญและยังไม่เลือกสายวิชา ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนาหลังการศึกษาของบิดาแตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการเลือกสายวิชา ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่สนใจสมัครเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติให้น่าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้ากระจายไม่แตกต่างกัน

แม้ว่ากรณีนี้ยังไม่เห็นชัด แต่ทั้งนี้ยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 47

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการศึกษาของมารดา
กับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา

การศึกษา ของมารดา	จำนวน/ ร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสายวิชา						รวม		χ^2
	สายอาชีพ		สายสามัญ		ยังไม่เลือกสายวิชา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ได้เรียน อ่าน ออกเขียนได้	73	62.4	25	21.4	19	16.2	117	19.1	7.74
ประถมศึกษา	271	61.6	96	21.8	73	16.6	440	72.0	
มัธยมศึกษา ตอนต้น	18	50.0	13	36.1	5	13.9	36	5.9	
มัธยมศึกษา ตอนปลาย, ปวช.	5	62.5	3	37.5	-	-	8	1.3	
อนุปริญญา, ปวส.	3	50.0	2	33.3	1	16.7	6	1.0	
ปริญญาตรี และสูงกว่า	3	75.0	-	-	1	25.0	4	0.7	
รวม	373	61.0	139	22.9	99	16.2	611	100	

จากตารางพบว่า นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อส่วนใหญ่จะมีมารดาจบการศึกษาระดับ
ประถมศึกษา จำนวนร้อยละ 72 รองลงมาไม่ได้เรียนและอ่านออกเขียนได้ ร้อยละ 19.1 มัธยม
ศึกษาตอนต้น จำนวนร้อยละ 5.9 นอกนั้นจบการศึกษาระดับอื่นๆ

ในการศึกษาต่อ นักเรียนที่มีมารดาจบการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าจะเลือก
ศึกษาต่อสายอาชีพ ร้อยละ 75.0 นักเรียนที่มีมารดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย,
ปวช. ประถมศึกษา และไม่ได้เรียนอ่านออกเขียนได้เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประมาณร้อยละ 62

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญและยังไม่
เลือกสายวิชา ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา การศึกษาของมารดาแตกต่างกัน พบว่า สัดส่วน
การกระจายไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 48

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอาชีพหลักของบิดา
กับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา

อาชีพหลัก ของบิดา	จำนวน/ ร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสายวิชา						รวม		χ^2
	สายอาชีพ		สายสามัญ		ยังไม่เลือกสายวิชา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่มีอาชีพ	6	46.1	4	30.8	3	23.1	13	2.3	20.18
หัตถกรรมใน ครัวเรือน	2	40.0	1	20.0	2	40.0	5	0.9	
รับจ้างทั่วไป	96	64.9	36	24.3	16	10.8	148	26.5	
เกษตรกรรม	137	62.0	52	23.5	32	14.5	221	39.6	
พนักงานบริษัท	24	58.5	6	14.6	11	26.8	41	7.4	
ค้าขาย	47	61.8	17	22.4	12	15.8	76	13.6	
รับราชการ	21	45.7	18	39.1	7	15.2	46	8.3	
อื่น ๆ	6	75.0	-	-	2	25.0	8	1.4	
รวม	339	60.8	134	24.0	85	15.2	558	100	

จากตารางพบว่า นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อ ส่วนใหญ่จะมีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 39.6 รองลงมามีอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 26.5 อาชีพค้าขาย ร้อยละ 13.6 อาชีพอื่นมีเป็นส่วนน้อย

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อพบว่า นักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ร้อยละ 64.9 รองลงมามีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมและอาชีพค้าขาย เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ร้อยละ 62.0 และ 61.8 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญ และยังไม่เลือกสายวิชา ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอาศัยหลักของบิดาแตกต่างกัน พบว่าสัดส่วนการกระจายไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 49

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอาชีพหลักของมารดา
กับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา

อาชีพหลัก ของมารดา	จำนวน/ ร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสายวิชา						รวม		χ^2
	สายอาชีพ		สายสามัญ		ยังไม่เลือกสาย วิชา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่มีอาชีพ	49	55.7	20	22.7	19	21.6	88	14.4	14.18
หัตถกรรมใน ครัวเรือน	6	75.0	2	25.0	-	-	8	1.3	
รับจ้างทั่วไป	87	67.4	27	21.0	15	11.6	129	21.1	
เกษตรกรรม	129	60.3	51	23.8	34	15.9	214	35.0	
พนักงาน บริษัท	11	42.3	8	30.8	7	26.9	26	4.3	
ค้าขาย	84	63.2	27	20.3	22	16.5	133	21.8	
รับราชการ	6	54.5	4	36.4	1	9.1	11	1.8	
อื่นๆ	1	50.0	-	-	1	50.0	2	0.3	
รวม	373	61.0	139	22.7	99	16.2	611	100	

จากตารางพบว่านักเรียนที่เลือกศึกษาต่อส่วนใหญ่ มารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 35.0 รองลงมาประกอบอาชีพค้าขายและรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 21.8 และ 21.1 ไม่มีอาชีพ ร้อยละ 14.4 อาชีพอื่นๆ มีไม่มากนัก

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนที่มารดาประกอบอาชีพหัตถกรรม ในครัวเรือน เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ร้อยละ 75.0 รองลงมาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ร้อยละ 67.4 อาชีพค้าขายและอาชีพเกษตรกรรมเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ร้อยละ 63.2 และ 60.3 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญและยังไม่เลือกสายวิชา ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนาหลักของมารดาแตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 50

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดา
กับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา

รายได้เฉลี่ยต่อ เดือนของบิดา	จำนวน/ ร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสายวิชา						รวม		χ^2
	สายอาชีพ		สายสามัญ		ยังไม่เลือกสายวิชา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่มีรายได้ - ไม่เกิน 3,000	82	56.2	41	28.1	23	15.7	146	26.1	6.56
3,001 - 7,000	177	63.0	59	21.0	45	16.0	281	50.4	
7,001 - 11,000	61	59.8	27	26.5	14	13.7	102	18.3	
11,001-15,000	15	75.0	4	20.0	1	5.0	20	3.6	
มากกว่า 15,000	4	44.4	3	33.3	2	22.2	9	1.6	
รวม	339	60.8	134	24.0	85	15.2	558	100	

จากตารางพบว่า นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อส่วนใหญ่ บิดามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 3,001 - 7,000 บาท ร้อยละ 50.4 รองลงมาไม่มีรายได้ ถึงมีรายได้ไม่เกิน 3,000 บาท จำนวนร้อยละ 26.1 และมีรายได้ 7,001 - 11,000 บาท จำนวนร้อยละ 18.3

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อพบว่า นักเรียนที่มีบิดามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 11,001 - 15,000 บาท เลือกศึกษาต่อสายอาชีพร้อยละ 75.0 รองลงมามีรายได้ 3,001 - 7,000 บาท เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ร้อยละ 63.0 มีรายได้ 7,001 - 11,000 บาท เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ร้อยละ 59.8

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญ และยังไม่เลือกสายวิชา ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดาแตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 51

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดา
กับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา

รายได้เฉลี่ยต่อ เดือนของมารดา	จำนวน/ ร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสายวิชา						รวม		χ^2
	สายอาชีพ		สายสามัญ		ยังไม่เลือกสายวิชา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่มีรายได้ - ไม่เกิน 3,000	148	57.1	63	24.3	48	18.5	259	42.4	7.13
3,001 - 7,000	166	63.8	55	21.2	39	15.0	260	42.6	
7,001 - 11,000	48	63.2	19	25.0	9	11.8	76	12.4	
11,001-15,000	7	87.5	-	-	1	12.5	8	1.3	
มากกว่า 15,000	4	50.0	2	25.0	2	25.0	8	1.3	
รวม	373	61.0	139	22.7	99	16.2	611	100	

จากตารางพบว่านักเรียนที่เลือกศึกษาต่อ ส่วนใหญ่มารดาจะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 3,001 ถึง 7,000 บาท จำนวนร้อยละ 42.6 รองลงมา มารดาไม่มีรายได้ถึงมีรายได้ไม่เกิน 3,000 บาท จำนวนร้อยละ 42.4 และมีรายได้ 7,001 ถึง 11,000 บาท จำนวนร้อยละ 12.4

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการศึกษาต่อพบว่า นักเรียนที่มีมารดามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 11,001 ถึง 15,000 บาท เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ร้อยละ 87.5 และมารดามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 3,001 ถึง 11,000 บาท เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ร้อยละ 63

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจ ศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญและยังไม่เลือกสายวิชา ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดาแตกต่างกัน พบว่าสัดส่วนการกระจายไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 52

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษากับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา

ปัญหาเกี่ยวกับ ค่าใช้จ่ายใน การศึกษา	จำนวน/ ร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสายวิชา						รวม		χ^2
	สายอาชีพ		สายสามัญ		ยังไม่เลือกสายวิชา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
มีปัญหา	107	53.8	47	23.6	45	22.6	199	30.6	10.68*
ไม่มีปัญหา	292	64.7	100	22.2	59	13.1	451	69.4	
รวม	399	61.4	147	22.6	104	16.0	650	100	

*P < .05

จากตารางพบว่า นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อ จะมีปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา จำนวนร้อยละ 30.6 และ ไม่มีปัญหา จำนวนร้อยละ 69.4 เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มพบว่า นักเรียนที่มีปัญหาและไม่มีปัญหา ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญ และยังไม่เลือกสายวิชา ในสัดส่วนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 10.68$) โดยพบว่านักเรียนที่ไม่มีปัญหาจะเลือกศึกษาต่อสายอาชีพมากกว่า นักเรียนที่มีปัญหา และนักเรียนที่มีปัญหาจะยังไม่ตัดสินใจเลือกสายวิชามากกว่านักเรียนที่ไม่มีปัญหา

ตารางที่ 53

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรบุคคลที่ร่วมพักอาศัยระหว่างเรียนกับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา

บุคคลที่ร่วม พักอาศัย ระหว่างเรียน	จำนวนนักเรียนตามความต้องการศึกษาต่อสายวิชา						รวม		χ^2
	สายอาชีพ		สายสามัญ		ยังไม่เลือกสายวิชา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
บิดา	10	43.5	11	47.8	2	8.7	23	3.5	15.02
มารดา	43	57.3	16	21.3	16	21.3	75	11.5	
บิดา-มารดา	299	62.2	110	22.9	72	15.0	481	74.0	
ผู้อุปการะ	46	66.7	10	14.5	13	18.8	69	10.6	
อื่นๆ	1	50.0	-	-	1	50.0	2	0.3	
รวม	399	61.4	147	22.6	104	16.0	650	100	

จากตารางพบว่า นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อ ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา จำนวนร้อยละ 74.0 นอกนั้นพักอาศัยอยู่กับมารดา บิดา ผู้อุปการะ และพบว่านักเรียนที่พักอยู่กับบิดา จะเลือกศึกษาต่อสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญและยังไม่เลือกสายวิชา ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา บุคคลที่ร่วมพักอาศัยระหว่างเรียนแตกต่างกัน พบว่าสัดส่วนการกระจายไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 54

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคะแนนสะสมของนักเรียน
กับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา

คะแนนสะสม ของนักเรียน	จำนวน/ ร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสายวิชา						รวม		χ^2
	สายอาชีพ		สายสามัญ		ยังไม่เลือกสายวิชา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่เกิน 1.50	28	53.8	17	32.7	7	13.5	52	8.0	32.01*
1.51 - 2.00	113	69.8	29	17.9	20	12.3	162	24.9	
2.01 - 2.50	148	65.5	42	18.6	36	15.9	226	34.8	
2.51 - 3.00	88	60.7	33	22.8	24	16.5	145	22.3	
3.01 - 3.50	20	36.4	21	38.2	14	25.4	55	8.5	
3.51 - 4.00	2	20.0	5	50.0	3	30.0	10	1.5	
รวม	399	61.4	147	22.6	104	16.0	650	100	

* $P < .05$

จากตารางพบว่า นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อ ส่วนใหญ่มีคะแนนสะสมระหว่าง 2.01 - 2.50 จำนวนร้อยละ 34.8 คะแนนสะสมระหว่าง 1.51 - 2.00 จำนวนร้อยละ 24.9 และมีคะแนนสะสมระหว่าง 2.51 - 3.00 จำนวนร้อยละ 22.3 เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มพบว่า นักเรียนที่มีคะแนนสะสมต่างกัน ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญ หรือยังไม่เลือกสายวิชาในสัดส่วนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 32.01$) โดยพบว่านักเรียนที่มีคะแนนสะสมที่สูงจะเลือกสายอาชีพน้อยลง และนักเรียนที่มีคะแนนสะสมยิ่งมากจะเลือกศึกษาต่อสายสามัญเพิ่มขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 55

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการได้รับการแนะแนวเกี่ยวกับการศึกษาต่อ
จากโรงเรียนกับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา

การได้รับการ แนะแนวเกี่ยวกับ การศึกษาต่อ จากโรงเรียน	จำนวน/ ร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสายวิชา						รวม		χ^2
	สายอาชีพ		สายสามัญ		ยังไม่เลือกสายวิชา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่เกิน 2 ครั้ง	180	58.6	70	22.8	57	18.6	307	47.2	9.44
3 - 6 ครั้ง	153	60.2	60	23.6	41	16.1	254	39.1	
7 ครั้งขึ้นไป	66	74.2	17	19.1	6	6.7	89	13.7	
รวม	399	61.4	147	22.6	104	16.0	650	100	

จากตารางพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เลือกศึกษาต่อ ส่วนใหญ่จะได้รับการ
แนะแนวการศึกษาต่อจากโรงเรียน จำนวนไม่เกิน 2 ครั้ง จำนวนร้อยละ 47.2 รองลงมาได้รับการ
แนะแนว 3 - 6 ครั้ง จำนวนร้อยละ 39.1 และ 7 ครั้งขึ้นไป จำนวนร้อยละ 13.7

ในการเลือกศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการแนะแนวการศึกษาต่อจากโรงเรียน
จำนวนมากครั้ง นักเรียนจะมีแนวโน้มเลือกศึกษาต่อสายอาชีพเพิ่มขึ้นดังนี้ นักเรียนที่ได้รับการ
แนะแนวจากโรงเรียน 7 ครั้งขึ้นไป เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ จำนวนร้อยละ 74.2 ได้รับการแนะ
แนว 3-6 ครั้ง เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ จำนวนร้อยละ 60.2 และได้รับการแนะแนวไม่เกิน 2 ครั้ง
เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ จำนวนร้อยละ 58.6

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญ และยังไม่
เลือกสายวิชา ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิหลัง การได้รับการแนะแนวเกี่ยวกับการศึกษาต่อ
จากโรงเรียนแตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 56

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการสนับสนุนให้เรียนสูง ๆ ขึ้นไป
จากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะกับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา

การสนับสนุน ให้เรียนสูง ๆ ขึ้นไป	จำนวน/ ร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสายวิชา						รวม		χ^2
	สายอาชีพ		สายสามัญ		ยังไม่เลือกสายวิชา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
จากบิดามารดา หรือผู้อุปการะ									
ไม่ให้เลย	3	100	-	-	-	-	3	0.5	4.00
น้อย	9	75.0	1	8.3	2	16.7	12	1.8	
ปานกลาง	112	63.3	39	22.0	26	14.7	177	27.2	
มาก	275	60.0	107	23.4	76	16.6	458	70.5	
รวม	399	61.4	147	22.6	104	16.0	650	100	

จากตารางพบว่า นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อส่วนใหญ่ ได้รับการสนับสนุนให้เรียนสูง ๆ ขึ้นไปจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ ในระดับมากร้อยละ 70.5 รองลงมาได้รับการสนับสนุนในระดับปานกลาง ร้อยละ 27.2 และนักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนให้เรียนสูง ๆ ขึ้นไปจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะยิ่งมาก จะเลือกเรียนสายอาชีพน้อยลง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญและยังไม่เลือกสายวิชา ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา การสนับสนุนให้เรียนสูง ๆ ขึ้นไปจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะแตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 57

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการให้กำลังใจในการเรียน
จากบิดา มารดาหรือ ผู้อุปการะกับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา

การให้กำลังใจในการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ	จำนวน/ ร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสายวิชา						รวม		χ^2
	สายอาชีพ		สายสามัญ		ยังไม่เลือกสายวิชา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ให้เลย	4	57.1	3	42.9	-	-	7	1.1	17.56*
น้อย	21	61.8	2	5.9	11	32.3	34	5.2	
ปานกลาง	213	64.1	66	19.9	53	16.0	332	51.1	
มาก	161	58.1	76	27.4	40	14.5	277	42.6	
รวม	399	61.4	147	22.6	104	16.0	650	100	

*P < .05

จากตารางพบว่านักเรียนที่เลือกศึกษาต่อ ส่วนใหญ่ได้รับกำลังใจในการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ ในระดับปานกลาง จำนวนร้อยละ 51.1 ได้รับกำลังใจในการเรียนระดับมาก จำนวนร้อยละ 42.6 เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มพบว่า นักเรียนที่ได้รับกำลังใจในการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะต่างกัน ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญหรือยังไม่เลือกสายวิชา ในสัดส่วนที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 17.56$) โดยพบว่านักเรียนที่ได้รับกำลังใจในการเรียนน้อย จะมีความลังเลในการตัดสินใจเลือกสายวิชาที่เรียนมาก

ตารางที่ 58

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อ
จากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะกับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา

การแนะนำเกี่ยว กับการศึกษาต่อ	จำนวน/ ร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสายวิชา						รวม		χ^2
	สายอาชีพ		สายสามัญ		ยังไม่เลือกสายวิชา				
จากบิดามารดา หรือผู้อุปการะ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ให้เลย	3	100	-	-	-	-	3	0.4	7.05
น้อย	25	56.8	12	27.3	7	15.9	44	6.8	
ปานกลาง	223	63.0	69	19.5	62	17.5	354	54.5	
มาก	148	59.4	66	26.5	35	14.1	249	38.3	
รวม	399	61.4	147	22.6	104	16.0	650	100	

จากตารางพบว่า นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อ ส่วนใหญ่ได้รับการแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ ระดับปานกลาง จำนวนร้อยละ 54.5 รองลงมาได้รับการแนะนำในระดับมาก ร้อยละ 38.3

ในการศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ ในระดับปานกลาง เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ร้อยละ 63.0

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญและยังไม่เลือกสายวิชา ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา การแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะต่างกัน พบว่าสัดส่วนการกระจายไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 59

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการจัดทุนทรัพย์เพื่อเตรียมตัวศึกษาต่อ
จากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะกับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา

การจัดทุนทรัพย์ เพื่อเตรียมตัว ศึกษาต่อจาก บิดามารดาหรือ ผู้อุปการะ	จำนวน/ ร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสายวิชา						รวม		χ^2
	สายอาชีพ		สายสามัญ		ยังไม่เลือกสายวิชา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ให้เลย	2	66.7	-	-	1	33.3	3	0.5	1.68
น้อย	49	62.0	18	22.8	12	15.2	79	12.1	
ปานกลาง	284	60.7	108	23.1	76	16.2	468	72.0	
มาก	64	64.0	21	21.0	15	15.0	100	15.4	
รวม	399	61.4	147	22.6	104	16.0	650	100	

จากตารางพบว่า นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อ ส่วนใหญ่ได้รับการจัดทุนทรัพย์เพื่อเตรียมตัวศึกษาต่อจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ ระดับปานกลาง จำนวนร้อยละ 72.0 รองลงได้รับการจัดทุนทรัพย์เพื่อเตรียมตัวศึกษาต่อระดับมาก จำนวนร้อยละ 15.4

ในการเลือกศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนที่ไม่ได้รับการจัดทุนทรัพย์เพื่อเตรียมตัวศึกษาต่อจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ร้อยละ 66.7 รองลงมาได้รับการจัดทุนทรัพย์เพื่อเตรียมตัวศึกษาต่อระดับมาก เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ร้อยละ 64.0

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญ และยังไม่เลือกสายวิชา ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา การจัดทุนทรัพย์เพื่อเตรียมตัวศึกษาต่อจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะแตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 60

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความเอาใจใส่ในเรื่องการเรียน
จากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะกับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา

ความเอาใจใส่ ในเรื่องการเรียน	จำนวน/ ร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสายวิชา						รวม		χ^2
	สายอาชีพ		สายสามัญ		ยังไม่เลือกสายวิชา				
จากบิดามารดา หรือผู้อุปการะ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ให้เลย	4	80.0	-	-	1	20.0	5	0.8	5.88
น้อย	22	55.0	10	25.0	8	20.0	40	6.2	
ปานกลาง	248	62.3	82	20.6	68	17.1	398	61.2	
มาก	125	60.4	55	26.6	27	13.0	207	31.8	
รวม	399	61.4	147	22.6	104	16.0	650	100	

จากตารางพบว่า นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อ ส่วนใหญ่ได้รับความเอาใจใส่ในเรื่องการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ ในระดับปานกลาง ร้อยละ 61.2 รองลงมาได้รับความเอาใจใส่ในเรื่องการเรียนในระดับมาก จำนวนร้อยละ 31.8

การเลือกศึกษาต่อ พบว่านักเรียนที่ไม่ได้รับความเอาใจใส่ในเรื่องการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ร้อยละ 80.0 นักเรียนที่ได้รับความเอาใจใส่ในเรื่องการเรียน ระดับปานกลาง เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ร้อยละ 62.3

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญและยังไม่เลือกสายวิชา ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา ความเอาใจใส่ในเรื่องการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะแตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 61

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียนจาก
บิดา มารดาหรือผู้ปกครองกับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา

การให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียน จากบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง	จำนวน/ ร้อยละของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสายวิชา						รวม		χ^2
	สายอาชีพ		สายสามัญ		ยังไม่เลือกสายวิชา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ให้เลย	3	50.0	2	33.3	1	16.7	6	0.9	7.31
น้อย	44	61.1	12	16.7	16	22.2	72	11.1	
ปานกลาง	234	60.2	88	22.6	67	17.2	389	59.8	
มาก	118	64.5	45	24.6	20	10.9	183	28.2	
รวม	399	61.4	147	22.6	104	16.0	650	100	

จากตารางพบว่า นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อ ส่วนใหญ่ได้รับการให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง ในระดับปานกลาง จำนวนร้อยละ 59.8 รองลงมาได้รับการให้ความร่วมมือแก้ปัญหาการเรียนในระดับมาก จำนวนร้อยละ 28.2

ในการเลือกศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียน ในระดับมาก น้อย ปานกลาง เลือกศึกษาต่อสายอาชีพในระดับใกล้เคียงกัน จำนวนร้อยละ 64.5 ร้อยละ 61.1 และร้อยละ 60.2 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนผู้ตัดสินใจ ศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญ และยังไม่เลือกสายวิชา ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิลำเนา การให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้ปกครองแตกต่างกัน พบว่า สัดส่วนการกระจายไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 62

แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการเดินทางมาโรงเรียน
กับความต้องการศึกษาต่อสายวิชา

การเดินทางมา โรงเรียน	จำนวนนักเรียนตามความต้องการศึกษาต่อสายวิชา						รวม		χ^2
	สายอาชีพ		สายสามัญ		ยังไม่เลือกสายวิชา				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เดินมาเรียน	34	69.4	6	12.2	9	18.4	49	7.5	25.92*
รถจักรยาน	23	43.4	21	39.6	9	17.0	53	8.2	
รถจักรยานยนต์	137	66.2	41	19.8	29	14.0	207	31.8	
รถโดยสาร ประจำทาง	113	59.8	52	27.5	24	12.7	189	29.1	
รถยนต์ส่วนตัว	15	50.0	9	30.0	6	20.0	30	4.6	
รถยนต์รับส่ง ของบริษัท, ประจำทาง	77	63.1	18	14.8	27	22.1	122	18.8	
รวม	399	61.4	147	22.6	104	160	650	100.0	

*P<.05

จากตารางพบว่า นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อ ส่วนใหญ่เดินทางมาเรียนโดยใช้รถจักรยานยนต์ จำนวนร้อยละ 31.8 รองลงมาเดินทางโดยใช้รถประจำทาง จำนวนร้อยละ 29.1 รถยนต์รับส่งของบริษัทและประจำทาง จำนวนร้อยละ 18.8 นอกนั้นจะใช้รถจักรยาน เดินมาเรียน รถยนต์ส่วนตัว และวิธีอื่นๆ

เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่ม พบว่า นักเรียนที่เดินทางมาโรงเรียนโดยวิธีต่างๆ ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญและยังไม่เลือกสายวิชา ในสัดส่วนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 25.92$) ซึ่งพบว่า นักเรียนที่เดินทางมาเรียน โดยวิธีเดินมาเรียน เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ จำนวนร้อยละ 69.4 ส่วนนักเรียนที่เดินทางมาเรียนโดยใช้รถจักรยาน จะเลือกศึกษาต่อสายสามัญ ร้อยละ 39.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยสรุปจากตารางที่ 39 ถึงตารางที่ 62 พิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภูมิหลังด้านต่างๆ กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญและยังไม่เลือกสายวิชาเป็นรายตัวแปร พบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญและยังไม่เลือกสายวิชา ประกอบด้วย 6 ตัวแปร ดังนี้ (1) เพศ (2) ขนาดของครอบครัว (3) ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา (4) คะแนนสะสมของนักเรียน (5) การให้กำลังใจในการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ และ (6) การเดินทางมาโรงเรียน

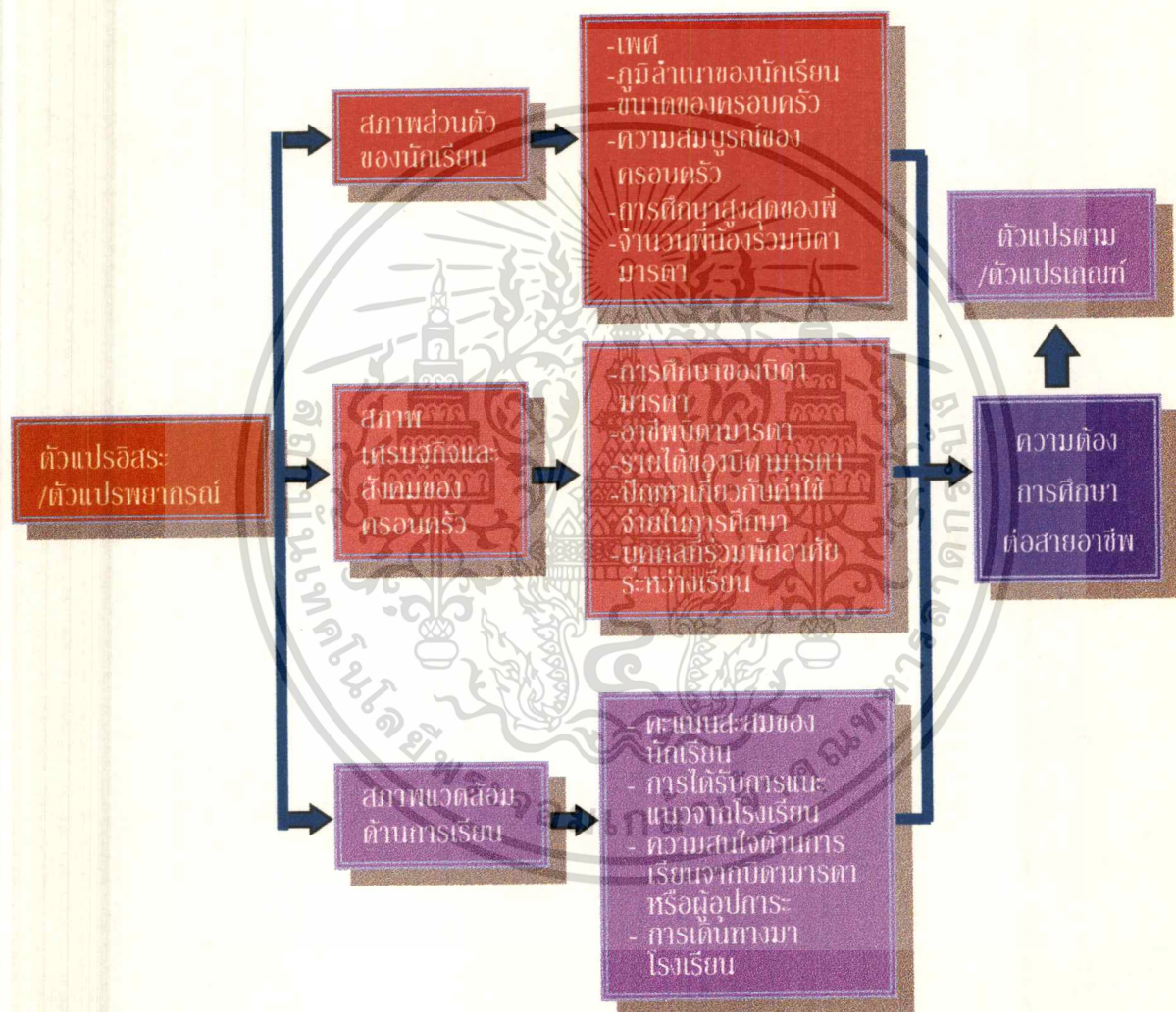
2.3 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่ร่วมทำนายความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ

รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังนี้

รูปที่ 6

แสดงปัจจัยที่เป็นตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได ระหว่างตัวแปร 3 ด้าน ซึ่งได้แก่ (1) สภาพส่วนตัวของนักเรียน จำนวน 7 ตัวแปร (2) สภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว จำนวน 8 ตัวแปร (3) สภาพแวดล้อมด้านการเรียน จำนวน 9 ตัวแปร รวมตัวแปรอิสระทั้งหมด 24 ตัว โดยใช้ตัวแปรเหล่านั้นเป็นตัวแปรพยากรณ์ ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ เป็นตัวแปรตาม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ปัจจัยตัวแปรอิสระ จำนวน 19 ตัว ที่ไม่อยู่ในสมการพยากรณ์ ส่วนตัวแปรที่เหลืออีก 5 ตัว เป็นตัวแปรอิสระที่มีค่าสหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญในระดับที่ไม่เกินค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ .05 จึงเป็นตัวแปรอิสระที่อยู่ในสมการพยากรณ์ ดังตารางที่ 63 – 64

ตารางที่ 63

แสดงค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ 19 ตัวที่ถูกตัดออกจากสมการพยากรณ์

ตัวแปรอิสระ	Beta In	Partial	Min Toler	t	Sig t
เพศ	-0.025	-0.026	0.847	-0.378	0.7058
ภูมิลำเนาของนักเรียน	0.115	0.121	0.832	1.752	0.0812
ความสมบูรณ์ของครอบครัวในด้านการมีชีวิตของบิดามารดา	0.048	0.049	0.847	0.711	0.4778
การศึกษาสูงสุดของพี่	-0.095	-0.100	0.843	-1.446	0.1498
จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา	-0.034	-0.032	0.793	-0.467	0.6409
การศึกษาของบิดา	-0.045	-0.048	0.845	-0.689	0.4914
การศึกษาของมารดา	0.009	0.010	0.834	0.141	0.8881
อาชีพหลักของบิดา	-0.015	-0.015	0.847	-0.221	0.8253
อาชีพหลักของมารดา	-0.030	-0.031	0.846	-0.440	0.6604
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดา	-0.144	-0.083	0.288	-1.196	0.2332
ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา	0.117	0.118	0.843	1.715	0.0878
บุคคลที่ร่วมพักอาศัยระหว่างเรียน	0.062	0.047	0.512	0.680	0.4971
คะแนนสะสมของนักเรียน	-0.090	-0.095	0.837	-1.369	0.1726

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ตารางที่ 63 (ต่อ)
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 63 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	Beta In	Partial	Min Toler	t	Sig t
การได้รับการแนะแนวเกี่ยวกับ การศึกษาต่อจากโรงเรียน	0.120	0.126	0.836	1.826	0.0692
การสนับสนุนให้เรียนสูง ๆ ขึ้นไป จากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ	0.050	0.051	0.788	0.732	0.4648
การแนะนำเกี่ยวกับการศึกษา ต่อจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ	0.070	0.069	0.807	0.999	0.3187
การจัดทุนทรัพย์เพื่อเตรียมตัว ศึกษาต่อจากบิดา มารดาหรือผู้ อุปการะ	0.067	0.069	0.840	0.998	0.3195
ความเอาใจใส่ในเรื่องการเรียน จากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ	-0.101	-0.097	0.786	-1.402	0.1625
การเดินทางมาโรงเรียน	0.088	0.091	0.829	1.325	0.1866

จากตารางที่ 63 จะพบว่าตัวแปรอิสระทั้ง 19 ตัว ซึ่งได้แก่ ตัวแปร(1) เพศ (2) ภูมิลำเนา
ของนักเรียน (3) ความสมบูรณ์ของครอบครัวในด้านการมีชีวิตของบิดามารดา (4) การศึกษาสูง
สุดของพี่ (5) จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา (6) การศึกษาของบิดา (7) การศึกษาของมารดา
(8) อาชีพหลักของบิดา (9) อาชีพหลักของมารดา (10) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดา
(11) ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา (12) บุคคลที่ร่วมพักอาศัยระหว่างเรียน (13) คะแนน
สะสมของนักเรียน (14) การได้รับการแนะแนวเกี่ยวกับการศึกษาต่อจากโรงเรียน (15) การ
สนับสนุนให้เรียนสูง ๆ ขึ้นไปจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ (16) การแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อ
จากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ (17) การจัดทุนทรัพย์เพื่อเตรียมตัวศึกษาต่อจากบิดา มารดาหรือผู้
อุปการะ (18) ความเอาใจใส่ในเรื่องการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ (19) การเดินทางมา
โรงเรียน ซึ่งตัวแปรอิสระเหล่านี้มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นตัว
แปรอิสระทั้ง 19 ตัวจึงถูกตัดออกจากสมการพยากรณ์

สำหรับตัวแปรอิสระที่เหลืออีก 5 ตัว มีค่าสหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญไม่เกินกว่าค่าระดับนัย
สำคัญที่กำหนดคือ .05 จึงถูกนำเข้าสู่สมการพยากรณ์ การแสดงค่าตัวแปรอิสระที่สามารถ
พยากรณ์ค่าตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปรากฏรายละเอียด ดังนี้ ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 64

แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความต้องการ

ศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แหล่งความแปรปรวน	DF	Sum of Squares	Mean Square	F
การถดถอย	5	20.47424	4.09485	6.26561
ส่วนที่เหลือ	208	135.93698	0.65354	
รวม	213			

Signif F = 0.0000

ตัวแปรอิสระที่อยู่ในสมการพยากรณ์	คะแนนดิบ (B)	SE B	คะแนนมาตรฐาน (BETA)	t	Sig t
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดา	0.248	0.078	0.207	3.202	0.0016
ความสมบูรณ์ของครอบครัวในด้านกาอยู่ร่วมของบิดามารดา	0.538	0.244	0.145	2.208	0.0284
ขนาดของครอบครัว	-0.193	0.091	-0.138	-2.126	0.0346
การให้กำลังใจในการเรียนจากบิดา มารดา หรือผู้อุปการะ	-0.275	0.099	-0.196	-2.787	0.0058
การให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ	0.216	0.092	0.162	2.337	0.0204
ค่าคงที่	2.114	0.518		4.084	0.0001

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Multiple R	= .3618
R Square	= .1309
Adjust R Square	= .1100
Standard Error	= .8084
P < .05	

จากตารางที่ 64 แสดงว่า ตัวแปรอิสระรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดา ความสมบูรณ์ของครอบครัวในด้านการอยู่ร่วมของบิดามารดา ขนาดของครอบครัว การให้กำลังใจในการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ การให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม คือ ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวมีอำนาจพยากรณ์ตัวแปรตามได้ร้อยละ 13.09 ($R^2 = 0.1309$) ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบได้ดังนี้

$$Y = 2.114 + 0.248 x_1 + 0.538 x_2 - 0.193 x_3 - 0.275 x_4 + 0.216 x_5$$

Y = คะแนนความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพที่พยากรณ์ได้

x_1 = รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดา

x_2 = ความสมบูรณ์ของครอบครัวในด้านการอยู่ร่วมของบิดา มารดา

x_3 = ขนาดของครอบครัว

x_4 = การให้กำลังใจในการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ

x_5 = การให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ

ซึ่งมาจากสมการวิเคราะห์ความถดถอย คือ

$$Y = a + b_1x_1 + b_2x_2 + \dots + b_nx_n$$

เมื่อ Y = ตัวแปรตาม ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ

a = ค่าคงที่ในการพยากรณ์ = 2.114

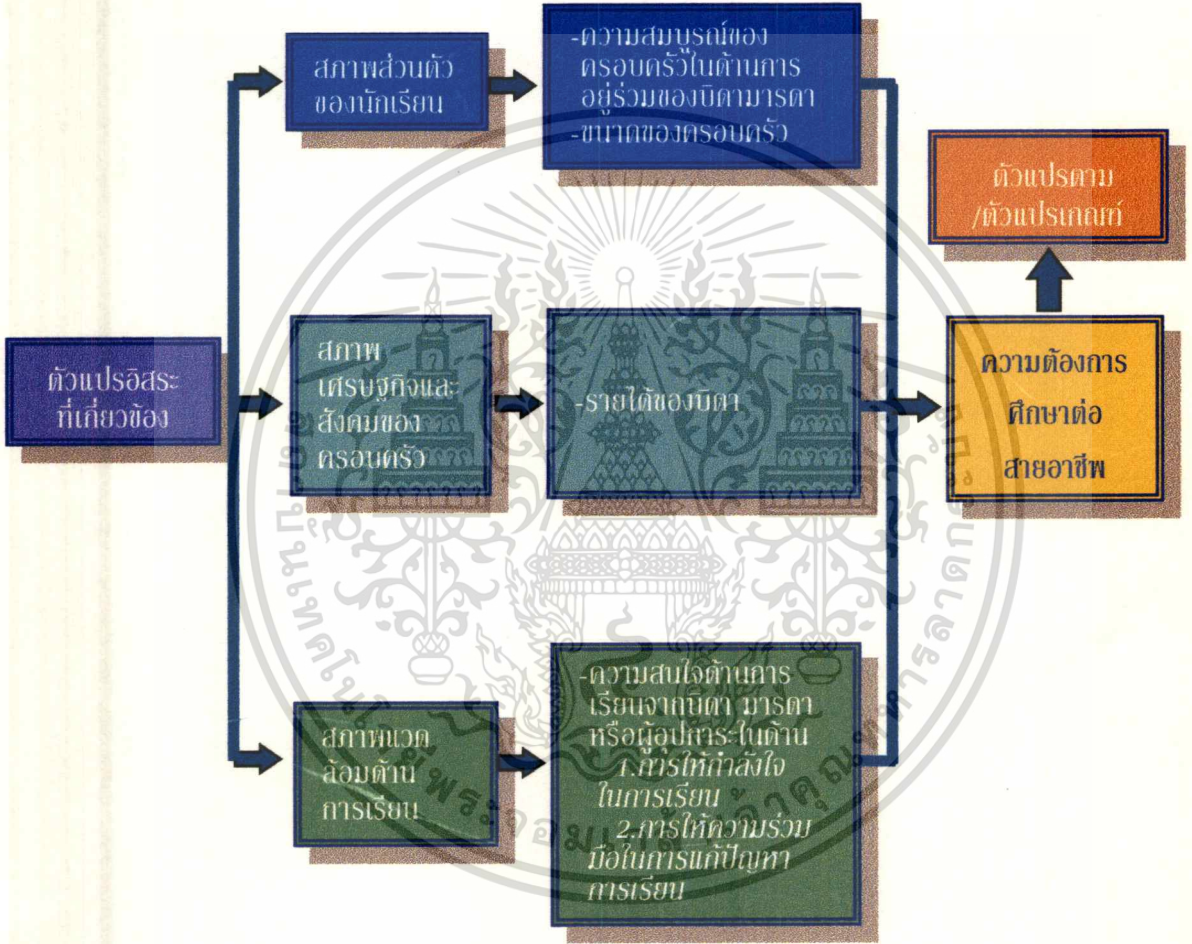
b_1, b_2, \dots, b_n = สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

x_1, x_2, \dots, x_n = คะแนนดิบของตัวแปรพยากรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 7

แสดงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้จะสรุปผลการวิจัย ที่ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยมาทั้งหมด ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนปอทองวงษ์จันทร์วิทยา (2) เพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนปอทองวงษ์จันทร์วิทยา

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนปอทองวงษ์จันทร์วิทยา ซึ่งมีจำนวน 10 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2538 จำนวน 972 คน โดยเก็บข้อมูลทุกคน สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และโครงสร้างหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น แล้วนำมาเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถาม ทั้งนี้ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามจุดประสงค์ (Objective Validity) จากที่ปรึกษาการวิจัย และผู้เชี่ยวชาญ ทั้งนี้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอหนังสืออนุญาตเก็บข้อมูลจากกรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ไปถึงหัวหน้าสถานศึกษาทั้ง 10 แห่ง เพื่อเก็บข้อมูลด้วยตนเอง สำหรับนักเรียนที่ไม่ได้มาเรียนในวันเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ฝากแบบสอบถามไว้กับอาจารย์ในโรงเรียนให้เก็บข้อมูลให้ ผลการรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มประชากร จำนวน 972 ชุด ได้รับคืนฉบับสมบูรณ์ จำนวน 925 ชุด คิดเป็นร้อยละ 95.2

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม มาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการที่สำคัญ ๆ คือ (1) ความต้องการศึกษาต่อใช้ค่าความถี่ร้อยละ (2) หาข้อสรุปเกี่ยวกับความสัมพันธ์ตัวแปรภูมิหลังด้านต่าง ๆ กับความต้องการศึกษาต่อ รวมถึงความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญ และยังไม่เลือกสายวิชา ใช้การทดสอบไคสแควร์ (3) หาข้อสรุปเกี่ยวกับตัวแปรต่าง ๆ ที่ร่วมทำนาย ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการวิจัย

1. ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า

1.1 นักเรียนร้อยละ 70.27 ต้องการศึกษาต่อ ร้อยละ 7.68 ไม่ต้องการศึกษาต่อ และ ร้อยละ 22.05 ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะต้องการศึกษาต่อหรือไม่

1.2 เมื่อพิจารณาเฉพาะนักเรียนที่สนใจศึกษาต่อ พบว่านักเรียนร้อยละ 61.38 ต้องการ ศึกษาต่อสายอาชีพ ร้อยละ 22.62 ต้องการศึกษาต่อสายสามัญ และร้อยละ 16.00 ยังไม่ตัดสินใจเลือกสายวิชา

1.3 เมื่อพิจารณาเฉพาะนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ พบว่า ประเภทวิชาที่นักเรียนสนใจมากที่สุดเรียงตามลำดับคือ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ร้อยละ 49.87 ประเภทวิชา พาณิชยกรรม ร้อยละ 31.58 ประเภทวิชาคหกรรม ร้อยละ 15.79 ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ร้อยละ 1.75 และประเภทวิชาเกษตรกรรม ร้อยละ 1.00

1.4 เมื่อพิจารณาความสนใจศึกษาต่อสายอาชีพในระดับสาขาวิชาพบว่า สาขาวิชาที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อมากที่สุดได้แก่ สาขาวิชาช่างยนต์ ร้อยละ 22.34 สาขาพาณิชยกรรม ร้อยละ 22.07 สาขาไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ ร้อยละ 14.89 สาขาคหกรรมธุรกิจ ร้อยละ 10.37

1.5 นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ พบว่า ร้อยละ 81.96 เลือกศึกษาต่อหลักสูตร ปวช. ที่เปิดสอนในสถานศึกษาสายอาชีพโดยเฉพาะ ร้อยละ 12.28 เลือกศึกษาต่อหลักสูตร ปวช. ที่เปิดสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา และร้อยละ 5.76 เลือกศึกษาต่อหลักสูตรระยะสั้น

1.6 เหตุผลของนักเรียนกลุ่มที่ตัดสินใจไม่ศึกษาต่อ เรียงลำดับจากเหตุผลที่นักเรียนเลือกมากที่สุดไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ

1. ต้องทำงานเพื่อหารายได้ช่วยเหลือครอบครัว
2. ไม่มีทุนทรัพย์เพียงพอที่จะสนับสนุนการศึกษาต่อ
3. จะทำงานก่อนจึงจะศึกษาเพิ่มเติม

1.7 เหตุผลที่นักเรียนยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อ หรือไม่ศึกษาต่อ เรียงลำดับจากเหตุผลที่นักเรียนเลือกมากที่สุดไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ

1. ไม่แน่ใจว่าจะสอบเข้าศึกษาต่อได้หรือไม่
2. ยังไม่มั่นใจว่าผู้ปกครองจะให้เรียนต่อหรือไม่
3. ยังไม่แน่ใจว่าจะเรียนต่อชั้นสูงขึ้นได้หรือไม่

1.8 เหตุผลที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายสามัญ เรียงลำดับจากเหตุผลที่นักเรียนเลือกมากที่สุดไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ

1. ผู้ปกครองสนับสนุนให้ศึกษาต่อมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. ต้องการเรียนต่อให้สูงขึ้น
3. ชอบเรียนสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ

1.9 เหตุผลที่นักเรียนยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีพ เรียงลำดับจากเหตุผลที่นักเรียนเลือกมากที่สุดไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ

1. ต้องพิจารณาผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อน
2. ไม่มั่นใจว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะได้งานทำตามสาขาวิชาที่เรียน
3. แล้วแต่ว่าจะสมัครเรียนต่อได้สาขาวิชาใด

1.10 เหตุผลที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ หลักสูตรปวช. เรียงลำดับจากเหตุผลที่นักเรียนเลือกมากที่สุดไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ

1. ผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน
2. คิดว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะหางานทำได้ง่าย
3. มีความชอบในวิชาชีพเฉพาะอย่างเป็นพิเศษ

1.11 เหตุผลที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพหลักสูตรระยะสั้น เรียงลำดับจากเหตุผลที่นักเรียนเลือกมากที่สุดไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ

1. ต้องการประกอบอาชีพเร็วที่สุด
2. ผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน
3. มีโอกาสที่จะเรียนจบได้สูง

2. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.1 จากการวิเคราะห์ตัวแปรแต่ละตัวด้วยการทดสอบไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นดังต่อไปนี้

ด้านสภาพส่วนตัวของนักเรียน ประกอบด้วย

1. ภูมิลำเนาของนักเรียน พบว่า ภูมิลำเนาของนักเรียนที่ต่างกัน สัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน

2. ความสมบูรณ์ของครอบครัวในด้านการมีชีวิตอยู่ของบิดามารดาและในด้านการอยู่ร่วมของบิดามารดา สัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน

3. การศึกษาสูงสุดของพ่ พบว่า การศึกษาสูงสุดของพ่ต่างกัน สัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน

ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ประกอบด้วย

4. อาชีพหลักของบิดา พบว่า อาชีพหลักของบิดาต่างกัน สัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน

5. อาชีพหลักของมารดา พบว่า อาชีพหลักของมารดาต่างกัน สัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดา พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดาต่างกัน สัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน

7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดา พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดาต่างกัน สัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน

8. ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา สัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน

9. บุคคลที่ร่วมพักอาศัยระหว่างเรียน พบว่า บุคคลที่ร่วมพักอาศัยระหว่างเรียนของนักเรียนต่างกัน สัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน

ด้านสภาพแวดล้อมด้านการเรียน ประกอบด้วย

10. คะแนนสะสมของนักเรียน พบว่า คะแนนสะสมของนักเรียนต่างกัน สัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน

11. ความสนใจด้านการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะในด้านต่อไปนี้ (1) การสนับสนุนให้เรียนสูงๆขึ้นไป (2) การให้กำลังใจในการเรียน (3) การแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อ (4) การจัดหาทุนทรัพย์เพื่อเตรียมตัวศึกษาต่อ (5) ความเอาใจใส่ในเรื่องการเรียน (6) การให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียน พบว่า มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน

12. การเดินทางมาโรงเรียน พบว่า การเดินทางมาโรงเรียนด้วยวิธีต่างกัน สัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน

2.2 จากการวิเคราะห์ตัวแปรแต่ละตัว ด้วยการทดสอบไคสแควร์ พบว่าตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญ และยังไม่เลือกสายวิชา เป็นดังนี้

ด้านสภาพส่วนตัวของนักเรียน ประกอบด้วย

1. เพศ พบว่า เพศของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญ และยังไม่เลือกสายวิชาของนักเรียน

2. ขนาดของครอบครัว พบว่า ขนาดของครอบครัวนักเรียนที่ต่างกัน มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญ และยังไม่เลือกสายวิชาของนักเรียน

ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว

3. ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญ และยังไม่เลือกสายวิชาของนักเรียน

ด้านสภาพแวดล้อมด้านการเรียน

4. คะแนนสะสมของนักเรียน พบว่า คะแนนสะสมของนักเรียนที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญ และยังไม่เลือกสายวิชาของนักเรียน

5. ความสนใจด้านการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ ในด้านการให้กำลังใจในการเรียน พบว่า การให้กำลังใจในการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ ในระดับที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญ และยังไม่เลือกสายวิชาของนักเรียน

6. การเดินทางมาโรงเรียน พบว่า การเดินทางมาโรงเรียนด้วยวิธีต่างกัน มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญ และยังไม่เลือกสายวิชาของนักเรียน

2.3 เมื่อพิจารณาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได ซึ่งมีตัวแปรอิสระ 3 ด้าน ได้แก่ สภาพส่วนตัวของนักเรียน สภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว และสภาพแวดล้อมด้านการเรียน จำนวน 24 ตัวแปร พบว่า ตัวแปรอิสระเพียง 5 ตัวที่มีความสัมพันธ์และมีอำนาจพยากรณ์ตัวแปรตาม เรียงลำดับความสำคัญดังนี้

1. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดา
2. ความสมบูรณ์ของครอบครัวในด้านการอยู่ร่วมของบิดา มารดา
3. ขนาดของครอบครัว
4. การให้กำลังใจในการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ
5. การให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียนจากบิดา มารดา หรือผู้อุปการะ

โดยตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัว มีอำนาจพยากรณ์ค่าตัวแปรตามความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพได้ร้อยละ 13.09 โดยมีสมการพยากรณ์ดังนี้

$$Y = 2.114 + 0.248 x_1 + 0.538 x_2 - 0.193 x_3 - 0.275 x_4 + 0.216 x_5$$

โดยมีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) = 0.3618

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยจะอภิปรายผลไปตามลำดับของจุดประสงค์การวิจัย ดังนี้

ด้านความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้แยกความต้องการศึกษาของนักเรียนเป็น 3 กลุ่มคือ (1) นักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ (2) นักเรียนที่ยังไม่ตัดสินใจศึกษาต่อ และ (3) นักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ สำหรับนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ ได้แยกเป็น 3 กลุ่มคือ (1) นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายสามัญ (2) นักเรียนที่ยังไม่ตัดสินใจเลือกสายวิชา และ (3) นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ซึ่งผู้วิจัยจะอภิปรายตามลำดับดังนี้

ความต้องการศึกษาต่อของนักเรียน จากการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ทำการศึกษาร้อยละ 70.27 ไม่ศึกษาต่อ ร้อยละ 7.68 และยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อหรือไม่ ร้อยละ 22.05 และเมื่อพิจารณาแยกเป็นสังกัดการศึกษาของโรงเรียนพบว่า นักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาศึกษาต่อ ร้อยละ 74.51 ส่วนนักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเป็นนักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาจะเลือกศึกษาต่อเพียง ร้อยละ 49.36 ซึ่งไม่ถึงครึ่งของจำนวนนักเรียนที่จะจบการศึกษา และมีเปอร์เซ็นต์ของการตัดสินใจไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อหรือไม่มากกว่านักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ซึ่งสาเหตุของนักเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเลือกศึกษาต่อไม่ถึงครึ่งของนักเรียนที่จะจบการศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จะมีความพร้อมน้อยกว่านักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา โดยเฉพาะความพร้อมทางด้านรายได้ของครอบครัว ทั้งนี้สังเกตได้จาก การตอบเหตุผลที่นักเรียนไม่เลือกศึกษาต่ออันดับแรกคือ ต้องทำงานเพื่อหารายได้ช่วยเหลือครอบครัว อันดับสองไม่มีทุนทรัพย์เพียงพอที่จะสนับสนุนการศึกษาต่อ และอันดับสาม จะทำงานก่อนจึงจะศึกษาเพิ่มเติม ซึ่งเหตุผลทั้งสามอันดับที่กล่าวจะเป็นเหตุผลที่เกี่ยวกับรายได้ของครอบครัวทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของรุ่งเรือง สุขาภิรมณ์ และสมชาย บัวเล็ก (2538:13) ซึ่งได้ประเมินผลโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา) สังกัดกรมศาสนา พบว่า นักเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเกือบทั้งหมดมาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ ซึ่งข้อพิพาทราตรีเกรียงไกร (2523 : 88) ได้ศึกษาพบว่า สภาพเศรษฐกิจของครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับโอกาสทางการศึกษาของบุตร ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2534:65) ที่ศึกษาความต้องการศึกษาต่อ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง เป็นปัจจัยที่สามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ ดังนั้นจึงพอจะสรุปได้ว่าสภาพทางด้านเศรษฐกิจของครอบครัว ยังมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อเสมอ

กลุ่มนักเรียนที่ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อหรือไม่ ซึ่งมีจำนวนถึงร้อยละ 22 จะให้เหตุผลของการตัดสินใจไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อหรือไม่อันดับแรกคือ ไม่แน่ใจว่าจะสอบเข้าศึกษาต่อได้หรือไม่ อันดับสอง ยังไม่มั่นใจว่าผู้ปกครองจะให้เรียนต่อหรือไม่ อันดับสาม ยังไม่แน่ใจว่าจะศึกษาต่อขั้นสูงขึ้นไปหรือไม่ จากเหตุผลที่นักเรียนเลือก สามารถจำแนกได้ 2 กรณี คือ กรณีแรกเกี่ยวกับการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุวัฒน์ เงินจ๋า และคณะ (2529 : 65) ที่พบว่า ปัจจัยสำคัญที่สามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ ได้แก่ การเรียนของนักเรียน นอกจากนั้นผู้วิจัยคิดว่านักเรียนอาจจะยังไม่เข้าใจถึงความ

สามารถของตนเอง และอาจจะไม่เข้าใจลักษณะวิชาที่จะเรียนว่าเน้นทางใด มีความยากง่ายเพียงใด มีความสอดคล้องเหมาะสมกับความถนัดความสามารถของตนเองหรือไม่ และกรณีที่ 2 เกี่ยวกับผู้ปกครอง ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนยังต้องขึ้นอยู่กับผู้ปกครองด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจันทิมา บุญวานิช (2509:82) ยังพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ที่ตัดสินใจเลือกเรียนต้องปรึกษาบิดามารดา

จากจำนวนนักเรียนที่สนใจศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ถึงร้อยละ 61.38 ต้องการศึกษาดูสายสามัญ ร้อยละ 22.62 และนักเรียนที่ยังไม่ตัดสินใจเลือกสายวิชา ร้อยละ 16.00 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ราตรี รุ่งโรจน์ดี (2515:102) นาวิณ รุ่งรส (2524 : 73) ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา (2539: 140) ปรีชา น้ำแก้ว (2539: 132) และประยูร มัยโกคา (2539 : 93) ที่พบว่านักเรียนต้องการศึกษาต่อสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ ซึ่งนักเรียนให้เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพคือ คิดว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะหางานทำได้ง่าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในขณะนั้นมีการขยายตัวทางอุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก ซึ่งรัฐบาลได้วางแผนให้จังหวัดชลบุรีเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคที่สำคัญในด้านธุรกิจการค้า และการบริหารงานภาครัฐ มีการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี ทำให้มีแหล่งงานที่จะประกอบอาชีพได้มาก ดังนั้นนักเรียนจึงเลือกศึกษาต่อสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ

ประเภทวิชาชีพที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อมากที่สุด คือ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของไชยสิทธิ์ ไกรคุณาสัย (2532 : 81) อัมพรศรี พรพิทักษ์ดำรง (2534) และปรีชา น้ำแก้ว (2539: 130) ที่พบว่านักเรียนที่สนใจเรียนวิชาชีพมีความต้องการเรียนในประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมมากที่สุด สาขาวิชาชีพที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อมากที่สุดคือสาขาวิชาช่างยนต์ ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ โกศล สุบัญญัติ (2522 : 68) และประยูร มัยโกคา สำหรับประเภทวิชาที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อรองลงมา คือ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อรองลงมาได้แก่ สาขาพาณิชการ สำหรับผลการวิจัยในส่วนนี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ในการวางแผนจัดการศึกษาสายอาชีพในแต่ละท้องถิ่นควรจะได้มีการศึกษาถึงความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนก่อนที่จะเปิดสอนสายอาชีพ โดยศึกษาควบคู่ไปกับปัจจัยอื่น ๆ เพื่อประกอบการพิจารณา

ประเภทวิชาชีพที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อน้อยที่สุด ได้แก่ประเภทวิชาเกษตรกรรม ซึ่งมีนักเรียนเลือกศึกษาต่อร้อยละ 1 จากจำนวนนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มัลลิกา พิณสุวรรณ (2534) ที่ศึกษาความต้องการในการศึกษาต่อหลักสูตร ปวช. (เกษตรกรรม) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดกระบี่ที่พบว่า มีนักเรียนสนใจที่จะเรียน ปวช.สาขาเกษตรกรรม เพียงร้อยละ 5.99 ซึ่งจะเห็นว่ามีจำนวนน้อยมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในขณะที่ยกข้อมูลการวิจัยนั้นประเทศไทยยังอยู่ในช่วงการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมอย่างมาก ทำให้นักเรียนเห็นว่าการประกอบอาชีพทางด้านเกษตรเป็นอาชีพที่มีรายได้ไม่แน่นอน ต้องใช้เวลานานในการรอคอยผลผลิต และต้องมีเงินลงทุน อีกทั้งการประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรมบางอย่าง ยังต้องอาศัยปัจจัยจากธรรมชาติเข้ามาเกี่ยวข้องทำให้ควบคุมผลผลิตได้ยากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบอาชีพทางด้านอุตสาหกรรมจะเห็นว่าถ้านักเรียนไปทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ จะสามารถหารายได้ได้รวดเร็วกว่า มีรายได้ที่แน่นอนกว่า ทำให้นักเรียนไม่เลือกศึกษาต่อสาขาเกษตรกรรม แต่เนื่องจากในขณะนี้ภาวะเศรษฐกิจของประเทศได้เปลี่ยนแปลงไปอยู่ในภาวะถดถอย จะต้องประกอบอาชีพหรือทำงานอย่างเหมาะสมกับอัตภาพซึ่งเป็นไปตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2540 ซึ่งทรงมีพระราชดำรัสว่า ถ้าสามารถที่จะเปลี่ยนให้กลับเป็นเศรษฐกิจแบบพอเพียง ไม่ต้องทั้งหมดแม้จะไม่ถึงครึ่ง อาจจะมีเศษหนึ่งส่วนสี่ก็จะสามารถที่จะอยู่ได้(พระราชดำรัส, 2540 : 1) ซึ่งอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหนึ่งที่เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในขณะนี้ เพราะที่ดิน ภูมิประเทศยังเอื้ออำนวยให้ ดังนั้นจึงควรส่งเสริมอาชีพทางด้านเกษตรกรรมอย่างจริงจัง โดยเน้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเกษตร และส่งเสริมให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อในสาขาเกษตรกรรมมากขึ้น

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความต้องการศึกษาต่อ จากการวิเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญ และยังไม่เลือกสายวิชาเป็นรายตัวแปรโดยใช้วิธีทดสอบ Chi - Square พบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญ และยังไม่เลือกสายวิชา มีสัดส่วนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 มีจำนวน 6 ตัวแปร ซึ่งได้แก่ เพศ ($\chi^2 = 8.89$) ขนาดของครอบครัว ($\chi^2 = 11.08$) ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา ($\chi^2 = 10.68$) คะแนนสะสมของนักเรียน ($\chi^2 = 32.01$) บิดามารดาหรือผู้อุปการะให้กำลังใจในการเรียน ($\chi^2 = 17.56$) และการเดินทางมาโรงเรียน ($\chi^2 = 25.29$) ซึ่งจะได้อภิปรายเป็นรายตัวแปรตามลำดับดังนี้

เพศ จากการวิจัยพบว่า เพศเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ สายสามัญและยังไม่เลือกสายวิชา จากข้อมูลพบว่านักเรียนชายมีความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพมากกว่านักเรียนหญิง การโดยพบว่านักเรียนชายจะเลือกศึกษาต่อสายวิชาการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาชีพ ร้อยละ 65.3 นักเรียนหญิงจะเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ร้อยละ 57.1 นอกจากนั้นอัตราส่วนนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เลือกศึกษาต่อสายสามัญมีอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวก็พอจะสรุปได้ว่านักเรียนชายมีความสนใจที่จะศึกษาต่อสายอาชีพมากกว่านักเรียนหญิง ซึ่งตรงกับงานวิจัยของมารศรี กองเกตุ (2523) ที่พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจในอาชีพแตกต่างกัน นอกจากนั้น เพ็ญศรี จินดาศักดิ์ (2535 : 91) ยังพบด้วยว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความแตกต่างกันในการเลือกอาชีพ เตือนใจ อธิคมภาษิต (2532 : 147-148) และสมพงษ์ มั่นระวัง (2531 : 72) พบว่าเพศมีผลทำให้การเลือกเรียนต่อสายวิชาต่างกัน คือนักเรียนหญิงเลือกเรียนต่อสายสามัญมากกว่านักเรียนชาย และนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงเลือกเรียนต่อสายอาชีพต่างกัน ในจุดนี้ผู้วิจัยคิดว่า ถึงแม้สภาพปัจจุบันสิทธิของผู้ชายและของผู้หญิงจะเท่ากัน แต่สภาพทางร่างกาย ความแข็งแรง ความรู้สึกนึกคิด จิตใจ อารมณ์ ของผู้ชายและผู้หญิงยังแตกต่างกันอยู่ตามธรรมชาติ การเลือกศึกษาต่อของนักเรียนยังเลือกวิชาที่เหมาะสมกับธรรมชาติของตนเอง แต่อย่างไรก็ตามวิวัฒนาการทางวิชาการมีมากขึ้น การเรียนการสอนเฉพาะทางมีมากขึ้น การเรียนมีความสะดวกสบายมากขึ้น การให้นักเรียนหญิงได้รับรู้ถึงลักษณะของรายวิชา จะเป็นการเพิ่มโอกาสในการเลือกศึกษาต่อเพิ่มขึ้นด้วย

ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนักเรียนพบว่า นักเรียนจำนวนร้อยละ 34 มีปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา นักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษาเลือกศึกษาต่อร้อยละ 63 ส่วนนักเรียนที่ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา จะเลือกศึกษาต่อร้อยละ 74 และพบอีกว่านักเรียนที่ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา เลือกศึกษาต่อสายอาชีพร้อยละ 65 นักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา เลือกศึกษาต่อสายอาชีพเพียงร้อยละ 54 จากผลการวิจัยสรุปได้ว่าปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษามีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของผกาทิพย์ กระหม่อมทอง (2526 : 66) ชอทิพย์ ราตรีเกรียงไกร (2523 : 88) ที่พบว่าสภาพเศรษฐกิจของครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับโอกาสทางการศึกษาของบุตร คือบุตรที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ของครอบครัวสูง บุตรย่อมมีโอกาสได้รับการศึกษาสูงด้วย ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้นักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา เลือกศึกษาต่อสายอาชีพในอัตราที่ต่ำกว่านักเรียนที่ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา

คะแนนสะสมของนักเรียน จากการศึกษพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนสะสม 2.00 - 2.50 รองลงมา มีคะแนนสะสมระหว่าง 1.51 ถึง 2.00 ซึ่งจะเห็นว่านักเรียนมีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ไม่สูงมากนัก ในด้านความต้องการศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนที่มีคะแนนสะสมหรือมีผลการเรียนยิ่งสูง นักเรียนจะเลือกศึกษาต่อในเปอร์เซ็นต์ที่สูงขึ้นด้วย

การลงเลที่จะศึกษาต่อ การค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือไม่ศึกษาต่อ หรือกลุ่มนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อจะลดลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2534 : 57) ที่พบว่าคะแนนสะสมของนักเรียนจะส่งผลต่อการได้เรียนต่อและไม่ได้เรียนต่อ สำหรับนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนระหว่าง 1.51 - 2.00 จะเลือกศึกษาต่อสายอาชีพมากที่สุด คือร้อยละ 69.8 รองลงมาเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ระหว่าง 2.01 - 2.50 เลือกศึกษาต่อสายอาชีพร้อยละ 65.5 ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับ 3.01 ถึง 4.00 จะเลือกศึกษาต่อสายสามัญมากที่สุด ซึ่งจากผลการวิจัยนี้พอสรุปได้ว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนที่สูงจะเลือกศึกษาต่อสายสามัญมากที่สุด หรือมีความสนใจศึกษาต่อสายอาชีพน้อย ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จะมีความสนใจที่จะเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ สอดคล้องกับงานวิจัยของสมพงษ์ มั่นระวัง (2531 : 72) ที่พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูงจะเลือกเรียนสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำจะเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูง นอกจากนี้ จิราภรณ์ โชติบุตร (2518) ได้ศึกษาพบว่านักเรียนที่ไม่เลือกเรียนต่อมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 5 แต่เลือกเรียนต่อทางอาชีวศึกษา มีเหตุผลคือ สติปัญญาไม่ดี จากการศึกษาค้นคว้าได้ว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูงมีแนวโน้มที่จะเลือกศึกษาต่อสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ และนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำมีแนวโน้มที่จะเลือกศึกษาต่อสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ

การเดินทางมาโรงเรียน นักเรียนส่วนใหญ่เดินทางมาโรงเรียนโดย ใช้รถจักรยานยนต์ ร้อยละ 30.7 รองลงมาเดินทางมาโรงเรียนโดยใช้รถประจำทาง ร้อยละ 27.8 สำหรับนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อจะเดินทางมาโรงเรียนโดยใช้รถจักรยานยนต์ ร้อยละ 31.8 รองลงมาเดินทางโดยรถประจำทาง ร้อยละ 29.1 นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนที่เดินทางมาเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่มีบ้านไม่ไกลจากโรงเรียน รองลงมาจะเป็นกลุ่มนักเรียนที่ใช้รถจักรยานยนต์ ซึ่งจากข้อมูลจะพบว่า นักเรียนในชนบทส่วนใหญ่จะเดินทางมาเรียนโดยใช้รถจักรยานยนต์ เพราะว่าในพื้นที่ชนบทที่การคมนาคมยังไม่เจริญเท่าที่ควร วิธีที่จะเดินทางที่สะดวกที่สุดคือการใช้พาหนะรถจักรยานยนต์ ซึ่งสามารถเดินทางได้คล่องตัว ซึ่งพอสรุปได้ว่า การเดินทางที่สะดวกจะส่งผลต่อการศึกษาต่อของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2534 : 57) ที่พบว่า การเดินทางมาโรงเรียน เป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนต่อและไม่ได้เรียนต่อ

จากการวิเคราะห์หัตถ์แปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพ โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได ซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพนั้น ผู้วิจัยได้แยกความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ออกเป็น 3 กลุ่ม ซึ่งได้แก่ (1) นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ จัดเป็นกลุ่มที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพมากที่สุด (2) นักเรียนที่ยังไม่

เอกรัศมี
ไม่ว่าการค้า
ไม่ว่าการค้า
ไม่ว่าการค้า

เลือกสายวิชา จัดเป็นกลุ่มที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพในระดับปานกลาง และ (3) นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายสามัญ จัดเป็นกลุ่มที่ต้องการศึกษาต่อสายอาชีพน้อยที่สุด ผลสรุปที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์และอำนาจพยากรณ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเป็นดังนี้

จากการวิเคราะห์ปัจจัยตัวแปรอิสระรวมทั้ง 3 ด้านซึ่งได้แก่ สภาพส่วนตัวของนักเรียน สภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว และสภาพแวดล้อมทางการเรียน ซึ่งมีตัวแปรอิสระทั้งหมด 24 ตัว โดยดูค่าสหสัมพันธ์ (Multiple Correlation) พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าสหสัมพันธ์กับค่าตัวแปรตามอยู่ในเกณฑ์ต่ำ จึงส่งผลให้เมื่อนำตัวแปรอิสระเหล่านั้นมาเข้าโปรแกรมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันไดแล้ว จึงถูกตัดออกไปจากสมการพยากรณ์ จำนวน 19 ตัวแปร จึงเหลือตัวแปรอิสระเพียง 5 ตัว ที่มีค่าความสัมพันธ์กับค่าตัวแปรตามสูงกว่าตัวอื่น ๆ ($R = 0.3618$) และมีอำนาจพยากรณ์ค่าตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวได้แก่ (1) ตัวแปรรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดา (2) ตัวแปรความสมบูรณ์ของครอบครัวในด้านการอยู่ร่วมของบิดามารดา (3) ตัวแปรขนาดของครอบครัว (4) ตัวแปรการให้กำลังใจในการเรียนจากบิดามารดาหรือผู้อุปการะ และ(5) ตัวแปรการให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ ซึ่งตัวแปรทั้ง 5 ตัวมีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ตัวแปรตามได้ร้อยละ 13.09 ซึ่งผู้วิจัยจะกล่าวถึงตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ดังนี้

ตัวแปรรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดา ซึ่งจากงานวิจัย พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดาสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในสังคมไทยบิดาจะเป็นผู้มีบทบาทในการหาเลี้ยงครอบครัวรายได้ส่วนใหญ่ของครอบครัวมาจากบิดาเป็นหลัก ถ้าบิดามีรายได้ได้น้อย ก็จะมีผลต่อการศึกษานูตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยอื่น ๆ ที่พบว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง นักเรียนจะมีโอกาสได้รับการศึกษาต่อมากกว่านักเรียนที่ครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (สมใจ หอมเย็น 2514, จุฑา พานิชยผลิตไชย 2521, เทียมจันทร์ จาตุกัญญาประทีป 2535, สุรัตน์ ไชยชมภู 2535, อติศักดิ์ จินดานุกูล 2536 และเกตุมณี มากมี 2536) นอกจากนั้น Herr and Cramer (1988 : 270) ยังพบอีกว่านักเรียนที่บิดา มารดามีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีนักมักไม่ได้รับข้อมูลเพียงพอเกี่ยวกับโอกาสในการศึกษาต่อ หรือไม่ได้รับความช่วยเหลือในการเลือกศึกษาในหลักสูตรต่าง ๆ ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีทางเลือกในอนาคตหลายทาง นักเรียนจำนวนมากมักเลือกทางเลือกที่ง่ายที่สุดซึ่งเป็นการปิดโอกาสที่จะแสวงหาทางเลือกอื่น ๆ จากผลงานวิจัยดังกล่าว จึงสอดคล้องกับงานวิจัยที่ได้ศึกษานี้ที่พบว่า นักเรียนที่บิดามีรายได้ได้น้อยจะเลือกศึกษาต่อได้น้อย และมีจำนวนนักเรียนที่ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อหรือไม่ มีจำนวนมาก ซึ่งเดือนใจ อธิคม (2532 : 148) ได้ศึกษาพบว่า รายได้ของผู้ปกครอง มีผลทำให้นักเรียนเลือกเรียนต่อสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ จากงานวิจัยสรุปได้ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ว่ารายได้ของบิดาส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน โดยพบว่านักเรียนที่บิดามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูง นักเรียนจะเลือกศึกษาต่อสายอาชีพสูงด้วย ซึ่งผู้วิจัยคิดว่า โรงเรียนควรจะได้มีการสำรวจรายได้ของบิดานักเรียน และหาทางช่วยเหลือนักเรียนที่บิดามีรายได้ต่ำ เพื่อเพิ่มโอกาสการศึกษาสายอาชีพของนักเรียน

ตัวแปรความสมบูรณ์ของครอบครัวตามสภาพการอยู่ร่วมของบิดา มารดา จากข้อมูลพบว่านักเรียนที่มีบิดา มารดาอยู่ด้วยกันจะเลือกศึกษาต่อ และศึกษาต่อสายอาชีพ ต่างจากกลุ่มนักเรียนที่บิดา มารดาแยกกันอยู่อย่างเห็นได้ชัด โดยพบว่ากลุ่มที่นักเรียนบิดา มารดาอยู่ด้วยกันจะเลือกศึกษาต่อและศึกษาต่อสายอาชีพในจำนวนที่มากกว่ากลุ่มนักเรียนที่บิดามารดาแยกกันอยู่ ซึ่งในจุดนี้น่าจะเป็นข้อคิดสำหรับบิดา มารดา ในอันที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์ภายในครอบครัวให้มั่นคง เพื่อจะลดปัญหาการหย่าร้าง การแยกกันอยู่ของบิดา มารดา ซึ่งจะมีผลกระทบไปยังบุตรที่กำลังศึกษา จากการศึกษาของ ศุภลักษณ์ พุทธิพงษ์ศิริ(2533) พบว่า เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนระหว่างนักเรียนที่มาจากครอบครัวบิดา มารดาหย่าร้างกัน กับนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่บิดา มารดาไม่ได้หย่าร้าง พบว่า ด้านลักษณะนิสัยของการเรียน นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่บิดามารดาหย่าร้างกัน มีความสนใจในการเรียนขณะที่ครูกำลังสอนน้อยกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่บิดา มารดาไม่ได้หย่าร้างกัน ด้านเวลาเรียน นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่บิดา มารดาหย่าร้างกันมีการขาดเรียนมากกว่า มีพฤติกรรมชอบแกล้งเพื่อน มีมนุษยสัมพันธ์น้อยกว่า มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียนมากกว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่บิดา มารดาไม่ได้หย่าร้างกัน ซึ่งพฤติกรรมที่กล่าวถึงนี้ล้วนแล้วแต่ส่งผลต่อการศึกษาหรือการศึกษาต่อทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่พบว่าตัวแปรความสมบูรณ์ของครอบครัวตามสภาพการอยู่ร่วมของบิดา มารดา มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อ ซึ่งหมายรวมถึงการศึกษาต่อสายอาชีพด้วย

ขนาดของครอบครัว พบว่า นักเรียนที่ทำการสำรวจนี้จะมีขนาดครอบครัว 4- 5 คน เป็นส่วนใหญ่ รองลงมาจะมีขนาดครอบครัว 6 คนขึ้นไป จากข้อมูลพบว่านักเรียนที่มีขนาดครอบครัวไม่เกิน 3 คนจะเลือกศึกษาต่อสายอาชีพเป็นจำนวนมาก และในทางตรงข้ามนักเรียนที่มีขนาดครอบครัว 6 คนขึ้นไป จะเลือกศึกษาต่อสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีขนาดครอบครัวเล็กกลง หรือมีความสนใจที่จะเลือกศึกษาต่อสายอาชีพน้อย จากข้อมูลสรุปได้ว่า จำนวนขนาดของครอบครัวยิ่งน้อย นักเรียนจะเลือกศึกษาต่อสายอาชีพเพิ่มขึ้น นักเรียนที่เป็นบุตรคนเดียวจะเลือกศึกษาต่อสายอาชีพมากกว่าจำนวนนักเรียนที่มีพี่น้องมากขึ้น ซึ่งผลการวิจัยที่พบนี้ขัดแย้งกับงานวิจัยของ สุวัฒน์ เงินจ๋าและคณะ (2529 : 77) ที่พบว่า กลุ่มนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อในสถาบันวิชาชีพ มักจะมีจำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดามากกว่ากลุ่มนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งผลการวิจัยที่ขัดแย้งนี้ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า อาจเป็นเพราะว่า การเรียนสายอาชีพจะเป็นการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียค่าใช้จ่ายในการเรียนมากกว่าการเรียนสายสามัญและถ้านักเรียนไม่สามารถสอบแข่งขันเพื่อเข้าศึกษาในสถานศึกษาของรัฐบาลได้ นักเรียนก็จะยิ่งเสียค่าใช้จ่ายในการเรียนสายอาชีพมากขึ้น ดังนั้นรัฐบาลควรมีบทบาทในการช่วยเหลือนักเรียน โดยอาจจะเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เพิ่มขึ้น ให้นักเรียนมีโอกาสเรียนทางสายอาชีพในสถานศึกษาของรัฐบาล จะช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายในการศึกษา เช่น อนุมัติให้โรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรปวช.เพิ่มจำนวนการรับนักเรียนมากขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา

การให้กำลังใจในการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ จากการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการให้กำลังใจในการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ ระดับมากจะเลือกศึกษาต่อในระดับมากถึงร้อยละ 80.3 ดังนั้นบิดา มารดาหรือผู้อุปการะควรมีการเอาใจใส่และเป็นกำลังใจในการศึกษาแก่นักเรียนให้มากขึ้น เพื่อนักเรียนจะได้ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับเฮอร์และเครเมอร์ (Herr and Cramer, 1988 : 270) ได้ศึกษาสรุปได้ว่า การเลือกเรียนต่อระดับสูง หรืออาชีพในอนาคตสำหรับนักเรียนในระดับมัธยมปลาย เป็นช่วงที่ต้องช่วยให้นักเรียนรู้จักตัดสินใจและต้องให้ความช่วยเหลือ เพื่อให้นักเรียนได้บรรลุจุดหมาย และสาเหตุที่ทำให้ให้นักเรียนมีความแตกต่างกันมากเกี่ยวกับการพัฒนาการทางอาชีพ ได้แก่ ระดับการสนับสนุนให้กำลังใจของบิดามารดา

ตัวแปรการให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ จากการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียนจากบิดา มารดาหรือผู้อุปการะ ยิ่งได้รับความร่วมมือมากนักเรียนจะเลือกศึกษาต่อสูงตามความร่วมมือด้วย นอกจากนี้ในด้านความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพก็เช่นเดียวกัน คือพบว่านักเรียนที่ได้รับการให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียนมาก นักเรียนก็จะเลือกศึกษาต่อสายอาชีพในปริมาณที่มากขึ้นด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดว่า โรงเรียนควรมีการชี้แจงทำความเข้าใจกับบิดา มารดาหรือผู้อุปการะให้เห็นความสำคัญของการร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียน อันจะส่งผลให้นักเรียนเลือกศึกษาต่อสายอาชีพเพิ่มขึ้น

สรุปผลการวิจัย พบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ 4 ใน 5 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่เกิดขึ้นในครอบครัวเป็นหลัก ซึ่งอย่างไรก็ตามตัวแปรทั้ง 5 ตัวแปร มีอำนาจพยากรณ์ค่าตัวแปรตามความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพได้น้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การตัดสินใจของคนจะมีปัจจัยหลายด้านมาเกี่ยวข้อง ดังนั้นความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนอาจแปรเปลี่ยนไปตามสภาพการณ์ในขณะนั้น ไม่มีตัวแปรใดเป็นแบบตายตัว สามารถแปรเปลี่ยนไป

เอกได้ด้วยเหตุผลที่สมควรบ้างก็ได้รับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยขอเสนอข้อเสนอแนะใน 3 กรณี คือ 1. ข้อเสนอแนะระดับโรงเรียน 2. ข้อเสนอแนะสำหรับระดับกรม 3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะระดับโรงเรียน

1.1 จากการวิจัยพบว่า นักเรียนร้อยละ 22.0 ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อหรือไม่ และนักเรียนร้อยละ 16.0 ยังไม่ตัดสินใจเลือกสายวิชา จากข้อมูลดังกล่าวพบว่า นักเรียนยังขาดความชัดเจนในการเลือกศึกษาต่อและการเลือกศึกษาต่อสายวิชาต่าง ๆ ดังนั้นโรงเรียนควรจัดให้มีการแนะแนวการศึกษาต่อให้มีความชัดเจนมากขึ้น โดยจัดให้มีการสร้างและพัฒนาเครื่องมือใช้ในการแนะแนว เช่น การทดสอบความถนัด แบบทดสอบความสนใจในอาชีพ นิสัยและทัศนคติในการศึกษา แบบทดสอบบุคลิกภาพ และส่งเสริมให้มีการใช้เครื่องมือเพื่อประกอบการแนะแนวอย่างต่อเนื่อง เน้นให้นักเรียนสามารถแยกความต้องการของตนเองได้ชัดเจนว่าจะศึกษาต่อสายวิชาใดหรือถ้าสนใจศึกษาต่อสายอาชีพก็สามารถแยกตนเองได้ว่ามีความสนใจในประเภทและสาขาวิชาใดเพื่อนักเรียนจะได้เตรียมตัวศึกษาต่อ และสามารถเลือกศึกษาต่อได้เหมาะสมกับตนเอง อันจะนำไปสู่การประกอบอาชีพในอนาคต นอกจากนี้โรงเรียนควรจะมีการพัฒนาบุคลากรด้านแนะแนว และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ให้ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาได้อย่างมีคุณภาพ และครูทุกคนทำหน้าที่แนะแนว นอกจากนี้จากการวิจัยยังพบอีกว่า นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อจะต้องปรึกษาบิดา มารดา ดังนั้นโรงเรียนควรจะได้จัดให้มีการแนะแนวการศึกษาแก่ผู้ปกครองนักเรียนด้วย เพื่อให้ผู้ปกครองเข้าใจแนวทางการศึกษาต่อ ซึ่งจะส่งผลถึงการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน

1.2 จากการวิจัย พบว่า นักเรียนประมาณ 1 ใน 3 จะมีปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา ดังนั้นสถานศึกษาควรจะได้มีการสำรวจนักเรียนอย่างจริงจังเพื่อให้ทราบปัญหาของนักเรียน และหาทางช่วยเหลือนักเรียนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น จัดหาเงินทุนให้นักเรียน ให้ความรู้นักเรียนเกี่ยวกับกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา จัดให้นักเรียนเรียนฟรีโดยไม่ต้องเสียเงินบำรุงการศึกษา จัดหางานให้นักเรียนทำระหว่างเรียน ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระเพื่อหารายได้ระหว่างเรียน บริการรถรับส่งนักเรียนในราคาถูก จัดหาที่พักให้นักเรียนบ้านไกล จัดตั้งมูลนิธิหรือกองทุนเพื่อการศึกษา ทั้งนี้เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน อันจะทำให้นักเรียนเรียนจบหลักสูตร และนำไปสู่การศึกษาต่อมากขึ้นในระดับการศึกษาต่าง ๆ เมื่อโรงเรียนควรจะมีการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีในการประกอบอาชีพในอนาคต โดยเฉพาะอาชีพทางด้านเกษตรกรรมซึ่งในปัจจุบัน

เป็นอาชีพที่จะช่วยฟื้นฟูทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ และนอกจากนั้นยังเป็นอาชีพหลักของคนในประเทศ เป็นอาชีพหลักของบิดามารดาของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่ ให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในการประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม อันจะนำไปสู่การพัฒนาอาชีพทางการเกษตรต่อไป โดยโรงเรียนอาจจะทำหลักสูตรในท้องถิ่นของตนเอง เพื่อนำไปใช้สอนนักเรียนโดยให้มีความหลากหลายในอาชีพต่าง ๆ

1.3 โรงเรียนจัดการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับชุมชนในท้องถิ่น โดยเน้นทางด้านการปฏิบัติจริง จัดการสาธิตงานอาชีพเพื่อให้นักเรียนได้เห็นแบบอย่างของงานอาชีพ

1.4 ควรนำผลการวิจัยไปใช้ประกอบการวางแผนจัดการศึกษาสายอาชีพของโรงเรียนปอทองวงษ์จันทร์วิทยาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยนำสมการพยากรณ์ไปใช้หาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน และหาทางช่วยเหลือนักเรียนให้มีโอกาสศึกษาต่อสายอาชีพเพิ่มขึ้น

2. ข้อเสนอแนะระดับกรมสามัญศึกษา

2.1 ควรจัดตั้งสถานศึกษาที่เปิดสอนทางด้านอาชีพ หรือส่งเสริมให้โรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอที่มีความพร้อมทางด้านบุคลากร และอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้เปิดสอนหลักสูตร ปวช. ในทุกอำเภอ หรืออนุมัติให้โรงเรียนที่เปิดสอนสายอาชีพอยู่แล้วเพิ่มจำนวนการรับนักเรียนสายอาชีพให้มากขึ้น เพื่อสนองความต้องการของนักเรียนที่จะเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทวิชาที่ควรเปิดสอนคือ ประเภทวิชาอุตสาหกรรม และประเภทวิชาพาณิชยกรรม

2.2 จัดเงินทุนเพื่อการศึกษาให้มากขึ้น โดยกำหนดเงื่อนไขการให้ทุนให้ชัดเจน เพื่อให้โอกาสนักเรียนที่ยากจนและด้อยโอกาส ได้มีโอกาสได้ใช้ทุนในเรื่องการศึกษา

2.3 ควรจะขยายการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งสายสามัญและสายอาชีพ

2.4 ควรนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการขยายการจัดการศึกษาสายอาชีพในอำเภอปอทอง จังหวัดชลบุรี

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ดำเนินการวิจัยในลักษณะนี้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แต่เปลี่ยนตัวแปรอิสระ เพื่อจะหาตัวแปรที่ส่งผลต่อการศึกษาต่อสายอาชีพเพิ่มขึ้น

3.2 ควรดำเนินการวิจัยติดตามผลผู้จบการศึกษา ของนักเรียนกลุ่มที่ทำการศึกษานี้ เพื่อให้ทราบถึงความต้องการการศึกษาต่อของนักเรียนกับความเป็นจริงที่เขาได้ศึกษาต่อนั้นเป็นไปในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทิศทางเดียวกันหรือไม่ และมีตัวแปรหรือเหตุผลใดที่ทำให้ความตั้งใจที่จะศึกษาต่อของนักเรียนเปลี่ยนไป เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการวางแผนจัดการศึกษา

3.3 ควรดำเนินการวิจัยถึงปัญหาที่เกิดจากการศึกษาต่อสายอาชีพในประเภทและสาขาวิชาต่าง ๆ

3.4 ควรดำเนินการวิจัยและพัฒนากระบวนการฐานข้อมูล เพื่อการแนะแนวการศึกษาต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กรมการศึกษานอกโรงเรียน 2534. แผนพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียนฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535- 2539). กรุงเทพมหานคร : ห.จ.ก. ไอเดียสแควร์.

กฤตยา อาชวนิจกุล, ลินดา วิลเลียมส์ และนภาพร หะวานนท์. 2536. "ส่งเสียลูกสาวหรือลูกชายเรียนต่อ : อะไรคือทางเลือกของพ่อแม่ในชนบท". เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง เสียงสะท้อนจากชนบท : ปัญหาและทางเลือกในการขยายโอกาสทางการศึกษาวันที่ 10 กันยายน 2536 โรงแรมเมอริเดียนเพชรซิเดนท์.

เกตุมณี มากมี. 2536. โอกาสในการศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของเยาวชนในภาคเหนือ. ปริญญานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

โกศล สุปัญญา. 2522. การศึกษาแนวโน้มของการเลือกต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดเลย ประจำปีการศึกษา 2522. โรงเรียนศรีสงครามวิทยา อำเภอสะพุง จังหวัดเลย.

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลโครงการเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา. 2536. รายงานการติดตามผลโครงการเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2535. กองแผนงานสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, เอกสารโรเนียว.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,สำนักงาน. สำนักนายกรัฐมนตรี. 2534. รายงานการวิจัยการติดตามผลผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. 2535. แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535. กรุงเทพมหานคร : พันนี้ พับลิชชิ่ง.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- จันทิมา บุญวานิช. 2509. การสำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
จังหวัดเพชรบุรี ที่มีต่อโรงเรียนอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ คม. คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิราภรณ์ โชติบุตร. 2518. ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนในเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต
คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เจียรนัย ทรงชัยกุล. 2533. หลักและระบบงานแนะแนวในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช.
- จุมพล นิมพานิช. 2517. แผนการศึกษาต่อและประกอบอาชีพของนักเรียน ม.ศ.5.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- จรรณู พาณิชย์ผลิดไชย. 2521. โอกาสที่เข้าศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำแนกตาม
ประเภทของโรงเรียน สภาพส่วนตัวและผลการเรียนของนักเรียนภาคเหนือ.
ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา. 2539. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยม
ศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง.
- ช่อทิพย์ วาศรีเกรียงไกร. 2523. ความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร:
ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชั้นประโยคมัธยมศึกษาในโรงเรียน
สังกัดกรมสามัญศึกษาและโรงเรียนสังกัดมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต แผนกสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชูเพ็ญศรี วงศ์พุทธา. 2513. ปัจจัยที่ทำให้เด็กวัยรุ่นไทยในชนบทเลือกทำงานหรือศึกษาต่อหลังจากศึกษาภาคบังคับ. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาสัย. 2532. การสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.อ.ม. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ณัฐวุฒิ เนาวประดิษฐ์. 2528. การตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพประมงหลังจากจบการศึกษาภาคบังคับ: ศึกษากรณีบุตรชาวประมง อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เตือนใจ อธิคมภษิต. 2532. การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรีและระยอง ปีการศึกษา 2529. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน.

เทียมจันทร์ จาตุกัญญาประทีป. 2523. องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นงนารถ สภาวโรดม. 2526. ทักษะในการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของนักเรียนไทยมุสลิมและนักเรียนไทยพุทธชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

นภดล คุ่มประวัตติ. 2516. ความมุ่งหวังของบิดามารดาในเขตชนบทไทยเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นาวิน รุ่งรส. 2514. เปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียน ม.ศ. 3 ประเภท
สหศึกษาระหว่างโรงเรียนมัธยมประสมและโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบเดิม
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร.

นิตยา ธรรมพันธ์. 2523. ค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3
โรงเรียนมัธยมของรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามในจังหวัด
ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส. วิทยาลัยศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
เอกการแนะแนวมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นิพนธ์ กินาวงศ์ และคณะ. 2526. โอกาสในการศึกษาต่อระดับมหาวิทยาลัยของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลายในภาคเหนือ. ผลงานวิจัยของหน่วยงานบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพิษณุโลก.

ประดิษฐ์ หม่อมศรี และคณะ. 2538 . แนวโน้มศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษา ทบวง
มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : บริษัทที.พี.พรินท์จำกัด.

ประยงค์ ชูน้อย. 2521. โอกาสการเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำแนกตาม
ประเภทของโรงเรียน สภาพส่วนตัวและผลการเรียนของนักเรียนในภาคใต้.
วิทยาลัยศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ประยูร มัยโกคา. 2539. การสำรวจความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ
ประถมศึกษาแห่งชาติในจังหวัดชุมพร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ประเสริฐ แก้วเพชร. 2527. การศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียนที่จบ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์
มหาบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปรีชา น้ำแก้ว. 2539. การศึกษาความเป็นไปได้ในการเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดฉะเชิงเทรา . วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ผกาทิพย์ กระหม่อมทอง. 2522. การศึกษาเปรียบเทียบความมุ่งหวังของบิดาเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรในเขตเมืองและชนบทของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต แผนกวิชาสังคมและมานุษยวิทยา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2529. เอกสารประกอบการสอนแนะแนว 515 ทฤษฎีการพัฒนาอาชีพ. ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

แผนงาน, กอง. กรมสามัญศึกษา 2535. ความคิดเห็นของนักเรียนและครูในการเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา. ฝ่ายวิจัยและประเมินผล, เอกสารโรเนียว.

X แผนงาน, กอง. กรมสามัญศึกษา. 2537. สรุปผลการดำเนินงานโครงการเปิดสอนหลักสูตร ปวช. ในโรงเรียนมัธยมศึกษา. (ส่วนของกรมสามัญ), กย. สค. 7/37.

X แผนงาน, กอง. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. รายงานการติดตามผลการดำเนินงานโครงการเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา. เอกสารโรเนียว.

พรทิพย์ ศรีวัชรินทร์. 2522. ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของหัวหน้าครัวเรือนชายที่มีต่อการเลือกอาชีพของคนหนุ่มสาวในเขตชนบทและเขตเมืองของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พรรณี เปรมย์เจริญ. 2523. ความนิยมของหัวหน้าครัวเรือนชายชาวชนบทไทยในการเลือกอาชีพของคนหนุ่มสาว. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยา มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พระราชดำรัส. 2540. คู่มือการดำเนินชีวิตสำหรับประชาชน ปี 2541 และทฤษฎีใหม่. สำนักงานจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อมพระองค์

เพ็ญศรี จินดาศักดิ์. 2535. การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

กฤษฎา สาร. 2526. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : คุรุสภาลาดพร้าว.

มัลลิกา พิณสุวรรณ. 2534. ความต้องการในการศึกษาต่อหลักสูตรปวช.(เกษตรกรรม) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดกระบี่ ปีการศึกษา 2533. วิทยาลัยเกษตรกรรมกระบี่.

มารศรี กองเกต. 2523. ผลของทัศนคติระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ของบิดามารดาที่มีต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามใน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต แผนกจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ราตรี รุ่งโรจน์ดี. 2515. การศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร.

รุ่งเรือง สุขาภิรมย์ และ ดุสิต ทองฉลวย. 2538. การประเมินผลโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร. ข่าวสารวิจัยการศึกษา ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 (เดือนตุลาคม - พฤศจิกายน 2538) : 26-27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รุ่งเรือง สุขากิรมย์ และ สมชาย บัวเล็ก. 2538. การประเมินผลโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา สังกัดกรมการศาสนา. ข่าวสารวิจัยการศึกษา ปีที่ 18 ฉบับที่ 3 (เดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2538) : 12

เลิศพร ภาระสกุล. 2527. การเปรียบเทียบคุณค่าในด้านการศึกษาและคุณค่าในด้านการเลือกอาชีพระหว่างประชากรพุทธกับคาทอลิก. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรารัตน์ รงค์ปรานี. 2525. ข้อเสนอแนะทางอาชีพ. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วัชรีย์ ทรัพย์มี. 2523. การแนะนำอาชีพ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิเวก ปางพุดผิงศ์. 2528. ข้อคิด-ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาแนะนำอาชีพ. วารสารแนะนำเดือน เมษายน - พฤษภาคม 2528.

วิศิษฐ์ นาจำปา. 2521. โอกาสการเข้าศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำแนกตามประเภทโรงเรียน สถานภาพส่วนตัวและผลการเรียนของนักเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

✕ ศิริ วรศิริ. 2513. การสำรวจภาระการศึกษาของประชากรในแหล่งชุมชนหนาแน่น บริเวณบ่อนไก่ ตำบลลุมพินี อำเภอพระทรมวัน จังหวัดพระนคร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร.

ศึกษาธิการเขต, สำนักงาน. เขตการศึกษากรุงเทพมหานคร. 2532. ความสนใจในอาชีพของนักเรียนชายและหญิงในรัฐแคลิฟอร์เนีย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศุภลักษณ์ พุทธิพงศ์สิทธิ. 2533. สุขภาพจิตและพฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สมใจ หอมเย็น. 2514. การเปรียบเทียบสภาพเศรษฐกิจสังคม และสภาพส่วนตัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมพงษ์ มั่นระวัง. 2513. การศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2512. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร.

✕ สมาคมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย. 2535. แผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2535 นโยบายรัฐบาลฯ พลฯ นายชวน หลีกภัย ด้านการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : กนิษศรการพิมพ์.

✕ สำนัคดีศึกษาจังหวัดชลบุรี, สำนักงาน. ฝ่ายวางแผนและงบประมาณ. 2537. เอกสารประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการ ประจำปี 2537, สำนักงานสำนัคดีศึกษาจังหวัดชลบุรี, เอกสารโรเนียว.

สวัสดิ์ บันเทิงสุข. 2510. การสำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2509 ในโรงเรียนสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยการศึกษา ประสานมิตร, อัดสำเนา.

สุจินต์ วิศวรรีรานนท์ และสุเมณฑิพย์ บุญสมบัติ. 2524. พฤติกรรมการสอนมัธยมศึกษาเล่ม 1 หน่วยที่ 1-5. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุนทร ไตรรัตน์. 2525. องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.

สุนันทา แสงทอง. 2523. ความมุ่งหวังในการศึกษาและอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้ย้ายถิ่นและไม่ย้ายถิ่นในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภาวค์ จันทวานิชและคณะ. 2525. รายงานการวิจัยเรื่องโอกาสการเข้าศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. (เอกสารโรเนียว)

สุรัตน์ ไชยชมภู. 2535. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สุวัฒน์ เงินจ๋า และคณะ. 2529. ปัจจัยที่สามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. กองแผนงาน กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

สุวิมล กาญจนโกศล. 2524. ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจสังคมกับโอกาสการเข้ารับการศึกษาของนักเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดกำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.

อนงค์ สกุลคู. 2529. การสำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต แผนกจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อดิศักดิ์ จินดานุกูล. 2532. การศึกษาความต้องการและการให้บริการทางการศึกษาระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น: กรณีเปรียบเทียบโรงเรียนมัธยมศึกษา ในอำเภอที่มี
อัตราการเรียนต่อสูงและต่ำในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ลพบุรี และสระบุรี.
ปริญญาานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

อัมพรศรี พรพิทักษ์ดำรง. 2534. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนสาขาคหกรรมศาสตร์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดยโสธร. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Dobbins, Loy Henderson, Educational and Occupational Aspirations and Expectation of
High School Senior Boys in Five Louisiana .

Herr , Edwin L. and Cramer, Stanley H. Career Guidance and Counseling Through the
Life Span: Systematic Approaches. Scott, Foresman and Company, 1988.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ว.๘๖3

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๘๗ มิถุนายน 2538

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร.ศิริพรรณ ชุ่มนม

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางจงจิตต์ อ่ำสาริกา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวังษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี บิลันธานานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ว. ๒๒3

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๘ มิถุนายน 2538

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร.กานดา นาคะเวช

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะ
ช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางจงจิตต์
อำสาริกา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวังจันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ว. ๘๘

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑๗ มิถุนายน 2538

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นายจำนงค์ ยอดซ้ำ

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางจงจิตต์ อ่ำสาริกา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทรสาร 3269040

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ว. ๒๒

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง

เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๗ มิถุนายน 2538

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นางอารมณี เกษร

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางจงจิตต์ อ่ำสาริกา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี บิลันธานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ว. ๕๕3

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง

เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑๙ มิถุนายน 2538

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร.สุรัตน์ ไชยชมภู

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางจงจิตต์ อ่ำสาริกา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อําเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้

ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040 ที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2538

1. นางจงจิตต์ อ่ำสาริกา ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความต้องการต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่ บริการของ โรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา" โดยมี อาจารย์ไพรัตน์ พิภน้อย เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.สุพักตร์ พิบูลย์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. 2538

(รศ.ดร.มนัส สังวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ว. J37

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

14 กรกฎาคม 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลอง เครื่องมือ เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนนวมยวศารัตนบุรี "นวมยวศวิทยา"

ด้วย นางจงจิตต์ อ่ำสาริกิต เป็นนักศึกษาลัทธิสุต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาของงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งกำลังทำการวิจัยเพื่อ เรียน เรื่อง วิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการศึกษาต่อสาขาอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทอง วงษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี"

งานบัณฑิตศึกษาใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้ทดลอง เครื่องมือ เพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อทราบและหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ก่อคดีใดๆขึ้นเมื่อมีการแจ้งข้อบกพร่องมา และต้องแจ้งถึงผู้อำนวยการหรือผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

ที่ ทม 1504.7/ว.337

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง

เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

14 กรกฎาคม 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยกระดังง์

ด้วย นางสาวจิตต์ อ่ำสาริกุล เป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารงานวิชาชีพของสถาบันบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งกำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความต้องการศึกษาต่อสาขาอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทอง วงษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี"

งานบัณฑิตศึกษาได้ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อทราบและหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว. ๒๖

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง

เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

14 กรกฎาคม 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลอง เครื่องมือ เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเขาศิษย์

ด้วย นางจงจิตต์ อ่ำสาริกา เป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาของงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งกำลังทำการวิจัยเพื่อ เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวังจันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี"

งานบัณฑิตศึกษาใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อทราบและหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี บิลันรานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

169

ที่ ทม 1504.7/๒๒

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง

เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

15 สิงหาคม 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

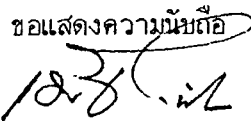
เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัย

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการวิทยานิพนธ์
2. ประการศผลการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นางจงจิตต์ อ่ำสาริกา เป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวังจันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี" ซึ่งโครงการวิจัยดังกล่าวได้รับอนุมัติแล้วเมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2538

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่านตามที่แนบมานี้

หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทรศัพท์: 3266052-6101 ต่อ 663,642 โทรสาร: 3269040

อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

170

ที่ ทม 1504.7/๒๖3

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ สิงหาคม 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการนิจาร์ณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นางจงจิตต์ อ่ำสาริกา เป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี" ซึ่งโครงการวิจัยดังกล่าวได้รับอนุมัติแล้วเมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2538

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่านตามที่แนบมานี้

หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิлянธานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทรสาร 3266052-6101 ต่อ 663, 642 ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทรสาร 3269040 อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 1404/27071

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

30 สิงหาคม 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

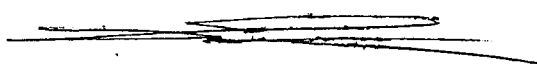
อ้างถึง หนังสือ สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ ทม. 1504.7/263 ลงวันที่ 15 สิงหาคม 2538

ตามที่สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง ได้ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนางจงจิตต์ อ่ำสาริกา นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต ซึ่งทำการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนัก
เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี"
ความแจ้งแล้วนั้น

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติพิจารณาแล้วอนุญาตให้ นางจงจิตต์ อ่ำสาริกา เก็บข้อ
มูลดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายประสิทธิ์ แต่ง่อม)

รองเลขาธิการ ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาประถมศึกษาแห่งชาติ

กองวิชาการ

โทร: 2805559-63 สารที่ส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0806/03650

กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

22 สิงหาคม 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทำวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนปอทองวงษ์จันทร์วิทยา

ด้วย นางจงจิตต์ อ่ำสาริกา นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขา
การบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนปอทองวงษ์จันทร์วิทยา อำเภอปอทอง จังหวัด
ชลบุรี" ในการนี้ นิสิตมีความประสงค์จะแจกแบบสอบถามแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของ
โรงเรียน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการทำวิจัย

กองการมัธยมศึกษาเห็นว่า การทำวิจัยดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อสายอาชีพ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สมควรให้การสนับสนุน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายมงคล มีสมภพ)

นักวิชาการ 7 รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการกองการมัธยมศึกษา

กลุ่มส่งเสริมมาตรฐานการศึกษา

โทร. 2828466

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทรสาร 2824096

เอกสารนี้สงวนลิขสิทธิ์ อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0806/03650

กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

22 สิงหาคม 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทำวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเกาะโพธิ์ด้วยงามวิทยา

ด้วย นางจงจิตต์ อ่ำสาริกา นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขา
การบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัด
ชลบุรี” ในการนี้ นิสิตมีความประสงค์จะแจกแบบสอบถามแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของ
โรงเรียน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการทำวิจัย

กองการมัธยมศึกษาเห็นว่า การทำวิจัยดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อสายอาชีพ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สมควรให้การสนับสนุน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายมงคล มีสมภพ)

นักวิชาการ 7 รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการกองการมัธยมศึกษา

กลุ่มส่งเสริมมาตรฐานการศึกษา

โทร. 2828466

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทรสาร 2824096

เมื่อการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0806/03650

กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

22 สิงหาคม 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทำวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนทุ่งเหียงพิทยาคม

ด้วย นางจงจิตต์ อ่ำสาริกา นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขา
การบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัด
ชลบุรี" ในการนี้ นิสิตมีความประสงค์จะแจกแบบสอบถามแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของ
โรงเรียน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการทำวิจัย

กองการมัธยมศึกษาเห็นว่า การทำวิจัยดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อสายอาชีพ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สมควรให้การสนับสนุน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายมงคล มีสมภพ)

นักวิชาการ 7 รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการกองการมัธยมศึกษา

กลุ่มส่งเสริมมาตรฐานการศึกษา

โทร. 2828466

โทรสาร 2824096

เอกสารที่ส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
อื่น ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0806/03650

กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

22 สิงหาคม 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทำวิจัย

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนหนองใหญ่ศิริวรราช

ด้วย นางจงจิตต์ อ่ำสาริกา นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขา
การบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัด
ชลบุรี" ในการนี้ นิสิตมีความประสงค์จะแจกแบบสอบถามแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของ
โรงเรียน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการทำวิจัย

กองการมัธยมศึกษาเห็นว่า การทำวิจัยดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อสายอาชีพ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สมควรให้การสนับสนุน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายมงคล มีสมภพ)

นักวิชาการ 7 รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการกองการมัธยมศึกษา

กลุ่มส่งเสริมมาตรฐานการศึกษา

โทร. 2828466

โทรสาร 2824096

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าในรูปแบบใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 1415/5777

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี

ถนนพระยาสุรจา อ.เมืองฯ 20000

14 กันยายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูล

เรียน หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอปอทอง

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้แจ้งให้ทราบว่า นางจงจิตต์ อ่ำสาริกา นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังกำลังดำเนินการวิจัยเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนปอทองวงษ์จันทร์วิทยา อำเภอปอทอง จังหวัดชลบุรี" รวม 6 โรงเรียน คือ

1. โรงเรียนบ้านเขาใหญ่
2. โรงเรียนบ้านถ้ำจระเข้
3. โรงเรียนบ้านทับร้าง
4. โรงเรียนบ้านหนองเกตุ
5. โรงเรียนบ้านหนองใหญ่
6. โรงเรียนวัดสุวรรณารัญญิกาวาส

ขอให้สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอปอทอง ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลดังกล่าว และนางจงจิตต์ อ่ำสาริกา จะมาประสานงานด้วยตนเองอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายประเวศ คำหงษ์)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี

รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
ของ นางจงจิตต์ อ่ำสาริกา

1. โรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา
2. โรงเรียนเกาะโพธิ์ถั้วงามวิทยา
3. โรงเรียนทุ่งเหียงพิทยาคม
4. โรงเรียนหนองใหญ่ศิริรวิวาทวิทยา
5. โรงเรียนบ้านเขาใหญ่
6. โรงเรียนบ้านถ้ำจระเข้
7. โรงเรียนบ้านทับร้าง
8. โรงเรียนบ้านหนองเกตู
9. โรงเรียนบ้านหนองใหญ่
10. โรงเรียนวัดสุวรรณรัษฎุกาวาส

ภาคผนวก ข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา
อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจงการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามสำหรับการวิจัยฉบับนี้มีจุดประสงค์เพื่อจัดเก็บข้อมูลความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนจัดการศึกษาสายอาชีพของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยาให้เหมาะสมกับท้องถิ่นมากที่สุด ซึ่งแบบสอบถามนี้มี ทั้งหมด 13 หน้า โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1	ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน	จำนวน 16 ข้อ
ตอนที่ 2	ความต้องการศึกษาต่อของนักเรียน	จำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

สภาพส่วนตัวของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน ตามสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. บิดา - มารดาของนักเรียน

- มีชีวิตอยู่ทั้งสองท่าน
 บิดาเสียชีวิต (ถ้าเลือกข้อนี้ให้ข้ามข้อ 3 ไปตอบข้อ 4)
 มารดาเสียชีวิต (ถ้าเลือกข้อนี้ให้ข้ามข้อ 3 ไปตอบข้อ 4)
 เสียชีวิตทั้งสองท่าน (ถ้าเลือกข้อนี้ให้ข้ามข้อ 3 ไปตอบข้อ 4)

3. กรณีบิดา - มารดา ยังมีชีวิตอยู่

- บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน บิดา-มารดาแยกกันอยู่

4. ปัจจุบันนักเรียนอาศัยอยู่กับใคร

- บิดา มารดา
 บิดา - มารดา ผู้อุปการะ
 อื่น ๆ (ระบุ).....

5. นักเรียนมีภูมิลำเนาอยู่ในท้องที่ใด

- อำเภอบ่อทอง อำเภอพนัสนิคม
 อำเภอหนองใหญ่ อื่น ๆ (ระบุ).....

6. นักเรียนมีพี่ - น้องร่วมบิดา - มารดาเดียวกันจำนวนกี่คน

- บุตรคนเดียว 2 - 3 คน
 4 - 5 คน 6 คนขึ้นไป

7. บุคคลในครอบครัวที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วยกันมีทั้งหมดกี่คน

- ไม่เกิน 3 คน 4 - 5 คน
 6 คนขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. พี่ร่วมบิดา - มารดา ของนักเรียนจบการศึกษาสูงสุดระดับใด

☐	ไม่ได้รับการศึกษา	☐	ประถมศึกษา
☐	มัธยมศึกษาตอนต้น	☐	มัธยมศึกษาตอนปลาย , ปวช.
☐	อนุปริญญา , ปวส.	☐	ปริญญาตรี และสูงกว่า

สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว

9. การศึกษาสูงสุดของบิดา มารดา หรือผู้อุปการะ

บิดา	มารดา	ผู้อุปการะ	การศึกษา
☐	☐	☐	ไม่ได้เรียนเลย , อ่านออกเขียนได้
☐	☐	☐	ประถมศึกษา
☐	☐	☐	มัธยมศึกษาตอนต้น
☐	☐	☐	มัธยมศึกษาตอนปลาย , ปวช.
☐	☐	☐	อนุปริญญา , ปวส.
☐	☐	☐	ปริญญาตรี และสูงกว่า

10. อาชีพหลักของบิดา มารดา หรือผู้อุปการะ

บิดา	มารดา	ผู้อุปการะ	อาชีพ
☐	☐	☐	ไม่มีอาชีพ
☐	☐	☐	หัตถกรรมในครัวเรือน
☐	☐	☐	รับจ้างทั่วไป
☐	☐	☐	เกษตรกรรม
☐	☐	☐	พนักงานบริษัท
☐	☐	☐	ค้าขาย
☐	☐	☐	รับราชการ
☐	☐	☐	อื่นๆ

11. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (โดยประมาณ) ของบิดา มารดา หรือผู้อุปการะ)

บิดา	มารดา	ผู้อุปการะ	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)
☐	☐	☐	ไม่มีรายได้ - ไม่เกิน 3,000
☐	☐	☐	3,001 - 7,000
☐	☐	☐	7,001 - 11,000
☐	☐	☐	11,001 - 15,000
☐	☐	☐	มากกว่า 15,000

12. ในปัจจุบันนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนักเรียนหรือไม่

- มี ไม่มี

สภาพแวดล้อมด้านการเรียน

13. วิธีที่นักเรียนปฏิบัติบ่อยที่สุดในการเดินทางมาโรงเรียนในปัจจุบัน

- เดินมาเรียน รถจักรยาน
- รถจักรยานยนต์ รถโดยสารประจำทาง
- รถยนต์ส่วนบุคคล รถยนต์รับส่งของบริษัท , ประจำทาง
- อื่นๆ

14. ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

- ไม่เกิน 1.50 1.51 - 2.00
- 2.01 - 2.50 2.51 - 3.00
- 3.01 - 3.50 มากกว่า 3.50

15. ตั้งแต่นักเรียนเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้รับการแนะแนวเกี่ยวกับการศึกษาต่อ จากโรงเรียนกี่ครั้ง

- ไม่เคย 1 - 2 ครั้ง
- 3 - 4 ครั้ง 5 - 6 ครั้ง
- 7 - 8 ครั้ง 9 ครั้งขึ้นไป

16. บิดา - มารดา หรือผู้ปกครอง ได้ให้สิ่งต่อไปนี้แก่นักเรียนมากน้อยเพียงใด

	(4) มาก	(3) ปานกลาง	(2) น้อย	(1) ไม่ให้เลย
16.1 การสนับสนุนให้เรียนสูง ๆ ขึ้นไป	☐	☐	☐	☐
16.2 การแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อ	☐	☐	☐	☐
16.3 กำลังใจในการเรียน	☐	☐	☐	☐
16.4 ทุนทรัพย์เพื่อเตรียมตัวศึกษาต่อ	☐	☐	☐	☐
16.5 การเอาใจใส่ในเรื่องการเรียน	☐	☐	☐	☐
16.6 ความร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียน	☐	☐	☐	☐

ตอนที่ 2 ความต้องการศึกษาต่อ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายหน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความต้องการของนักเรียนมากที่สุด

1. เมื่อนักเรียนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนต้องการศึกษาต่อหรือไม่

- ไม่ศึกษาต่อ (ถ้าเลือกข้อนี้ โปรดตอบในข้อ 2 แล้วส่งแบบสอบถามคืน)
- ยังไม่ตัดสินใจศึกษาต่อ (ถ้าเลือกข้อนี้ โปรดตอบในข้อ 3 แล้วส่งแบบสอบถามคืน)
- ศึกษาต่อ (ถ้าเลือกข้อนี้ โปรดพลิกไปตอบตั้งแต่ข้อ 4 เป็นต้นไป)

2. นักเรียนไม่ศึกษาต่อเพราะอะไร (ให้เลือกเหตุผลที่ต้องการที่สุด 5 ลำดับแรก โดยเขียนหมายเลข 1, 2, 3, 4, 5 หน้าข้อความที่เป็นเหตุผลที่ต้องการมากไปหาน้อยตามลำดับ)

- คิดว่าจะเรียนต่อไม่สำเร็จ
- สุขภาพไม่สมบูรณ์พอที่จะศึกษาต่อได้
- ผลการเรียนระดับ ม.ต้นต่ำมาก
- คิดว่าไปสอบเข้าเรียนที่อื่นไม่ได้
- ไม่มีทุนทรัพย์เพียงพอที่จะสนับสนุนการศึกษาต่อ
- ต้องทำงานเพื่อหารายได้ช่วยเหลือครอบครัว (โปรดพลิก)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- จะทำงานก่อนจึงจะศึกษาเพิ่มเติม
- ผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้ศึกษาต่อ
- เพื่อน ๆ ไม่มีใครศึกษาต่อ
- สถานศึกษาในท้องถิ่นไม่เปิดสอนในสาขาวิชาที่ต้องการจะเรียน
- เปิดโอกาสให้พี่หรือน้องได้เรียนต่อ
- อื่น ๆ

3. นักเรียนยังไม่ตัดสินใจศึกษาต่อเพราะอะไร (ให้เลือกเหตุผลที่ต้องการที่สุด 5 ลำดับแรก โดยเขียน หมายเลข 1, 2, 3, 4, 5 หน้าข้อความที่เป็นเหตุผลที่ต้องการมากไปหาน้อยตามลำดับ)

- ยังไม่มั่นใจว่าผู้ปกครองจะให้เรียนต่อหรือไม่
- ยังไม่มั่นใจว่าจะศึกษาจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
- ไม่แน่ใจว่าจะสอบเข้าศึกษาต่อได้หรือไม่
- ยังไม่แน่ใจว่าจะเรียนต่อชั้นสูงขึ้นได้หรือไม่
- ขาดแคลนทุนทรัพย์ที่จะศึกษาให้จบหลักสูตรได้
- ยังไม่ทราบว่าจะได้รับการสนับสนุนทุนทรัพย์จากใคร
- เพื่อน ๆ ในหมู่บ้านไม่นิยมศึกษาต่อ
- อยากประกอบอาชีพมากกว่าที่จะศึกษาต่อ
- ยังไม่เห็นประโยชน์ของการศึกษาต่อ
- ในชุมชนมีแหล่งที่จะทำงานได้มาก
- ยังไม่รู้ว่าจะอาชีพใดเหมาะสมกับตนเอง
- ยังไม่ทราบแหล่งที่เรียน
- อื่น ๆ

4. นักเรียนต้องการศึกษาต่อสายวิชาใด

- ศึกษาต่อสายสามัญ (ถ้าเลือกข้อนี้โปรดตอบในข้อ 5 แล้วส่งแบบสอบถามคืน)
- ยังไม่เลือกสายวิชา (ถ้าเลือกข้อนี้โปรดตอบในข้อ 6 แล้วส่งแบบสอบถามคืน)
- ศึกษาต่อสายอาชีพ (ถ้าเลือกข้อนี้โปรดพลิกไปตอบตั้งแต่ข้อ 7 เป็นต้นไป)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. นักเรียนต้องการศึกษาต่อสายสามัญเพราะอะไร (ให้เลือกเหตุผลที่ต้องการที่สุด 5 ลำดับแรก โดย เขียนหมายเลข 1, 2, 3, 4, 5 หน้าข้อความที่เป็นเหตุผลที่ต้องการมากไปหาน้อยตามลำดับ)

- ผู้ปกครองสนับสนุนให้ศึกษาต่อมัธยมศึกษาตอนปลาย
- มีทุนทรัพย์พอที่จะศึกษา
- ครูแนะนำให้เรียน
- เพื่อนส่วนใหญ่ชักชวนให้ศึกษาต่อมัธยมศึกษาตอนปลาย
- ผลการเรียนเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอยู่ในเกณฑ์ดี
- เมื่อจบมัธยมศึกษาตอนปลายแล้วมีโอกาสเลือกเรียนต่อได้มาก
- โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ใกล้บ้าน
- เรียนตามพี่
- ต้องการศึกษาต่อให้สูงขึ้น
- ชอบเรียนสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ
- อื่น ๆ

6. นักเรียนยังไม่เลือกสายวิชาเพราะอะไร (ให้เลือกเหตุผลที่ต้องการที่สุด 5 ลำดับแรก โดย เขียนหมายเลข 1, 2, 3, 4, 5 หน้าข้อความที่เป็นเหตุผลที่ต้องการมากไปหาน้อยตามลำดับ)

- ค่าเล่าเรียนสายอาชีพและสายสามัญไม่เท่ากัน
- อยากเรียนสายอาชีพแต่ผู้ปกครองไม่สนับสนุน
- อยากเรียนสายสามัญแต่ผู้ปกครองไม่สนับสนุน
- บิดา - มารดามีความเห็นไม่ตรงกันในการเลือกสายวิชา
- ไม่มั่นใจว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะได้งานทำตามสาขาที่เรียน
- ต้องพิจารณาผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อน
- แล้วแต่เพื่อนจะชวนไปสมัครเรียนสายวิชาใด
- แล้วแต่ว่าจะสมัครสอบเรียนต่อได้สายวิชาใด
- อื่น ๆ

7. นักเรียนต้องการศึกษาต่อสายอาชีพประเภทใด

- เปิดสอนหลักสูตร ปวช. ในสถานศึกษาโดยเฉพาะ (ถ้าเลือกข้อนี้โปรดตอบในข้อ 8 และข้อ 9 แล้วส่งแบบสอบถามคืน)
- เปิดสอนหลักสูตร ปวช. ในโรงเรียนมัธยมศึกษา (ถ้าเลือกข้อนี้โปรดตอบในข้อ 10 และข้อ 11 แล้วส่งแบบสอบถามคืน)
- เปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ในสถานศึกษาโดยเฉพาะ (ถ้าเลือกข้อนี้โปรดตอบในข้อ 12 และข้อ 13 แล้วส่งแบบสอบถามคืน)

8. นักเรียนต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทเปิดสอนหลักสูตร ปวช. ในสถานศึกษาโดยเฉพาะ เพราะอะไร (ให้เลือกเหตุผลที่ต้องการที่สุด 5 ลำดับแรก โดยเขียนหมายเลข 1, 2, 3, 4, 5 หน้าข้อความที่เป็นเหตุผลที่ต้องการมากไปหาน้อยตามลำดับ)

- มีความชอบในวิชาชีพเฉพาะอย่างเป็นพิเศษ
- ผลการเรียนวิชาพื้นฐานอาชีพในระดับ ม.ต้นอยู่ในเกณฑ์ดี
- ผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน
- มีทุนทรัพย์พอที่จะสนับสนุนการศึกษาต่อได้
- เพื่อนนิยมศึกษาต่อในสถาบันวิชาชีพ
- คิดว่าการสอนวิชาชีพในสถาบันวิชาชีพดีกว่าในโรงเรียนมัธยมศึกษา
- คิดว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะหางานทำได้ง่าย
- คิดว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะทำงานได้เงินเดือนสูง
- อื่น ๆ

9. นักเรียนต้องการศึกษาต่อสายอาชีพประเภทและสาขาวิชาชีพใด (ให้เลือกเหตุผลที่ต้องการที่สุด 5 ลำดับแรก โดยเขียนหมายเลข 1, 2, 3, 4, 5 หน้าข้อความที่เป็นเหตุผลที่ต้องการมากไปหาน้อยตามลำดับ)

- เกษตรกรรม – สาขาเกษตรกรรม
- คหกรรม – สาขาคหกรรม

- พาณิชยกรรม - สาขาพาณิชยกรรม
- พาณิชยกรรม - สาขาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- พาณิชยกรรม - สาขาวิชาประชาสัมพันธ์
- พาณิชยกรรม - สาขาวิชาธุรกิจหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์

- ศิลปหัตถกรรม - สาขาวิชาศิลปหัตถกรรม
- ศิลปหัตถกรรม - สาขาวิชาการถ่ายภาพ
- ศิลปหัตถกรรม - สาขาวิชาการดนตรี

- ช่างอุตสาหกรรม - สาขาวิชาช่างยนต์
- ช่างอุตสาหกรรม - สาขาวิชาช่างกลโลหะ
- ช่างอุตสาหกรรม - สาขาวิชาช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์
- ช่างอุตสาหกรรม - สาขาวิชาช่างก่อสร้าง
- ช่างอุตสาหกรรม - สาขาวิชาช่างต่อเรือไม้ - เหล็ก
- ช่างอุตสาหกรรม - สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมสิ่งทอ
- ช่างอุตสาหกรรม - สาขาวิชาช่างพิมพ์
- ช่างอุตสาหกรรม - สาขาวิชาเทคนิคแว่นตาและเลนส์
- ช่างอุตสาหกรรม - สาขาวิชาเทคนิคการผลิต

10. นักเรียนต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทเปิดสอนหลักสูตร ปวช. ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพราะอะไร (ให้เลือกเหตุผลที่ต้องการที่สุด 5 ลำดับแรก โดยเขียนหมายเลข 1, 2, 3, 4, 5 หน้าข้อความที่เป็นเหตุผลที่ต้องการมากไปหาน้อยตามลำดับ)

- คิดว่าเมื่อเรียนจบแล้วหางานทำได้ง่าย
- ผลการเรียนวิชาพื้นฐานอาชีพในระดับ ม.ต้นอยู่ในเกณฑ์ดี
- มีความชอบในวิชาชีพเฉพาะอย่างเป็นพิเศษ
- ผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน
- มีทุนทรัพย์พอที่จะสนับสนุนการศึกษาต่อได้
- เสียค่าใช้จ่ายในการเรียนน้อยกว่าสถาบันอื่น
- โรงเรียนมัธยมศึกษาอยู่ใกล้บ้าน
- การเรียนการสอนเหมือนกับสถาบันวิชาชีพโดยเฉพาะ
- เดินทางมาเรียนได้สะดวก
- อื่น ๆ

11. นักเรียนต้องการศึกษาต่อสายอาชีพประเภทและสาขาวิชาชีพใด (ให้เลือกเหตุผลที่ต้องการที่สุด 5 ลำดับแรก โดยเขียนหมายเลข 1, 2, 3, 4, 5 หน้าข้อความที่เป็นเหตุผลที่ต้องการมากไปหาน้อยตามลำดับ)

- เกษตรกรรม - สาขาเกษตรกรรม
- คหกรรม - สาขาคหกรรม
- พาณิชยกรรม - สาขาพาณิชยกรรม
- พาณิชยกรรม - สาขาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- พาณิชยกรรม - สาขาวิชาประชาสัมพันธ์
- พาณิชยกรรม - สาขาวิชาธุรกิจหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์

- ศิลปหัตถกรรม - สาขาวิชาศิลปหัตถกรรม
- ศิลปหัตถกรรม - สาขาวิชาการถ่ายภาพ
- ศิลปหัตถกรรม - สาขาวิชาการดนตรี

- ช่างอุตสาหกรรม - สาขาวิชาช่างยนต์
- ช่างอุตสาหกรรม - สาขาวิชาช่างกลโลหะ
- ช่างอุตสาหกรรม - สาขาวิชาช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์
- ช่างอุตสาหกรรม - สาขาวิชาช่างก่อสร้าง
- ช่างอุตสาหกรรม - สาขาวิชาช่างต่อเรือไม้ - เหล็ก
- ช่างอุตสาหกรรม - สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมสิ่งทอ
- ช่างอุตสาหกรรม - สาขาวิชาช่างพิมพ์
- ช่างอุตสาหกรรม - สาขาวิชาเทคนิคแว่นตาและเลนส์
- ช่างอุตสาหกรรม - สาขาวิชาเทคนิคการผลิต

12. นักเรียนต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ประเภทเปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น เพราะอะไร (ให้เลือกเหตุผลที่ต้องการที่สุด 5 ลำดับแรก โดยเขียนหมายเลข 1, 2, 3, 4, 5 หน้าข้อความที่เป็นเหตุผลที่ต้องการมากไปหาน้อยตามลำดับ)

- มีสติปัญญาไม่ค่อยดี
- คิดว่าจะสอบเข้าสถานศึกษาที่สอนหลักสูตร ปวช. ไม่ได้
- มีโอกาสที่จะเรียนจบได้สูง
- ต้องการประกอบอาชีพเร็วที่สุด
- ผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน
- ขาดแคลนทุนทรัพย์
- เพื่อนชักชวนให้เรียน
- อาจารย์ในโรงเรียนแนะนำให้เรียน
- มีที่พักอยู่ใกล้สถานศึกษาที่สอนวิชาชีพพระยะสั้น
- เดินทางสะดวก
- อื่น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13. นักเรียนต้องการศึกษาต่อสายอาชีพหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ประเภทและแผนกวิชาซีพีใด (ให้เลือกเหตุผลที่ต้องการที่สุด 5 ลำดับแรก โดยเขียนหมายเลข 1, 2, 3, 4, 5 หน้าข้อความที่เป็นเหตุผลที่ต้องการมากไปหาน้อยตามลำดับ)

- ช่างอุตสาหกรรม - แผนกวิชาช่างเครื่องยนต์
- ช่างอุตสาหกรรม - แผนกวิชาช่างวิทยุ - โทรทัศน์
- ช่างอุตสาหกรรม - แผนกวิชาช่างไฟฟ้า
- ช่างอุตสาหกรรม - แผนกวิชาช่างซ่อมเครื่องทำความเย็น
- ช่างอุตสาหกรรม - แผนกวิชาช่างกลโรงงาน
- ช่างอุตสาหกรรม - แผนกวิชาช่างเชื่อมโลหะ
- ช่างอุตสาหกรรม - แผนกวิชาช่างก่อสร้าง
- ช่างอุตสาหกรรม - แผนกวิชาช่างไม้ครุภัณฑ์
- ช่างอุตสาหกรรม - แผนกวิชาช่างเขียนแบบก่อสร้าง
- ช่างอุตสาหกรรม - แผนกวิชาช่างพิมพ์
- ช่างอุตสาหกรรม - แผนกวิชาช่างซ่อมนาฬิกา

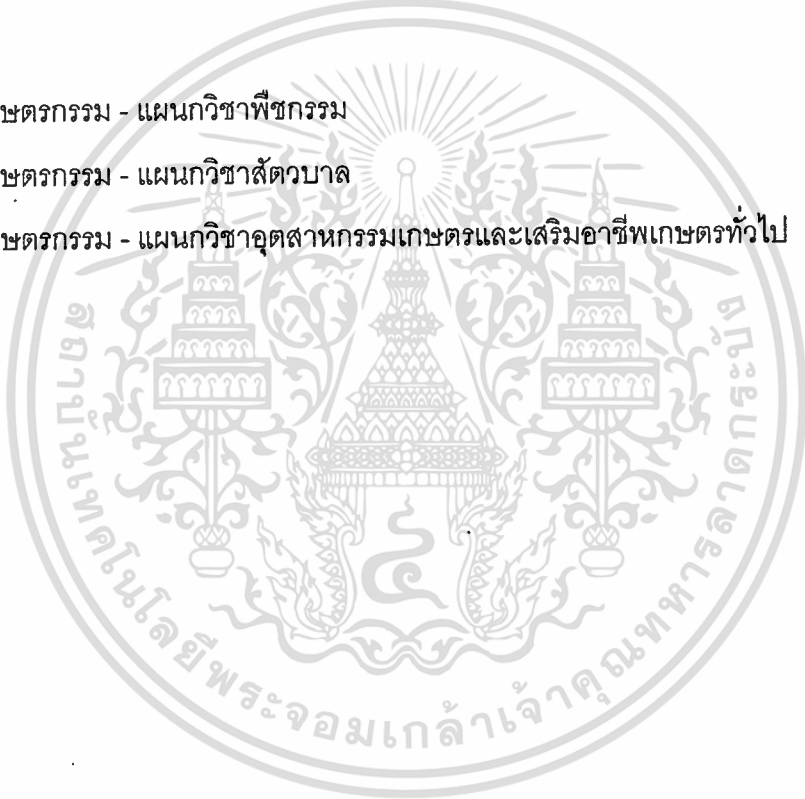
- พาณิชยกรรม - แผนกวิชาบัญชี
- พาณิชยกรรม - แผนกวิชาพิมพ์ดีด
- พาณิชยกรรม - แผนกวิชาธุรกิจ
- พาณิชยกรรม - แผนกวิชาเลขานุการ
- พาณิชยกรรม - แผนกวิชาคอมพิวเตอร์

- คหกรรม - แผนกวิชาอาหาร - ขนม
- คหกรรม - แผนกวิชาเสริมสวย
- คหกรรม - แผนกวิชาตัดผมชาย
- คหกรรม - แผนกวิชาตัดเสื้อสตรี
- คหกรรม - แผนกวิชาตัดเสื้อชาย
- คหกรรม - แผนกวิชาปักจักร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ศิลปหัตถกรรม - แผนกวิชาศิลปประดิษฐ์
- ศิลปหัตถกรรม - แผนกวิชาช่างหนัง
- ศิลปหัตถกรรม - แผนกวิชาช่างภาพ
- ศิลปหัตถกรรม - แผนกวิชาช่างศิลปะและเขียนแบบโฆษณา
- ศิลปหัตถกรรม - แผนกวิชาดนตรี
- ศิลปหัตถกรรม - แผนกวิชาพื้นที่สีพิมพ์ผ้าและบาติก
- ศิลปหัตถกรรม - แผนกวิชาเครื่องเคลือบดินเผา

- เกษตรกรรม - แผนกวิชาพืชกรรม
- เกษตรกรรม - แผนกวิชาสัตวบาล
- เกษตรกรรม - แผนกวิชาอุตสาหกรรมเกษตรและเสริมอาชีพเกษตรทั่วไป

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล	นางจงจิตต์ อ่ำสาริกา
วัน เดือน ปีเกิด	4 เมษายน 2502
สถานที่เกิด	จังหวัดชลบุรี
วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี	ครุศาสตร์บัณฑิต สาขาเกษตรศาสตร์
สถานที่สำเร็จการศึกษา	วิทยาลัยครูจันทบุรี
ปีที่สำเร็จการศึกษา	ปีการศึกษา 2523
ประสบการณ์การทำงาน	รับราชการ ตำแหน่ง อาจารย์ 1 ระดับ 3 ที่โรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา เมื่อ พ.ศ. 2524
ปัจจุบัน	รับราชการ ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้อำนวยการ โรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้